Amtliche Beilage

zum

Kreisblatt. Amtliches Organ für den unter deutscher Verwaltung stehenden Teil des Kreises Czenstochau.

Abgesandt von der Staatsdruckerei Warschau am 22. August 1917.

Urzędowy dodatek

do

Gazety powiatowej.

Urzędowy Organ dla tej części Powiatu Częstochowskiego, która jest pod Zarządem Niemieckim.

Wysłany przez Drukarnię rządową w Warszawie d. 22 sierpnia 1917 r.

Inhaltsverzeichnis:

Treść numeru:

74.

Verordnung.

Die nachstehend genannten, vom Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen beschlossenen Verordnungen, nämlich:

1. Vorläufige Vorschriften über die Gerichtsverfassung im Königreich Polen,
2. vorläufige Vorschriften über die Verteilung der Königlich Polnischen Gerichte,
3. vorläufige Vorschriften über die Besoldung der Beamten der Rechtspflege in Polen,
4. Uebergangsvorschriften betreffend die Zivilprozeßordnung,
5. Uebergangsvorschriften betreffend die Strafprozeßordnung,
6. Uebergangsvorschriften zum Strafgesetzbuch,
7. vorläufige Vorschriften über die Gerichtskosten,

werden hiermit für das Generalgouvernement Warschau mit der Maßgabe in Kraft gesetzt, daß ihre Rechtswirksamkeit zum 1. September 1917 beginnt.

Ebenso treten die heute von mir erlassenen und vollzogenen Justizverordnungen, nämlich

a) Ausführungsverordnung betreffend die Neuregelung des Justizwesens im Generalgouvernement Warschau,
b) Verordnung betreffend die Kaiserlich Deutschen Gerichte der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau,

74.

Rozporządzenie.

Następujące rozporządzenia, uchwalone przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego, a mianowicie:

1. Przepisy Tymczasowe o Urządzeniu Sądownictwa w Królestwie Polskim.
2. Przepisy Tymczasowe o Dyzlokacji Sądów Królewsko-Polskich.
3. Przepisy Tymczasowe o Wynagrodzeniu Urzędników Wymiaru Sprawiedliwości w Polsce.
4. Przepisy Przechodnie do Ustawy Postępowania Karnego.
5. Przepisy Przechodnie do Ustawy Postępowania Cywilnego.
6. Przepisy Przechodnie do Kodeksu Karnego.
7. Przepisy Tymczasowe o Kosztach Sądowych

otrzymują niniejszym moc obowiązującą w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim z zastrzeżeniem, że obowiązywać będą od dnia 1 września 1917 r.

Również otrzymują 1 września 1917 r. moc obowiązującą wydane i podpisane przezemnie rozporządzenia w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości, a mianowicie:

a) Rozporządzenie wykonawcze, dotyczące nowego urządzenia wymiaru sprawiedliwości w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim.
b) Rozporządzenie, dotyczące Cesarsko-Niemieckich Sądów Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim.

c) Verordnung betreffend den Erlaß polizeilicher Strafverfügungen für das Gebiet des Generalgouvernements Warschau,

d) Verordnung betreffend das Gebühren- und Kostenwesen für die zur Rechtspflege berufenen deutschen Behörden,

zum 1. September 1917 in Kraft.

Warschau, den 11. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

75.

Vorläufige Vorschriften über die Gerichtsverfassung im Königreich Polen.

I. Allgemeine Vorschriften.

1. Die Leitung der Rechtspflege im Königreich Polen steht der Justizabteilung bei dem Provisorischen Staatsrate zu.

2. Die Gerichte und Behörden der Rechtspflege führen die Bezeichnung: Königlich Polnische und üben ihre Tätigkeit im Namen der Polnischen Krone aus.

3. Gerichtssprache ist die polnische Sprache. Ist eine an dem Rechtsstreite beteiligte Person der polnischen Sprache nicht mächtig, so ist ein Dolmetscher zuzuziehen; die Pflichten des Dolmetschers kann der Gerichtssekretär oder ein anderer Gerichtsbeamter ausüben. Die Aufnahme eines besonderen Protokolls über die Uebersetzung ist nicht erforderlich.

II. Gerichte.

4. Die allgemeine Gerichtsbarkeit üben im Königreich Polen:

die Friedensgerichte,
die Bezirksgerichte,
die Appellationsgerichte und
das Obergericht

aus.

1. Friedensgerichte.

5. Das Friedensgericht besteht aus einem Richter und aus Schöffen.

Die Friedensgerichte entscheiden in der Besetzung von einem Friedensrichter als Vorsitzenden und zwei Schöffen. In besonderen, gesetzlich vorgesehenen Fällen ist der Friedensrichter selbständig ohne Mitwirkung der Beisitzer tätig.

2. Bezirksgerichte.

6. Das Bezirksgericht besteht aus dem Präsidenten und der erforderlichen Anzahl von Vizepräsidenten, Bezirksrichtern, Untersuchungsrichtern und Beisitzern.

Die Bezirksgerichte entscheiden:

a) in Strafsachen in der Besetzung von einem Richter als Vorsitzenden und zwei Schöffen,

b) in Zivilsachen in der Besetzung von drei Richtern,

c) in Handelssachen in der Besetzung von einem Richter als Vorsitzenden und zwei von der Kaufmannschaft (§ 24) gewählten Schöffen. Unter den Richtern sind auch der Präsident und die Vizepräsidenten zu verstehen.

Zur Ergänzung des Richterkollegiums kann im Falle dringenden Bedarfs durch Beschluß des Gerichtspräsidenten ein Untersuchungsrichter, ein Friedensrichter oder ein Vertreter des Richters, aus der Mitte der für diese Stellung von dem Leiter der Justizabteilung bestimmten Personen, oder, in Ermangelung solcher Personen, ein Schöffe be-

c) Rozporządzenie, dotyczące wydawania policyjnych nakazów karnych dla terytorjum Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego.

d) Rozporządzenie, dotyczące opłat i kosztów w urzędach niemieckich, powołanych do wymiaru sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1917 r.

Jenerał-Gubernator
von Beseler.

1305/17]

75.

Przepisy tymczasowe o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskim.

I. Przepisy ogólne.

1. Zarząd wymiaru sprawiedliwości w Królestwie Polskim należy do Tymczasowej Rady Stanu w Departamencie Sprawiedliwości.

2. Sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości noszą nazwę Królewsko-Polskich i sprawują swą działalność w imieniu Korony Polskiej.

3. Językiem sądowym jest język polski. Jeżeli osoba, w sprawie udział biorąca, nie zna języka polskiego, będzie wezwany tłumacz, obowiązki tłumacza może pełnić sekretarz sądu lub inny urzędnik sądowy.

Sporządzenie osobnego protokułu z tłumaczenia nie jest konieczne.

II. Sądy.

4. Wymiar ogólny sprawiedliwości w Królestwie Polskim sprawują:

Sądy pokoju,
Sądy okręgowe,
Sądy apelacyjne
i Sąd Najwyższy.

1. Sądy pokoju.

5. Sąd pokoju stanowią: sędzia i ławnicy.

Sądy pokoju wyrokują w komplecie, składającym się z sędziego pokoju, jako przewodniczącego, i dwu ławników. Poszczególne czynności sądowe przewidziane w ustawach pełni sędzia pokoju samodzielnie, bez udziału ławników.

2. Sądy okręgowe.

6. Sąd okręgowy stanowią: prezes, odpowiednia liczba wiceprezesów, sędziów okręgowych, sędziów śledczych i ławników.

Sądy okręgowe wyrokują:

a) w sprawach karnych w komplecie, złożonym z jednego sędziego, jako przewodniczącego, i dwu ławników,

b) w sprawach cywilnych — w komplecie, złożonym z trzech sędziów,

c) w sprawach handlowych — w komplecie, złożonym z jednego sędziego, jako przewodniczącego, i dwu ławników, wybieranych przez kupiectwo (par. 24).

Przez sędziów rozumieć należy także prezesa i wiceprezesów.

Do uzupełnienia kompletu w razie koniecznej potrzeby może być z decyzji prezesa sądu powołany sędzia śledczy, sędzia pokoju, zastępca sędziego, z pośród osób, wyznaczonych na to stanowisko przez Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości, lub w braku tych osób ławnik.

rufen werden. Friedensrichter, Vertreter der Richter und Schöffen dürfen im Kollegium des Bezirksgerichtes den Vorsitz nicht führen.

In besonderen, in den Gesetzen vorgesehenen Fällen sind die Bezirksrichter als Einzelrichter tätig.

Der Untersuchungsrichter darf an der Entscheidung in einer Sache nicht teilnehmen, in der er die Untersuchung geführt hat.

Kollegien zur Entscheidung von Handelssachen werden nur an Orten gebildet, die von der Justizabteilung im Wege besonderer Bekanntmachung bezeichnet werden. In den übrigen Orten entscheidet in Handelssachen das Bezirksgericht in der gewöhnlichen Zusammensetzung für Zivilsachen.

Sędziowie pokoju, zastępcy sędziów i ławnicy nie mogą przewodniczyć w kompletach sądowych sądu okręgowego.

Poszczególne czynności sądowe, przewidziane w ustawach, pełnią sędziowie okręgowi jednoosobowo.

Sędzia śledczy nie bierze udziału w sądzeniu sprawy, w której prowadził śledztwo.

Komplety do spraw handlowych będą tworzone tylko w miejscowościach, wskazanych w drodze ogłoszenia specjalnego przez Departament Sprawiedliwości. W pozostałych miejscowościach sprawy handlowe rozstrzyga sąd okręgowy w zwykłym komplecie cywilnym.

3. Appellationsgerichte.

7. Das Appellationsgericht besteht aus: dem Präsidenten und der erforderlichen Anzahl von Vizepräsidenten, Appellationsrichtern und Schöffen. Die Appellationsgerichte entscheiden:
a) in Strafsachen in der Besetzung von zwei Appellationsrichtern und drei Schöffen,
b) in Zivil- und Handelssachen in der Besetzung von drei Appellationsrichtern.

Unter Appellationsrichtern sind auch der Präsident und die Vizepräsidenten zu verstehen.

Zur Ergänzung des Richterkollegiums kann durch Beschluß des Gerichtspräsidenten ein Bezirksrichter berufen werden, er ist jedoch nicht befugt, im Kollegium des Appellationsgerichtes den Vorsitz zu führen.

3. Sądy apelacyjne.

7. Sąd apelacyjny stanowią: prezes, odpowiednia liczba wiceprezesów, sędziów apelacyjnych i ławników.

Sądy apelacyjne wyrokują:
a) w sprawach karnych — w komplecie, złożonym z dwu sędziów apelacyjnych i trzech ławników,
b) w sprawach cywilnych i handlowych — w komplecie, złożonym z trzech sędziów apelacyjnych.

Przez sędziów apelacyjnych rozumieć należy także prezesa i wiceprezesów.

Do uzupełnienia kompletu może być powołany z decyzji prezesa sądu sędzia okręgowy, nie ma jednak prawa przewodniczyć w komplecie sądu apelacyjnego.

4. Obergericht.

8. Das Obergericht besteht aus einer Zivil- und einer Strafkammer. Die Kammer des Obergerichts besteht aus dem Präsidenten und der erforderlichen Anzahl von Richtern. Einer der Kammerpräsidenten wird zum Ersten Präsidenten des Obergerichts ernannt.

Die Kammer des Obergerichts entscheidet in der Besetzung von drei Richtern des Obergerichts; unter Richtern sind auch die Präsidenten zu verstehen.

Zur Ergänzung des Richterkollegiums kann ein Appellationsrichter berufen werden, er ist jedoch nicht befugt, in den Sitzungen der Kammer den Vorsitz zu führen.

Eine Kammer des Obergerichts ist befugt, einzelne Sachen dem Kollegium der vereinigten Kammern zu überweisen.

4. Sąd Najwyższy.

8. Sąd Najwyższy składa się z Izby Cywilnej i Izby Karnej. Izbę Sądu Najwyższego stanowią: prezes i odpowiednia liczba sędziów. Jeden z prezesów Izby będzie mianowany na stanowisko pierwszego prezesa Sądu Najwyższego.

Izba Sądu Najwyższego orzeka w składzie trzech sędziów Sądu Najwyższego; przez sędziów rozumieć należy także prezesów.

Do uzupełnienia kompletu może być powołany sędzia apelacyjny, nie ma jednak prawa przewodniczyć na posiedzeniach Izby.

Izba Sądu Najwyższego ma prawo uchwalić przekazanie poszczególnej sprawy kompletowi Izb połączonych.

III. Staatsanwaltschaft.

9. Die Pflichten des Oberstaatsanwalts übt der Leiter der Justizabteilung aus. Bei dem Obergericht übt die erforderliche Anzahl von Staatsanwälten das Amt aus. Bei jedem Appellations- und Bezirksgericht ist ein Staatsanwalt mit der erforderlichen Anzahl von Unterstaatsanwälten tätig.

III. Urząd Publiczny.

9. Obowiązki prokuratora naczelnego pełni Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości. Przy Sądzie Najwyższym urzęduje potrzebna liczba prokuratorów. Przy każdym sądzie apelacyjnym i okręgowym urzęduje prokurator wraz z odpowiednią liczbą podprokuratorów.

IV. Hilfsämter.

10. Die Hypothekenabteilungen, Hypothekensekretäre und Notare walten ihres Amtes auf Grund der bisherigen Vorschriften.

11. Bei den Gerichten und Staatsanwaltschaften sind nach Bedarf tätig:

Applikanten (Anwärter),
Sekretäre,
Kanzlisten,
Gerichtsvollzieher,
Gerichtsdiener und
die unteren Angestellten.

IV. Urzędy pomocnicze.

10. Wydziały hipoteczne, pisarze hipoteczni i rejenci urzędują na zasadzie przepisów dotychczasowych.

11. Przy sądach i urzędach prokuratorskich czynni są stosownie do potrzeby:

aplikanci,
sekretarze,
kanceliści,
komornicy,
woźni sądowi i
służba niższa.

12. Bei den Gerichten sind Rechtsanwälte auf Grund der bisherigen Vorschriften tätig. Für die Neuorganisation der Rechtsanwaltschaft gelten die diesbezüglichen, vom Staatsrate zu erlassenden Bestimmungen.

Sofern die gegenwärtig tätigen Rechtsanwälte zur Uebernahme von Aemtern in den Königlich Polnischen Gerichten berufen werden, sind sie befugt, anderen im Königreich Polen tätigen Rechtsanwälten Untervollmacht behufs Beendigung der ihnen übertragenen Sachen zu erteilen, auch wenn dieses Recht in der Vollmacht nicht vorbehalten ist.

V. Dienststellung.

1. Beamte.

13. Aemter bei Gerichten und Behörden der Rechtspflege können unbescholtene Personen bekleiden, die die Staatsangehörigkeit des Königreichs Polen besitzen. Angehörige fremder Staaten können zu den Aemtern berufen werden nach vorheriger Entscheidung des Geschäftsführenden Ausschusses des Provisorischen Staatsrats.

14. Richter und Beamte der Rechtspflege sind Beamte der Polnischen Krone und legen vor der sie ernennenden Person oder vor dem Präsidenten des zuständigen Gerichts oder vor dem Vorsteher der zuständigen Behörde ein feierliches Gelübde laut folgender Eidesformel ab:

a) Richter aller Grade und Schöffen:

„Indem ich die Stellung eines Richters .... übernehme, gelobe ich feierlichst: dem Vaterlande und der Polnischen Nation von ganzer Seele treu zu dienen, den Nutzen des Polnischen Staates und das öffentliche Wohl nach bestem Können stets im Auge zu haben, die Vorschriften des Gesetzes streng zu beobachten, die Pflichten meines Amtes eifrig zu erfüllen, unparteiisch nach dem Gebote des Gewissens Recht zu sprechen."

b) Staatsanwälte, Unterstaatsanwälte und andere Beamte der Rechtspflege:

„Indem ich die Stellung eines ...... übernehme, gelobe ich feierlichst: dem Vaterlande und der Polnischen Nation von ganzer Seele treu zu dienen, den Nutzen des Polnischen Staates und das öffentliche Wohl nach bestem Können stets im Auge zu haben, die Vorschriften des Gesetzes streng zu beobachten, in den mir übertragenen Sachen die Amtsverschwiegenheit zu beobachten, die Pflichten meines Amtes eifrig zu erfüllen, die Aufträge meiner Vorgesetzten genau auszuführen."

15. Alle Richter und Beamten der Rechtspflege werden auf unbestimmte Zeit ernannt. Ihre Abberufung hängt von der Behörde ab, von der sie ernannt worden sind.

16. Die Präsidenten der Gerichte und die Staatsanwälte sind Organe der Justizabteilung in Angelegenheiten, welche die Verwaltung der Rechtspflege betreffen. Bei Erledigung dieser Angelegenheiten können sie die ihnen unterstellten Beamten zur Mitarbeit heranziehen.

17. Die Präsidenten, Richter und Staatsanwälte des Obergerichts werden aus der Mitte der durch theoretische und praktische Rechtskenntnisse sich auszeichnenden Personen ernannt.

18. Zum Präsidenten oder zum Richter des Appellations- und Bezirksgerichts, zum Untersuchungsrichter, Staatsanwalt oder Unterstaatsanwalt, zum Hypothekensekretär bei dem Bezirksgericht, endlich zum Friedensrichter bei Gerichten, bei denen Hypothekenämter bestehen,

12. Przy sądach czynna będzie adwokatura na zasadzie przepisów dotychczasowych. Nową organizację adwokatury określą przepisy, jakie uchwali w tym względzie Rada Stanu.

Adwokaci, obecnie urzędnicy, o ile będą powołani do objęcia urzędów w sądach K. P., mają prawo udzielenia substytucji innym urzędującym w Królestwie Polskim adwokatom dla dokończenia powierzonych im spraw, chociażby prawo to w plenipotencji zastrzeżone nie było.

V. Stan służby.

1. Urzędnicy.

13. Stanowiska służbowe w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości zajmować mogą osoby nieposzlakowane, posiadające obywatelstwo Królestwa Polskiego. Obywatele państw obcych mogą być mianowani na urzędy za uprzednią decyzją Wydziału Wykonawczego Tymczasowej Rady Stanu.

14. Sędziowie i urzędnicy wymiaru sprawiedliwości są urzędnikami Korony Polskiej i składają przed osobą, ich mianującą, lub prezesem właściwego sądu albo zwierzchnikiem właściwego urzędu przyrzeczenie uroczyste stosownie do roty następującej:

a) Sędziowie wszelkich stopni i ławnicy:

„Obejmując stanowisko Sędziego..... przyrzekam uroczyście: Ojczyźnie i Narodowi Polskiemu z całej duszy wiernie służyć, pożytek Państwa Polskiego i dobro publiczne, według najlepszego rozumienia, zawsze mieć przed oczyma, przepisów prawa ściśle przestrzegać, obowiązki urzędu swego spełniać gorliwie, sprawiedliwość bezstronnie według nakazu sumienia wymierzać".

b) Prokuratorzy i podprokuratorzy oraz inni urzędnicy wymiaru sprawiedliwości:

„Obejmując stanowisko............ przyrzekam uroczyście: Ojczyźnie i Narodowi Polskiemu z całej duszy wiernie służyć, pożytek Państwa Polskiego i dobro publiczne, według najlepszego rozumienia, zawsze mieć przed oczyma, przepisów prawa ściśle przestrzegać, w stosunku do spraw sobie powierzonych tajemnicy urzędowej dochować, obowiązki urzędu swego spełniać gorliwie, polecenia przełożonych dokładnie wykonywać".

15. Wszyscy sędziowie i urzędnicy wymiaru sprawiedliwości powołani będą na czas nieokreślony. Odwołanie zależy od władzy mianującej.

16. **Prezesi sądów i prokuratorzy są organami Departamentu Sprawiedliwości w sprawach, dotyczących administracji wymiaru sprawiedliwości.**

Przy załatwianiu tych spraw mogą oni powoływać do współdziałania podległych sobie urzędników.

17. Prezesi, sędziowie i prokuratorzy Sądu Najwyższego powołani będą z pomiędzy osób, wyróżniających się znajomością teoretyczną i praktyczną prawa.

18. Prezesem lub sędzią sądu apelacyjnego i okręgowego, sędzią śledczym, prokuratorem lub podprokuratorem, pisarzem hipotecznym przy sądzie okręgowym, wreszcie sędzią pokoju w sądach, przy których istnieją urzędy hipoteczne, może być mianowana tylko osoba, posiadająca wykształcenie prawnicze i odpowiednią praktyczną znajomość prawa obowiązującego.

kann nur ernannt werden, wer juristische Bildung und entsprechende praktische Kenntnisse des geltenden Rechts besitzt.

Friedensrichter, die bereits jetzt diese Tätigkeit ausüben, können auch weiterhin in ihren Aemtern belassen werden, auch wenn sie keine höhere juristische Bildung besitzen.

19. Um praktische Kenntnisse des geltenden Rechts zu erwerben, die zur Uebernahme von Richterstellungen erforderlich sind, werden juristisch gebildete Personen als Applikanten (Anwärter) bei Gerichten und Behörden der Rechtspflege tätig sein.

20. Die Präsidenten und Richter aller Grade, die Staatsanwälte bei allen Gerichten und die Unterstaatsanwälte bei den Appellationsgerichten werden vom Kronmarschall auf Vorschlag des Leiters der Justizabteilung ernannt.

21. Die Unterstaatsanwälte bei den Bezirksgerichten, die Hypothekensekretäre, Notare, Applikanten, Sekretäre der Bezirks- und der höheren Gerichte, Sekretäre der Staatsanwaltschaften, sowie die Gerichtsvollzieher werden von dem Leiter der Justizabteilung auf Vorschlag der Präsidenten oder der Staatsanwälte der betreffenden Gerichte ernannt.

22. Der Leiter der Justizabteilung beruft im Bedarfsfalle aus der Anzahl der Applikanten Vertreter für die Aemter der Rechtspflege bis zu den Friedens-, Untersuchungs- und Bezirksrichtern einschließlich.

23. Die übrigen in den §§ 20—22 nicht erwähnten Beamten ernennt der Präsident des Gerichts (beim Obergericht der Erste Präsident für sein Gericht, der Staatsanwalt für seine Behörde. Außerdem ernennt der Präsident des Bezirksgerichts die mittleren und unteren Hilfsbeamten und Angestellten für die Friedensgerichte seines Bezirkes.

2. Schöffen.

24. Die Schöffen für das Friedensgericht beruft der Präsident des Bezirksgerichts, in dessen Bezirke das Friedensgericht amtiert, für die Bezirksgerichte der Präsident des Appellationsgerichtes und für das Appellationsgericht der Leiter der Justizabteilung auf Grund von Listen, die von Kreistagen, Stadtverordnetenversammlungen und in Ortschaften, in denen solche Einrichtungen nicht bestehen, von Bürgerrettungskomitees oder von Bürgerinstitutionen, die den letzteren entsprechen, aufgestellt werden. Die Liste der vorgeschlagenen Schöffen soll eine im Verhälinis zu der vom Präsidenten des Gerichts bestimmten doppelte Anzahl Kandidaten aus der Mitte der unbescholtenen Bürger in jedem Bezirk enthalten. Personen, die auf Grund dieser Liste zu Schöffen nicht berufen werden, gelten als deren Vertreter. Die Schöffen walten ihres Amtes ein Jahr. Die Schöffen bei den Friedensgerichten sollen der polnischen Sprache in Wort und Schrift hinreichend mächtig sein. Die Schöffen bei den höheren Gerichten müssen überdies eine mittlere Bildung besitzen. Die in die Handelskollegien der Bezirksgerichte berufenen Schöffen (Art. 6) werden von der Kaufmannschaft nach den für die Wahl der Handelsrichter geltenden Vorschriften gewählt.

Die von der Kaufmannschaft gewählten Schöffen führen den Titel Handelsrichter und wirken außer bei der Rechtsprechung in Handelssachen auch bei den durch das Gesetz den Handelsrichtern übertragenen Geschäften mit. Die bei der Eröffnung der Gerichte erforderlichen Schöffen können vom Leiter der Justizabteilung ohne Vorlegung der obenerwähnten Listen für die Dauer von höchstens sechs Monaten vom Tage des Beginns der Amtstätigkeit des betreffenden Königlich Polnischen Gerichts berufen werden.

Sędziowie pokoju, którzy już obecnie pełnią te czynności, mogą być pozostawieni nadal, chociażby nie posiadali wyższego wykształcenia prawniczego.

19. W celu zdobycia praktycznej znajomości prawa obowiązującego, potrzebnej do objęcia stanowisk sędziowskich, osoby, posiadające wykształcenie prawnicze, pracują przy sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości w charakterze aplikantów.

20. Prezesów i sędziów wszelkich stopni, prokuratorów wszystkich sądów i podprokuratorów sądu apelacyjnego mianuje Marszałek Koronny na przedstawienie Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości.

21. Podprokuratorów sądu okręgowego, pisarzy hipotecznych, rejentów, aplikantów, sekretarzy sądów okręgowych i wyższych, sekretarzy Urzędów Prokuratorskich, a także komorników mianuje Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości na przedstawienie prezesów lub prokuratorów właściwych sądów.

22. Z liczby aplikantów Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości powołuje w razie potrzeby zastępców na urzędy wymiaru sprawiedliwości aż do sędziów pokoju, śledczych i okręgowych włącznie.

23. Pozostałych urzędników, niewymienionych w par. 20—22, mianuje prezes sądu (w Sądzie Najwyższym — pierwszy prezes) dla swego sądu, prokurator dla swego urzędu. Nadto prezes sądu okręgowego mianuje średnich i niższych urzędników pomocniczych i pracowników dla sądów pokoju swego okręgu.

2. Ławnicy.

24. Ławników dla sądu pokoju powołuje prezes sądu okręgowego, w którego okręgu urzęduje sąd pokoju, dla sądów okręgowych — prezes sądu apelacyjnego, a dla sądu apelacyjnego — Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości z listy, ułożonej przez sejmiki powiatowe, rady miejskie, a w miejscowościach, gdzie takich instytucji niema, — przez obywatelskie komitety ratunkowe lub instytucje obywatelskie, im odpowiadające. Lista proponowanych ławników powinna zawierać podwójną, w stosunku do wskazanej przez prezesa sądu, liczbę kandydatów z pomiędzy nieposzlakowanych obywateli w każdym okręgu. Osoby, które nie będą z tej listy powolane na ławników, będą uważane za ich zastępców.

Ławnicy urzędują rok jeden. Ławnicy w sądach pokoju powinni posiadać dostateczną znajomość języka polskiego w słowie i piśmie. Ławnicy sądów wyższych ponadto posiadać winni wykształcenie średnie.

Ławników powoływanych do kompletów handlowych sądu okręgowego (art. 6) wybiera kupiectwo stosownie do przepisów, obowiązujących przy wyborze sędziów handlowych. Ławnicy, wybierani przez kupiectwo, używają tytułu sędziów handlowych i, oprócz udziału w sądzeniu spraw handlowych, pełnią czynności, przez ustawy sędziom handlowym powierzone.

Pierwszy kontygens ławników może być powołany przez Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości, bez przedstawienia listy w sposób wyżej wymieniony, na czas nie dłuższy, niż sześć miesięcy od daty rozpoczęcia urzędowania odpowiedniego sądu Królewsko-Polskiego.

VI. Dienstaufsicht.

25. Die Dienstaufsicht über alle Behörden und Beamten der Rechtspflege steht dem Leiter der Justizabteilung zu.

Die Dienstaufsicht steht außerdem zu:

a) dem Ersten Präsidenten des Obergerichts über das Gericht, dem er vorsteht,
b) den Präsidenten der Appellations- und Bezirksgerichte über die Gerichte, denen sie vorstehen, über die Gerichte unteren Grades sowie über die Hypothekensekretäre, Notare, Gerichtsvollzieher und andere Beamte in ihrem Bezirke,
c) den Friedensrichtern über ihre Gerichte,
d) den Staatsanwälten bei den Appellations- und Bezirksgerichten über die Staatsanwaltschaften in den entsprechenden Gerichtsbezirken und über andere ihnen unterstellte Behörden und Beamte.

26. Die Dienstaufsicht umfaßt das Recht, in alle Amtsgeschäfte Einsicht zu nehmen, Erklärungen zu verlangen, Bemerkungen zu machen und Fehler zu beseitigen; sie ermächtigt, Ermahnungen wegen unvorschriftsmäßiger Dienstausübung und wegen eines der Würde des bekleideten Amtes nicht entsprechenden Verhaltens zu erteilen. Die Dienstaufsicht umfaßt auch die Erledigung von Beschwerden über den Gang der Geschäfte, sowie über Säumigkeit oder andere Pflichtwidrigkeiten in Ausübung des Amtes.

27. Die Behörden und Beamten sind verpflichtet, den Anordnungen der Aufsichtsbehörde Gehorsam zu leisten.

Der mittels Ermahnung zurechtgewiesene Beamte kann sich bei der Behörde beschweren, die der die Ermahnung erteilenden Behörde unmittelbar übergeordnet ist. Diese höhere Behörde entscheidet endgültig.

Gegen die vom Leiter der Justizabteilung oder vom Ersten Präsidenten des Obergerichts erteilte Ermahnung ist ein Rechtsmittel nicht gegeben. Der Zurechtgewiesene kann jedoch beantragen, daß die Sache im Disziplinarverfahren untersucht werde.

VII. Disziplinargewalt.

28. Disziplinargericht für Richter und Staatsanwälte bei dem Obergericht und dem Appellationsgericht und für die Präsidenten, Vizepräsidenten und Staatsanwälte der Bezirksgerichte sind die Vereinigten Kammern des Obergerichts, für alle anderen Beamten der Rechtspflege das zuständige Appellationsgericht in der Besetzung von fünf Richtern.

29. Die Untersuchung in Disziplinarsachen führt die Aufsichtsbehörde des Beschuldigten.

Die Anklage erhebt der Staatsanwalt bei dem zuständigen Disziplinargericht. Dem Beschuldigten steht das Recht zu, einen vereideten Rechtsanwalt oder einen Gerichtsbeamten als Verteidiger zuzuziehen.

Das Verfahren vor dem Disziplinargericht ist mündlich und nicht öffentlich.

Die Entscheidung ist unanfechtbar.

30. Disziplinarstrafen sind:
1. Geldstrafe bis zur Höhe von 500 poln. Mark,
2. Verweis,
3. Versetzung nach einem anderen Dienstort auf eigene Kosten,
4. Entfernung aus dem Dienste.

31. Im Falle schwerer Dienstverletzungen oder der Begehung eines Vergehens enthebt die Aufsichtsbehörde den Beschuldigten einstweilen von seiner Diensttätigkeit und benachrichtigt von dieser Anordnung den Staatsanwalt des zuständigen Disziplinargerichts und den Leiter der Justizabteilung.

VI. Nadzór służbowy.

25. Naczelny nadzór służbowy nad wszystkimi urzędami i urzędnikami wymiaru sprawiedliwości sprawuje Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości.

Nadzór służbowy sprawują nadto:

a) Pierwszy prezes Sądu Najwyższego — nad sądem, któremu przewodniczy.
b) Prezesi sądów apelacyjnych i okręgowych — nad sądami, którym przewodniczą, oraz nad sądami niższego stopnia, pisarzami hipotecznymi, rejentami, komornikami i innymi urzędnikami w swoim okręgu.
c) Sędziowie pokoju — nad swymi sądami.
d) Prokuratorzy sądów apelacyjnych i okręgowych — nad urzędami prokuratorskimi w odpowiednich okręgach sądowych i innymi podwładnymi sobie urzędami i urzędnikami.

26. Nadzór służbowy upoważnia do wglądu we wszelkie czynności urzędowe, do żądania wyjaśnień, czynienia uwag i usuwania usterek, upoważnia również do udzielania wypomnień za nieprawidłowości w pełnieniu służby i za postępowanie, nieodpowiadające godności sprawowanego urzędu. Do nadzoru służbowego należy także załatwianie zażaleń, dotyczących biegu spraw, zwłoki lub innych nieprawidłowości w czynnościach urzędowych.

27. Urzędy i urzędnicy zobowiązani są do posłuchu wobec zarządzeń władzy nadzorczej.

Urzędnik, skarcony wypomnieniem, może się odwołać do władzy nadzorczej, bezpośrednio przełożonej nad tym urzędem, który wypomnienia udzielił. Ta władza wyższa orzeka ostatecznie.

Od wypomnienia, udzielonego przez Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości lub przez pierwszego prezesa Sądu Najwyższego, niema odwolania.

Skarcony może wszelako żądać, by sprawę zbadano w postępowaniu dyscyplinarnym.

VII. Władza dyscyplinarna.

28. Sądem dyscyplinarnym dla sędziów i prokuratorów przy Sądzie Najwyższym i apelacyjnym i dla prezesów, wiceprezesów i prokuratorów sądów okręgowych jest Sąd Najwyższy w Izbach połączonych, dla wszystkich innych urzędników wymiaru sprawiedliwości — właściwy sąd apelacyjny w komplecie, złożonym z pięciu sędziów.

29. Śledztwa w sprawach dyscyplinarnych prowadzi władza nadzorcza obwinionego.

Oskarża prokurator przy właściwym sądzie dyscyplinarnym. Oskarżony ma prawo do przybrania, jako obrońcy, adwokata przysięgłego lub urzędnika sądowego.

Postępowanie w sądzie dyscyplinarnym jest ustne i niepubliczne.

Decyzja nie ulega zaskarżeniu.

30. Kary dyscyplinarne są:
1. grzywna do wysokości — 500 mk. polskich,
2. nagana,
3. przeniesienie na własny koszt na inne miejsce służbowe,
4. usunięcie ze służby.

31. W razie ciężkich uchybień służbowych lub popełnienia przestępstwa, władza nadzorcza zawiesza obwinionego w czynnościach służbowych i zawiadamia o tym zarządzeniu prokuratora właściwego sądu dy-

Mit der einstweiligen Enthebung kann die teilweise oder gänzliche Einstellung der Gehaltszahlung verbunden werden.

Gegen die Entscheidung über die einstweilige Enthebung kann bei dem zuständigen Disziplinargerichte Beschwerde eingelegt werden. Die Einlegung der Beschwerde hemmt nicht die Vollziehung.

VIII. Amtsblatt der Justizabteilung.

32. Die Justizabteilung des Provisorischen Staatsrats gibt ein Amtsblatt heraus, in welches die vom Staatsrate im Königreich Polen beschlossenen Gesetze, Verordnungen und Vorschriften über die Rechtspflege, sowie Rundschreiben und Verfügungen des Leiters der Abteilung und Bekanntmachungen aufgenommen werden, sofern die Bestimmungen über das gerichtliche Verfahren die Drucklegung von Anzeigen in amtlichen Blättern vorsehen. Durch die Veröffentlichung im Amtsblatte der Justizabteilung erlangen die erwähnten gesetzgebenden Akte und Verfügungen die verbindliche Kraft.

Obiger Wortlaut wurde vom Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen in der Sitzung vom 18. Juli 1917 beschlossen.

L. S.

Der Vizekronmarschall
Jozef Mikulowski-Pomorski.

Der Leiter der Justizabteilung
Bukowiecki.

Der Berichterstatter,
stellv. Abteilungsleiter
W. Makowski.

scyplinarnego oraz Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości.

Zawieszenie może być połączone z częściowym lub całkowitym wstrzymaniem wypłaty pensji.

Decyzja zawieszająca ulega zaskarżeniu do właściwego sądu dyscyplinarnego. Zaskarżenie nie wstrzymuje wykonania.

VIII. Dziennik urzędowy Departamentu Sprawiedliwości.

32. Departament Sprawiedliwości T. R. S. wydaje „Dziennik Urzędowy“, w którym zamieszczane będą uchwalone przez Radę Stanu Król. Pol. ustawy, rozporządzenia i przepisy, dotyczące wymiaru sprawiedliwości, tudzież okólniki i zarządzenia Dyrektora Departamentu i ogłoszenia, o ile ustawy postępowania sądowego przewidują drukowanie ogłoszeń w wydawnictwach urzędowych.

Przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Departamentu Sprawiedliwości wspomniane akty ustawodawcze i zarządzenia uzyskują moc obowiązującą.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 roku.

Wice-Marzałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

Referent — Wice-Dyrektor Departamentu
W. Makowski.

1306/17]

76.

Vorläufige Vorschriften über die Verteilung der Königlich Polnischen Gerichte.

1. Die Königlich Polnischen Friedensgerichte behalten die Sitze und Bezirke der zurzeit bestehenden Friedens- und Gemeindegerichte. Aenderungen in der Verteilung beschließt und verkündet der Provisorische Staatsrat im Königreich Polen.

2. Die Sitze und Bezirke der Appellations- und Bezirksgerichte bestimmt und macht bekannt der Provisorische Staatsrat im Königreich Polen. Bei der Festsetzung dieser Bezirke sind einstweilen die Grenzen der Okkupationen zu berücksichtigen.
3. Sitz des Obergerichts ist Warschau.

4. Die Beschlüsse des Provisorischen Staatsrats im Königreich Polen über die Verteilung der Gerichte werden im Amtsblatte der Justizabteilung veröffentlicht.

Obiger Wortlaut wurde vom Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen in der Sitzung vom 18. Juli 1917 beschlossen.

L. S.

Der Vizekronmarschall
Jozef Mikulowski-Pomorski.

Der Leiter der Justizabteilung
Bukowiecki.

Der Berichterstatter,
stellv. Abteilungsleiter
W. Makowski.

76.

Przepisy tymczasowe o dyzlokacji Sądów Królewsko-Polskich.

1. Królewsko-Polskie Sądy Pokoju zachowują siedziby i okręgi urzędujących dotychczas sądów pokoju i gminnych. — Zmiany dyzlokacji uchwala i ogłasza Tymczasowa Rada Stanu Królestwa Polskiego.

2. Siedziby i okręgi sądów apelacyjnych i okręgowych ustanowi i ogłosi T. Rada Stanu K. P. Przy określeniu tych okręgów będą tymczasowo uwzględnione granice okupacji.

3. Siedzibą Sądu Najwyższego jest Warszawa.

4. Decyzje T. Rady Stanu K. P., dotyczące dyzlokacji sądów, będą ogłaszane w „Dzienniku Urzędowym Departamentu Sprawiedliwości“.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 roku.

Wice-Marszałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

Referent — Wice-Dyrektor Departamentu
W. Makowski.

1307/17]

77.

Vorläufige Vorschriften über die Besoldung der Beamten der Rechtspflege in Polen.

Art. 1.

Die Beamten der Rechtspflege bilden entsprechend der Norm ihrer Besoldung folgende Klassen:

1. die Präsidenten des Obergerichts,
2. die Präsidenten der Appellationsgerichte, die Richter und die Staatsanwälte des Obergerichts,
3. die Präsidenten der Bezirksgerichte, die Staatsanwälte und die Vizepräsidenten der Appellationsgerichte,
4. die Staatsanwälte und Vizepräsidenten der Bezirksgerichte, die Richter und Unterstaatsanwälte der Appellationsgerichte,
5. die Richter der Bezirksgerichte, die Untersuchungsrichter und die Friedensrichter,
6. die Unterstaatsanwälte der Bezirksgerichte,
7. die Friedensrichter, Nichtjuristen, in den Städten,
8. die Friedensrichter in den bäuerlichen Bezirken, auf den Dörfern (früher Gemeindegerichte),
9. die Schöffen,
10. die Sekretäre des Obergerichts, der Appellations- und Bezirksgerichte und die Hypothekensekretäre bei den Bezirksgerichten:
    a) in Warschau und in Lodz,
    b) in den übrigen Orten.
11. die Sekretärsgehilfen des Obergerichts, der Appellations- und Bezirksgerichte und die Kreishypothekensekretäre:
    a) in Warschau und in Lodz,
    b) in den übrigen Orten.
12. die Sekretäre der Friedensgerichte:
    a) in Warschau und in Lodz,
    b) in den übrigen Orten.
13. die Sekretäre der Friedensgerichte in den ländlichen Bezirken (früher Gemeindegerichte),
14. die Gerichtsvollzieher,
15. die Kanzlisten und die unteren Angestellten.

Art. 2.

Die Besoldung der Beamten der Rechtspflege setzt sich zusammen aus dem Grundgehalt und der einstweilen bis zum 1. Juli 1919 festgesetzten vorläufigen Teuerungszulage.

Nach Ablauf dieses Termins wird die zuständige Behörde über die Beibehaltung, Aenderung oder Aufhebung der Vorschriften über die Teuerungszulage entscheiden.

Art. 3.

Das Gehalt der Beamten der 3. bis einschließlich 7. Klasse wird nach dem Lebensalter des Beamten abgestuft und zwar erhält das niedrigste Gehalt in den Klassen 3, 4, 5 und 7 der Beamte, der noch nicht 40 Jahre alt ist; ein um eine Stufe höheres Gehalt erhalten diejenigen, die ein Alter von 40 bis zu 45 Jahren haben und das höchste Gehalt die über 45 Jahre alten Beamten. In der Klasse 6 (Unterstaatsanwälte bei den Bezirksgerichten) erhalten die Beamten unter 35 Jahren das niedrigste Gehalt, ein um eine Stufe höheres die 35 bis zu 40 Jahre alten, ein um noch eine Stufe höheres Gehalt die Beamten zwischen 40 und 45 Jahren und das höchste Gehalt diejenigen, die das 45. Lebensjahr überschritten haben. Der Unterschied zwischen den einzelnen Gehaltsstufen beträgt 600 M. jährlich.

Art. 4.

Die Teuerungszulage für die Beamten dieser Klassen (von 3 bis 7) einschließlich unterliegt einer Abstufung nach dem Familienstande. Die niedrigste Zulage erhält der ledige Beamte, eine um eine Stufe höhere der verheiratete oder verwitwete, die höchste der verheiratete oder verwitwete Beamte, der drei oder mehr Kinder hat.

77.

Przepisy tymczasowe o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości w Polsce.

Artykuł 1.

Stosownie do normy otrzymanego wynagrodzenia urzędnicy wymiaru sprawiedliwości będą stanowili następujące kategorje:

1. Prezesi Sądu Najwyższego.
2. Prezesi Sądów apelacyjnych, sędziowie i prokuratorzy Sądu Najwyższego.
3. Prezesi sądów okręgowych, prokuratorzy i wiceprezesi sądów apelacyjnych.
4. Prokuratorzy i wiceprezesi sądów okręgowych, sędziowie i podprokuratorzy sądów apelacyjnych.
5. Sędziowie sądów okręgowych, sędziowie śledczy i sędziowie pokoju.
6. Podprokuratorzy sądów okręgowych.
7. Sędziowie pokoju nieprawnicy w miastach.
8. Sędziowie pokoju w okręgach wiejskich, na wsiach (dawniej sądy gminne).
9. Ławnicy.
10. Sekretarze Sądu Najwyższego, apelacyjnych i okręgowych i pisarze hipoteczni w sądach okręgowych:
    a) w Warszawie i Łodzi,
    b) w pozostałych miejscowościach.
11. Pomocnicy sekretarzy Sądu Najwyższego, apelacyjnych i okręgowych i pisarze hipotek powiatowych:
    a) w Warszawie i Łodzi,
    b) w pozostałych miejscowościach.
12. Sekretarze sądów pokoju:
    a) w Warszawie i Łodzi,
    b) w pozostałych miejscowościach.
13. Sekretarze sądów pokoju w okręgach wiejskich (dawniej sądy gminne).
14. Komornicy.
15. Kanceliści i służba niższa.

Artykuł 2.

Wynagrodzenie urzędników wymiaru sprawiedliwości składa się z pensji zasadniczej i tymczasowego dodatku drożyźnianego, ustanowionego na razie na czas do dnia 1 lipca 1919 roku. Po upływie tego terminu właściwa władza poweźmie decyzję pozostawienia nadal, zmiany lub uchylenia przepisów o dodatku drożyźnianym.

Artykuł 3.

Pensja urzędników od 3 do 7 kategorji włącznie ulega stopniowaniu w zależności od wieku urzędnika, a mianowicie: najniższą pensję otrzymuje w kategorjach 3, 4, 5 i 7 urzędnik, mający mniej niż 40 lat wieku; pensję o stopień wyższą otrzymują mający od 40 do 45 lat wieku i najwyższą starsi ponad 45 lat. W kategorji 6 (podprokuratorzy sądu okręgowego) najniższą pensję otrzymują urzędnicy, nie mający 35 lat, o stopień wyższą — mający 35 do 40 lat, jeszcze o stopień wyższą — mający 40 do 45 lat, i najwyższą starsi ponad 45 lat. Różnica pomiędzy poszczególnymi stopniami pensji wynosi 600 mk. rocznie.

Artykuł 4.

Dodatek drożyźniany dla tych kategorji urzędników, od 3 do 7 włącznie, ulega stopniowaniu w zależności od stanu rodzinnego. Najniższy dodatek otrzymuje urzędnik bezżenny, o stopień wyższy — żonaty lub wdowiec, najwyższy — żonaty lub wdowiec, posiadający 3-e lub więcej dzieci. Różnica pomiędzy stopniami wynosi 600 marek rocznie.

Der Unterschied zwischen den Stufen beträgt 600 M. jährlich.

Art. 5.

Die Gehälter der Beamten der 10., 11. und 12. Klasse unterliegen derselben Abstufung. Das niedrigste Gehalt erhält jedoch hier der Beamte unter 30 Jahren; alsdann erhöht sich das Gehalt stufenweise von 5 zu 5 Jahren bis zum Alter von 45 Jahren. Der Unterschied zwischen den Gehaltsstufen beträgt in der 10. und 11. Klasse 300 M. jährlich und in der 12. Klasse 240 M. jährlich.

Art. 6.

Die Teuerungszulage für die Beamten der 10., 11. und 12. Klasse ist eine zweifache: eine höhere für die in Warschau und Lodz amtierenden und eine niedere für die übrigen Orte; im übrigen wird die Teuerungszulage nach den für die vorhergehenden Klassen festgesetzten Grundsätzen abgestuft. Der Unterschied zwischen den Stufen beträgt in der 10. und 11. Klasse 300 M. jährlich und in der 12. Klasse 240 M. jährlich.

Art. 7.

Außer dem Gehalte und der Teuerungszulage erhalten eine besondere Zulage für die mit ihrem Amt verbundenen Repräsentationskosten:

Der erste Präsident des Obergerichts in Höhe von 1200 Mark jährlich, die Präsidenten der Appellationsgerichte 1200 M. jährlich; die Präsidenten der Bezirksgerichte in Warschau und Lodz je 900 M. jährlich, in den übrigen Städten je 600 M. jährlich.

Art. 8.

Sekretäre oder Sekretärgehilfen, die das Amt von Kassenrendanten verwalten, erhalten eine besondere Zulage von 300 M. jährlich.

Art. 9.

Friedensrichter in den ländlichen Bezirken, Schöffen und andere Personen, die im Nebenamt tätig sind und das Amt nicht im Hauptberuf ausüben, erhalten keine Teuerungszulage. Darüber, ob ein Amt im Hauptberuf oder nur nebenamtlich ausgeübt wird, entscheidet die dieses Amt verleihende Behörde nach eigenem Ermessen.

Art. 10.

Hypothekensekretäre erhalten für ihre Amtstätigkeit außer dem Gehalt noch die in den bestehenden Vorschriften festgesetzten Gebühren.

Bis zur Zeit der allgemeinen Reorganisation der Hypothekenämter steht das Recht, für ihre Tätigkeit Gebühren zu erheben, den in Warschau und im Bezirke des Appellationsgerichts Lublin amtierenden Hypothekensekretären zu.

Die Hypothekensekretäre im Bezirk des Appellationsgerichts Warschau, die im Augenblick der Einführung der polnischen staatlichen Gerichtsbarkeit ein bestimmtes Gehalt beziehen ohne das Recht auf Erhebung von Zusatzgebühren
ne osoby, sprawujące czynności urzędowe poboczne, a nie
Höhe, daß die Besoldung der Hypothekensekretäre bei den Bezirksgerichten dem Gehalte der 6. Klasse dieser Vorschriften und die Besoldung der Hypothekensekretäre in den Kreisstädten dem Gehalte der 10. Klasse gleichkommt.

Art. 11.

Gerichtsvollzieher erhalten kein Gehalt; dagegen steht ihnen das Recht zu, nach Maßgabe besonderer Bestimmungen Gebühren zu erheben.

Artykuł 5.

Pensje urzędników 10, 11 i 12 kategorji ulegają takiemu samemu stopniowaniu. Jednak najniższą pensję otrzymuje tu urzędnik, mający mniej, niż 30 lat wieku, poczem pensja wzrasta co każde 5 lat stopniowo, aż do 45 lat wieku. Różnica pomiędzy stopniami pensji wynosi w 10 i 11 kategorji 300 marek rocznie, a w 12 kategorji 240 marek rocznie.

Artykuł 6.

Dodatek drożyźniany dla urzędników 10, 11 i 12 kategorji bywa dwojaki: wyższy dla urzędujących w Warszawie i Łodzi i niższy dla pozostałych miejscowości; pozatem dodatek drożyźniany ulega stopniowaniu według zasad, wskazanych dla poprzednich kategorji. Różnica pomiędzy stopniami wynosi w 10 i 11 kategorji — 300 mk. rocznie, a w 12 kategorji — 240 mk. rocznie.

Artykuł 7.

Oprócz pensji i dodatku drożyźnianego otrzymują specjalny dodatek na koszty reprezentacji z ich urzędowaniem związane: pierwszy prezes Sądu Najwyższego w sumie marek 1 200 rocznie, prezesi sądów apelacyjnych — 1 200 marek rocznie; prezesi sądów okręgowych w Warszawie i Łodzi po 900 marek rocznie, w pozostałych miastach po 600 marek rocznie.

Artykuł 8.

Sekretarze lub pomocnicy sekretarzy, pełniący obowiązki kasjerów, otrzymują dodatek specjalny w sumie 300 marek rocznie.

Artykuł 9.

Sędziowie pokoju w okręgach wiejskich, ławnicy i inne osoby, sprawujące czynności urzędowe poboczne, a nie jako zawód główny, nie otrzymują dodatku drożyźnianego. O tym, czy urząd sprawowany jest zawodowo, czy też ubocznie, rozstrzyga według swego uznania władza, nadająca ten urząd.

Artykuł 10.

Pisarze hipoteczni oprócz pensji pobierają za czynności urzędowe opłaty, określone w istniejących przepisach.

Do czasu ogólnej reorganizacji urzędów hipotecznych prawo pobierania opłat za swe czynności służy pisarzom hipotecznym, urzędującym w Warszawie i w okręgu sądu apelacyjnego lubelskiego.

Pisarze hipoteczni w okręgu Sądu Apelacyjnego Warszawskiego, pobierający w chwili wprowadzenia ustroju polskiego sądownictwa państwowego określoną pensję, bez prawa pobierania dodatkowych opłat za swe czynności, otrzymają dodatek do pensji w takiej wysokości, by wynagrodzenie pisarzy hipotecznych przy sądach okręgowych odpowiadało pensji 6-ej kategorji tych przepisów, a wynagrodzenie pisarzów hipotecznych w miastach powiatowych — pensji 10-ej kategorji.

Artykuł 11.

Komornicy pensji nie otrzymują, mają natomiast prawo do pobierania opłat stosownie do przepisów specjalnych.

Art. 12.

Die Besoldung der Beamten der Rechtspflege beträgt:

Gehaltsklasse	Bezeichnung des Amtes	bis zum Alter von 30 Jahren	bis zum Alter von 35 Jahren	bis zum Alter von 40 Jahren	bis zum Alter von 45 Jahren	über 45 Jahre	ledig	verheiratet	mit 3 Kindern	Bemerkungen
		Das Grundgehalt: *M*					Teuerungszulage: *M*			
1	Präsidenten des Obergerichts		11400					4200		Außerdem besondere Zulage für den Ersten Präsidenten 1200 M. (Art. 7).
2	Präsidenten der Appellationsgerichte, Richter und Staatsanwälte des Obergerichts				9000			4200		Außerdem eine besondere Zulage für die Präsidenten der Appellationsgerichte 1200 M. (Art. 7).
3	Präsidenten der Bezirksgerichte, Staatsanwälte u. Vizepräsidenten der Appellationsgerichte . .			7200	7800	8400	2400	3000	3600	Außerdem besondere Zulage für die Präsidenten der Bezirksgerichte in Warschau u. Lodz 900 M., in den übrigen Städten 600 M. (Art. 7).
4	Staatsanwälte u. Vizepräsidenten der Bezirksgerichte, Richter u. Unterstaatsanwälte der Appellationsgerichte . . .			6000	6600	7200	2400	3000	3600	
5	Richter der Bezirksgerichte, Untersuchungsrichter und Friedensrichter . . .			5400	6000	6600	1800	2400	3000	
6	Unterstaatsanwälte der Bezirksgerichte		4200	4800	5400	6000	1800	2400	3000	
7	Friedensrichter in städtischen Bezirken			3600	4200	4800	1200	1800	2400	
8	Friedensrichter in ländl. Bezirken in Dörfern im Nebenamt (früher Gemeinderichter)				2400					
9	Schöffen									Siehe Art. 15
10	Sekretäre des Obergerichts, der Appellations- u. Bezirksgerichte, Hypothekensekretäre bei den Bezirksgerichten u. Kassenrendanten	3000	3300	3600	3900	4200				Sekretäre oder Sekretärgehilfen, die das Amt des Kassierers oder dessen Gehilfen ausüben, erhalten eine besondere Zulage in Höhe von 300 M. jährlich
	a) in Warschau u. Lodz						900	1200	1500	
	b) in anderen Orten .						300	600	900	
11	Sekretärgehilfen des Obergerichts, der Appellations- und Bezirksgerichte u. Gehilfen der Kassenrendanten	1800	2100	2400	2700	3000				
	a) in Warschau und Lodz						900	1200	1500	
	b) in anderen Orten .						300	600	900	
12	Sekretäre der Friedensgerichte u. Hypothekensekretäre bei den Friedensgerichten	1600	1840	2080	2320	2560				
	a) in Warschau und Lodz						800	1040	1280	
	b) in anderen Orten .						300	540	780	
13	Sekretäre der Friedensgerichte in ländl. Bezirken				1500			300		
14	Gerichtsvollzieher . . .									Siehe Art. 11.
15	Kanzlisten und untere Angestellte									Siehe Art. 16.

Art. 12.

Wynagrodzenie urzędników wymiaru sprawiedliwości wynosi:

Kategorje	Nazwa Urzędu	do lat 30	do lat 35	do lat 40	do lat 45	ponad lat 45	kawaler	żonaty	mający 3-je dzieci	Uwagi
		Pensja zasadnicza mk.					Dodatek drożyźniany mk.			
1	Prezesi Sądu Najwyższego		11400					4200		Nadto dodatek specjalny dla 1-go prezesa 1200 mk. (art. 7).
2	Prezesi sądów apelacyjnych, sędziowie i prokuratorzy sądu najwyższego				9000			4200		Nadto dodatek specjalny dla prezesów S. A. 1200 mk. (art. 7).
3	Prezesi sądów okręgowych, prokuratorzy i wice-prezesi sądów apelacyjnych . . .			7200	7800	8400	2400	3000	3600	Nadto dodatek specjalny dla prezesów S. O. w Warszawie i Łodzi 900 mk. w pozost. miast. 600 mk. (art. 7).
4	Prokuratorzy i wice-prezesi sądów okr. sędziowie i podprok. sądów apelacyjnych .			6000	6600	7200	2400	3000	3600	
5	Sędziowie sądów okr. sędziowie śledczy i sędziowie pokoju . .			5400	6000	6600	1800	2400	3000	
6	Podprokuratorzy sądów okręgowych		4200	4800	5400	6000	1800	2400	3000	
7	Sędziowie pok. w okręgach miejskich . .			3600	4200	4800	1200	1800	2400	
8	Sędziowie pok. w okręgach wiejsk., wsiach, pełniący urząd poboczny (daw. gmin.)				2400					
9	Ławnicy									patrz art. 15.
10	Sekretarze sądu Najwyższego, sądów apel. i okręgow., pisarze hipot. w sądach okręg. i kasjerzy . . . . a) w Warszawie i Łodzi b) w pozost. miastach .	3000	3300	3600	3900	4200	 900 300	 1200 600	 1500 900	Sekretarze lub pomoc. sekret., pełniący obowiązki kasjerów lub ich pomocników, otrzymują specjalny dodatek w sumie 300 mk. rocznie.
11	Pomoc. sekretarzy sądu Najwyższego, apelac. i okr. i pom. kasjerów a) w Warszawie i Łodzi b) w pozost. miastach .	1800	2100	2400	2700	3000	 900 300	 1200 600	 1500 900	
12	Sekretarze sądów pokoju i pisarze hipoteczni przy sądach pokoju . a) w Warszawie i Łodzi b) w zost. miastach .	1600	1840	2080	2320	2560	 800 300	 1040 540	 1280 780	
13	Sekretarze sądów pokoju w okręg. wiejskich				1500			300		
14	Komornicy									patrz art. 11.
15	Kanceliści i służba niższa									patrz art. 16.

Art. 13.

Die zur Erledigung von Amtsgeschäften als Stellvertreter delegierten Beamten erhalten die Hälfte des niedrigsten Gehaltes, welches auf das betreffende Amt entfällt und die ganze ihrem Familienstande entsprechende Teuerungszulage.

Art. 14.

Die Besoldung der Friedensrichter, die in ländlichen Bezirken im Nebenamt tätig sind, beträgt 2400 M. jährlich.

Art. 15.

Die Besoldung der Schöffen beträgt: bei den Appellationsgerichten 10 M., bei Bezirksgerichten 6 M. und bei Friedensgerichten in städtischen Bezirken 5 M. für jeden Sitzungstag.

Schöffen, die bei den Friedensgerichten in ländlichen Bezirken (frühere Gemeindegerichte) tätig sind, erhalten 35 M. monatlich.

Art. 16.

Die Monatsgehälter der Kanzlisten, Gerichtsdiener und der unteren Angestellten werden in jedem einzelnen Falle auf Grund freier Vereinbarung je nach der Befähigung, dem Familienstande, dem Alter, dem Amtssitz und der auszuübenden Tätigkeit innerhalb folgender Grenzen festgesetzt:

für Kanzlisten: von 100 bis 250 M.,
für Kanzlistinnen, Maschinenschreiberinnen und Stenographistinnen von 150 bis 250 M.,
für Gerichtsdiener von 100 bis 150 M.,
für Diener, Laufburschen und sonstige Bedienstete von 60 bis 100 M.

Art. 17.

Personen, welche die im vorigen Artikel erwähnte Tätigkeit im Nebenberuf verrichten, ist eine Besoldung in Höhe der Hälfte der normalen Besoldung zu gewähren.

Art. 18.

Ist eine Reise des Beamten außerhalb seines Amtssitzes im dienstlichen Interesse notwendig, so steht ihm das Recht auf Erstattung der Reisekosten zu. Die Erstattung der Reisekosten umfaßt:

1. Tagegelder,
2. Ausgaben für Beförderungsmittel (Fahrkahrten, Miete von Pferden u. dergl.),
3. außergewöhnliche Ausgaben.

Art. 19.

Die Tagegelder betragen für Beamte der 1. bis einschließlich 3. Klasse 25 M. täglich, für Beamte der 4. und 5. Klasse 20 M., der 6. Klasse 18 M., der 7. Klasse 15 M., der 10. Klasse 12 M., der 11. Klasse 7 M. und der 12. Klasse 5 M. täglich. Kanzlisten und untere Bedienstete erhalten Tagegelder in Höhe von 1/30 Teil ihres monatlichen Gehaltes, jedoch nicht weniger als 3 M. täglich.

Art. 20.

Für Reisen, die weniger als sechs Stunden dauern, werden Tagegelder nicht gewährt. Bei Reisen auf die Dauer von sechs bis zwölf Stunden werden Tagegelder in Höhe der Hälfte der im Art. 19 vorgesehenen Beträge gezahlt.

Art. 21.

Den Beamten der 1. bis 3. Klasse steht das Recht zu, die Erstattung des Fahrkartenpreises der ersten Wagenklasse, denjenigen der 4., 5., 6. und 7. Klasse der zweiten und den übrigen Beamten der dritten Wagenklasse zu verlangen.

Art. 22.

Ausgaben für die notwendige Miete von Pferden sowie außergewöhnliche Ausgaben, wie zum Beispiel Beförderung des Gepäcks, Telegrammgebühren und dergleichen, werden in Höhe der tatsächlich verausgabten und nach Möglichkeit belegten Beträge erstattet.

Artykuł 13.

Urzędnicy, delegowani do wykonywania czynności urzędowych zastępczo, pobierać będą połowę pensji najniższej, przypadającej na dany urząd i całkowity dodatek drożyźniany, stosownie do stanu swego rodzinnego.

Artykuł 14.

Wynagrodzenie sędziów pokoju, pełniących urząd poboczny w okręgach wiejskich, wynosi 2 400 mk. rocznie.

Artykuł 15.

Wynagrodzenie ławników wynosi: w sądach apelacyjnych po 10 mk., w sądach okręgowych po 6 mk., w sądach pokoju w okręgach miejskich po 5 marek, za każdy dzień posiedzenia. Ławnicy urzędujący w sądach pokoju w okręgach wiejskich (dawne sądy gminne) otrzymują po 35 marek miesięcznie.

Artykuł 16.

Wynagrodzenie miesięczne pracowników kancelaryjnych, woźnych i służby niższej będzie ustalone w każdym poszczególnym wypadku stosownie do umowy i w zależności od uzdolnienia, stanu rodzinnego, wieku, miejsca urzędowania i wykonywanych czynności w granicach następujących:

dla kancelistów . . . . od 100 do 250 mk.
dla kancelistek, piszących na maszynie i stenografistek . . . . od 150 do 250 mk.
dla woźnych . . . . od 100 do 150 mk.
dla posługaczy, gońców i służby . . od 60 do 100 mk.

Artykuł 17.

Osobom, które będą pełniły wymienione w art. poprzednim czynności poboczne, należy wyznaczać wynagrodzenie w stosunku połowy wynagrodzenia normalnego.

Artykuł 18.

W razie konieczności wyjazdu urzędników w interesie służbowym poza obręb miejsca urzędowania, mają oni prawo do zwrotu kosztów podróży. Zwrot kosztów obejmuje:

1. djety dzienne,
2. wydatki na środki lokomocji (bilety kolejowe, wynajem koni i t. p.),
3. wydatki nadzwyczajne.

Artykuł 19.

Djety dzienne wynoszą dla urzędników 1—3 kategorji włącznie 25 mk. dziennie, dla urzędników 4—5 kategorji 20 mk., 6-ej — 18, 7-ej — 15 mk., 10-ej — 12 mk., 11-ej — 7 mk. i 12-ej — 5 mk. dziennie. Kanceliści i służba niższa otrzymują djety w wysokości 1/30 części ich miesięcznej pensji, nie mniej wszakże, niż 3 mk. dziennie.

Artykuł 20.

Za wyjazd na czas krótszy niż 6 godzin djety wyplacane nie będą. Za wyjazd na czas od 6 do 12 godzin wypłacane będą djety w połowie przewidzianej w art. 19 sumy.

Artykuł 21.

Urzędnicy 1—3 kategorji mają prawo do zwrotu za bilet 1 klasy, zaś 4, 5, 6 i 7 kategorji — drugiej klasy, pozostali — trzeciej klasy.

Artykuł 22.

Wydatki na niezbędny wynajem koni oraz wydatki nadzwyczajne, jako to przewóz bagażu, telegramy i t. p., zwracane będą według rzeczywiście wydanej i w miarę możności usprawiedliwionej sumy.

Art. 23.

Müssen Schöffen bei den Bezirks- und Appellationsgerichten mit dem Gericht zwecks Vornahme einer Amtshandlung eine Reise unternehmen, so erhalten sie Tagegelder in Höhe des doppelten Betrages der im Art. 15 festgesetzten Tagegelder; außerdem sind ihnen die Reisekosten zweiter Wagenklasse und die tatsächlich entstandenen Ausgaben nach Maßgabe des Art. 22 zu erstatten.

Art. 24.

Begibt sich das Friedensgericht eines ländlichen Bezirks (früher Gemeindegericht) zwecks Vornahme einer Amtshandlung außerhalb seines Amtssitzes auf eine Entfernung von mehr als 15 Km. vom Wohnorte, so erhalten für jeden Sitzungstag: der Richter und der Sekretär je 10 M., die Schöffen je 8 M. Andere Entschädigungen stehen ihnen nicht zu.

Art. 25.

Die Beamten der Rechtspflege können am Monatsanfang Vorschüsse auf Reisekosten in Höhe der Hälfte des Betrages der im Laufe des nächsten Monats voraussichtlich entstehenden Ausgaben erhalten.

Art. 26.

Personen, welche gemäß den Bestimmungen über die Organisation der Rechtspflege die Dienstaufsicht über die Beamten führen, haben eifrig darüber zu wachen, daß Reisen nur in unumgänglich notwendigen Fällen unternommen und daß alle Ausgaben nach Möglichkeit hinreichend rechtfertigt werden.

Art. 27.

Gerichtsvollzieher und Notare erhalten für die von ihnen unternommenen Reisen eine Entschädigung nach Maßgabe der bisherigen Vorschriften; die vorliegenden Bestimmungen über Reisekosten finden auf sie keine Anwendung.

Art. 28.

Personen, welche von ihrem bisherigen Wohnorte zum Zwecke der Uebernahme eines Amtes an einen anderen Ort reisen, erhalten einmalig die Hälfte des monatlichen Grundgehaltes gemäß der Tabelle (Art. 12), auch werden ihnen die Kosten der Reise mit der Bahn oder zu Wagen gemäß Art. 21 und 22 entsprechend ihrem Familienstande (Art. 4) für eine oder zwei erwachsene Personen und für die wirkliche Anzahl von minderjährigen Kindern erstattet.

Der obige Wortlaut ist von dem Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen in der Sitzung vom 18. Juli 1917 beschlossen worden.

Der stellvertretende Kronmarschall
Josef Pomorski-Mikulowski.

Der Leiter der Justizabteilung
Bukowiecki.

(L. S.)

Der Berichterstatter
L. Berenson.

Artykuł 23.

Ławnicy w sądach okręgowych i apelacyjnych, w razie konieczności udania się wraz z sądem w celu dokonania czynności sądowej, otrzymują podwójne djety w stosunku do wskazanych w art. 15 oraz zwrot kosztów przejazdu II-ą klasą i zwrot wydatków rzeczywistych stosownie do art. 22.

Artykuł 24.

Jeżeli Sąd Pokoju w okręgu wiejskim (dawny sąd gminny) udaje się na czynności urzędowe poza miejsce urzędowania na odległość większą, niż 15 kilometrów od miejsca zamieszkania, w takim razie otrzymywać będą za każdy dzień posiedzenia: sędzia i sekretarz po 10 mk., a ławnicy po 8 mk. Żadne inne indemnizacje nie będą się im należały.

Artykuł 25.

Urzędnicy wymiaru sprawiedliwości mogą otrzymać w początku miesiąca na koszta podróży zaliczki w wysokości połowy sumy przewidywanych w ciągu najbliższego miesiąca wydatków.

Artykuł 26.

Osoby, posiadające, stosownie do przepisów organizacji wymiaru sprawiedliwości, nadzór służbowy nad urzędnikami, mają pilnie zważać, aby przejazdy odbywano tylko w wypadkach niezbędnych i aby wszelkie wydatki o ile możności należycie były usprawiedliwione.

Artykuł 27.

Komornicy i rejenci pobierają za dokonywane przejazdy opłaty stosownie do przepisów dotychczasowych i przepisy niniejsze o kosztach podróży nie mają do nich zastosowania.

Artykuł 28.

Osoby, udające się z miejsca dotychczasowego zamieszkania w celu objęcia urzędu w innej miejscowości, otrzymują jednorazowo połowę zasadniczej pensji miesięcznej stosownie do tabeli (art. 12) i zwrot kosztów przejazdu koleją lub końmi stosownie do art. 21 i 22 w zależności od stanu rodzinnego (art. 4) na jedną lub dwie osoby dorosłe i rzeczywistą liczbę dzieci nieletnich.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 roku.

Wice-Marszałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

Referent
L. Berenson.

1308/17]

78.

Übergangsvorschriften betreffend die Strafprozeßordnung.

Art. 1.

Gleichzeitig mit der Einführung der polnischen staatlichen Gerichtsverfassung im Königreich Polen in den Gebieten der Generalgouvernements Warschau und Lublin wird vorläufig die russische Strafprozeßordnung (Ausgabe vom Jahre 1914) in polnischer mit der Genehmigung der Justizabteilung versehener Uebersetzung mit den nachfolgenden Aenderungen und Ergänzungen in Kraft gesetzt.

78.

Przepisy przechodnie do Ustawy postępowania karnego.

Artykuł 1.

Wraz z wprowadzeniem w Królestwie Polskim na obszarze Jenerał-Gubernatorstw: Warszawskiego i Lubelskiego ustroju polskiego sądownictwa państwowego, stosowana będzie tymczasowo rosyjska ustawa postępowania karnego (wyd. z r. 1914) w przekładzie polskim, opatrzonym aprobatą Departamentu Sprawiedliwości, z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

I. Zuständigkeit der Strafgerichte.

Art. 2.

Der Entscheidung der Friedensgerichte in Strafsachen unterliegen:

1. alle in den Teilen: 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 28, 29, 30 und 31 des russischen Strafgesetzbuches vom Jahre 1903 sowie in anderen strafgesetzlichen Vorschriften mit Haft oder Geldstrafe allein oder in Verbindung mit Zusatzstrafen bedrohten strafbaren Handlungen;
2. die in den Artikeln 474, 475, 531, 617 des Strafgesetzbuches mit Strafe bedrohten strafbaren Handlungen, sowie alle in Teil 36 dieses Strafgesetzbuches behandelten strafbaren Handlungen;
3. die in den Artikeln 574 Abs. 1, 581 Abs. 1, 591 Nr. 1 und 2, und 592 mit Strafe bedrohten Handlungen, wenn der Wert des erlangten Gegenstandes 1000 polnische Mark nicht übersteigt, sowie auch die in den Art. 574 Abs. 3 und 4, 581 Abs. 4, 591 Nr. 3 dieses Strafgesetzbuches mit Strafe bedrohten strafbaren Handlungen;
4. das durch Art. 616 Abs. I des Strafgesetzbuches mit Strafe bedrohte Verheimlichen oder Erwerben fremder Sachen, wenn diese durch ein Vergehen erlangt sind, und die Tat, auf welche das Verheimlichen oder Erwerben sich bezieht, zur Zuständigkeit der Friedensgerichte gehört.

Der Entscheidung der Friedensgerichte unterliegen nicht:

1. Sachen, bei denen die Zusatzstrafe in der Entziehung der Berechtigung zur Ausübung eines Berufes, Gewerbes oder Handwerks oder überhaupt eines besonderen Rechtes besteht;
2. Sachen, in denen eine Zivilklage wegen eines 1000 polnische Mark übersteigenden Betrages erhoben worden ist;
3. Sachen, bei denen der Wert der der Einziehung unterliegenden Gegenstände oder der auf Grund des Urteils auszuführenden Arbeiten 1000 polnische Mark übersteigt.

Art. 3.

Der Entscheidung der Bezirksgerichte unterliegen folgende Strafsachen:

1. in erster Instanz alle strafbaren Handlungen, für die die Friedensgerichte nicht zuständig sind;
2. in zweiter Instanz die Berufungen und Beschwerden gegen Urteile und Beschlüsse der Friedensgerichte.
   Die Berufung ist nicht gegeben gegen Urteile, die auf höchstens drei Tage Haft oder 50 polnische Mark Geldstrafe lauten.

Art. 4.

Der Entscheidung der Appellationsgerichte unterliegen die Berufungen und Beschwerden gegen die in erster Instanz erlassenen Urteile und Beschlüsse der Bezirksgerichte in Strafsachen.

Art. 5.

Das Obergericht erkennt in Strafsachen, die im Wege der Kassations- oder Revisionsbeschwerde gegen letztinstanzliche Urteile eines Bezirks- oder Appellationsgerichts seiner Entscheidung unterbreitet werden.

II. Aenderungen und Ergänzungen der Strafprozeßordnung.

Art. 6.

In die Strafprozeßordnung werden folgende die Einteilung der Fälle, in welchen strafbare Handlungen auf Grund einer Privatklage oder auf Antrag der Staatsanwaltschaft zu verfolgen sind, betreffende Vorschriften aufgenommen:

I. Właściwość sądów karnych.

Artykuł 2.

Rozpoznaniu sądów pokoju w sprawach karnych ulegają:

1. wszelkie przestępstwa, zagrożone w częściach: 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31 kodeksu karnego rosyjskiego z r. 1903 oraz w innych przepisach karnych — karą osadzenia w areszcie lub karą grzywny, oddzielnie lub łącznie z karami dodatkowymi;
2. przestępstwa, zagrożone karą w art. 474, 475, 531, 617 kodeksu karnego i wszystkie przestępstwa, objęte częścią 36-tą tegoż kodeksu;
3. przestępstwa, zagrożone karą w art. 574 ust. 1, 581 cz. 1, 591 cz. 1 i 2, i 592, jeżeli wartość wywłaszczonego przedmiotu nie przekracza marek polskich 1 000, oraz w art. 574 cz. 3 i 4, 581 cz. 4, 591 cz. 3 tegoż kodeksu;
4. ukrycie lub nabycie, zagrożone karą przez ustęp I art. 616 kodeksu karnego, gdy przedmioty cudze zdobyte zostały za pomocą występku, i gdy czyn, którego dotyczy ukrycie lub nabycie należy do właściwości sądów pokoju.

Nie ulegają rozpoznaniu sądów pokoju:

1. sprawy, w których kara dodatkowa polega na pozbawieniu prawa wykonywania zawodu, procederu lub rzemiosła, lub wogóle jakiegokolwiek prawa specjalnego;
2. sprawy, w których wytoczono powództwo cywilne w sumie, przewyższającej marek polskich 1 000;
3. sprawy, w których wartość przedmiotów ulegających konfiskacie albo robót, mających być wykonanemi z mocy wyroku, przenosi marek polskich tysiąc.

Artykuł 3.

Rozpoznaniu sądów okręgowych ulegają następujące sprawy karne:

1. w pierwszej instancji wszelkie przestępstwa, dla których nie są właściwe sądy pokoju;
2. w drugiej instancji skargi apelacyjne i incydentalne na wyroki i decyzje sądów pokoju.
   Apelacja nie służy od wyroków, skazujących najwyżej na 3 dni aresztu lub 50 marek polskich kary pieniężnej.

Artykuł 4.

Rozpoznaniu sądów apelacyjnych ulegają sprawy karne z apelacji lub skarg incydentalnych na wyroki i decyzje sądów okręgowych, wydane w I-szej instancji.

Artykuł 5.

Sąd Najwyższy orzeka w sprawach karnych, które przychodzą pod jego rozpoznanie wskutek skargi stron na ostateczne wyroki sądu okręgowego lub apelacyjnego w drodze kasacji lub rewizji.

II. Zmiany i uzupełnienia ustawy postępowania karnego.

Artykuł 6.

Do ustawy postępowania karnego wprowadza się następujące przepisy, dotyczące podziału przestępstw, ściganych z oskarżenia prywatnego i na wniosek prokuratury:

Art. 2[1]. Verfolgt werden auf Grund einer Privatklage:

1. Die in folgenden Artikeln des Strafgesetzbuches aufgeführten strafbaren Handlungen: 356, 359, 369, 376 Abs. II, 377, 417, 418, 419, 469 Abs. I, 470, 474 Abs. I, die in den drei letzteren Artikeln behandelten Straftaten, insoweit es sich um leichte Körperverletzungen handelt, 475, 507, Abs. II, 510 Abs. I und Abs. II Nr. 1, 511, 530, 531, 532 Abs. I Nr. 1, 533, 540, 543, 544, 545, 547, 620, 621, 622, 623.
2. Diebstahl, Betrug und Unterschlagung gegen Verwandte in gerader Linie oder Ehegatten.
3. Kleine Diebstähle und Unterschlagungen, die von Minderjährigen unter 21 Jahren gegen Verwandte oder Verschwägerte bis zum dritten Grade im Kreise der häuslichen Gemeinschaft sowie gegen Vormünder, Erzieher und Dienstherren, bei welchen der Minderjährige seine ständige Wohnung hat, verübt werden.

Art. 2[2]. Strafverfahren wegen strafbarer Handlungen, die in Art. 471 Nr. 1, 476 des Strafgesetzbuches, sofern sie sich gegen den Vater oder die Mutter richten, 505, 506, 507 Abs. 1, 513 Nr. 2, 514, 515 Nr. 2 und 3 St. G. B., sofern sie sich gegen Personen über 14 Jahren richten, 517, 520 Nr. 1, 521, 541, 542 des St. G. B. aufgeführt sind, können nur auf Antrag des Verletzten, und wenn derselbe minderjährig oder handlungsunfähig ist, auf Antrag der Eltern oder Vormünder eingeleitet werden. Die weitere Verfolgung geschieht von amtswegen.

Art. 7.

In der Strafprozeßordnung werden folgende redaktionelle Aenderungen aufgenommen, die sich aus der veränderten Benennung, Verfassung und Zuständigkeit der Behörden und Einrichtungen im Königreiche Polen ergeben.

Art. 8.

Die nachstehend aufgeführten Artikel der Strafprozeßordnung erhalten folgenden Wortlaut:

5. Artikel 4 findet auf die in Art. 2[1] erwähnten Sachen keine Anwendung. Die Vertretung der Anklage in diesen Sachen steht ausschließlich den geschädigten Personen zu.

44. Als Bevollmächtigte in Strafsachen können außer den beeidigten Rechtsanwälten, deren Gehilfen, sowie den Privatadvokaten auch andere Personen auftreten, denen das Gesetz die Führung fremder Angelegenheiten nicht verbietet (Art. 45 Z. P. O.). Personen dieser letzteren Kategorie können jedoch zum Auftreten in einer Sache nicht zugelassen werden, wenn sie sich nach Ansicht des Gerichts berufsmäßig mit der Führung von Prozessen befassen und ihre Tätigkeit für die Rechtspflege schädlich ist. Das Gericht hat auf Antrag der interessierten Partei die Sache zu vertagen. Die Beschwerde wegen der Nichtzulassung zum Auftreten in einem Prozesse hält den Gang des Verfahrens nicht auf. Die Unterschrift einer einem Nicht-Rechtsanwalt erteilten Prozeßvollmacht muß gehörig beglaubigt sein.

105. Augenscheinseinnahmen, Feststellungen, Haussuchungen und Beschlagnahmen bewirkt das Friedensgericht in seiner vollen Besetzung oder es beauftragt zu diesem Zwecke eines seiner Mitglieder.

190. Die zur Haft Verurteilten verbüßen ihre Strafe in den hierzu bestimmten Räumlichkeiten.

250. Ueber jeden Fall, der die Merkmale einer strafbaren Handlung aufweist, berichtet die Polizei bezw. die Miliz unverzüglich, spätestens aber innerhalb 24 Stunden seit dem Zeitpunkt der Kenntnisnahme dem Staatsanwalt oder dem Unterstaatsanwalt, über Verbrechen oder Vergehen, welche die Verurteilung zu Korrettionshaus nach sich ziehen können, auch dem Untersuchungsrichter.

Anmerkung: Von jeder strafbaren Handlung, hinsichtlich deren der Verdacht auf einen Schüler oder Hörer einer Lehranstalt fällt, benachrichtigt die Polizei bezw. die Miliz den Leiter dieser Anstalt.

Art. 2[1]. Ścigane są z oskarżenia prywatnego: 1. przestępstwa, wskazane w następujących artykułach kodeksu karnego:
356, 359, 369, 376 ust. 2, 377, 417, 418, 419, 469 cz. 1, 470, 474 cz. 1, o ile trzy te ostatnie artykuły dotyczą uszkodzeń lekkich, 475, 507 cz. 2, 510 cz. 1 i ust. 1 cz. 2-ej. 511, 530, 531, 532 ust. 1 cz. 1-ej. 533, 540, 543, 544, 545, 547, 620, 621, 622, 623; 2. kradzieże, oszustwa i przywłaszczenia między krewnymi w linji prostej lub współmałżonkami; 3. drobne kradzieże i przywłaszczenia, dokonane w obrębie wspólnego ogniska domowego przez nieletnich do lat 21 u swoich krewnych i powinowatych do trzeciego stopnia oraz opiekunów, wychowawców i służbodawców w czasie stałego zamieszkiwania u nich.

Art. 2[2]. Sprawy o przestępstwa, wymienione w art. 471 cz. 1. 476 K. K., o ile dotyczą ojca lub matki, 505, 506, 507 cz. 1, 513 cz. 2, 514, 515 cz. 2 i 3 K. K., o ile dotyczą osób ponad lat 14-cie, 517, 520 cz. 1, 521, 541, 542 K. K. mogą być wszczęte tylko wskutek skargi pokrzywdzonego, a jeżeli jest nieletnim lub bezwlasnowolnym — wskutek skargi rodziców lub opiekunów. Dalsze dochodzenie odbywa się z urzędu.

Artykuł 7.

W ustawie postępowania karnego wprowadza się zmiany redakcyjne, wynikłe z dokonanej zmiany nazw, warunków ustroju i właściwości urzędów oraz instytucji w Królestwie Polskiem.

Artykuł 8.

Niżej wyszczególnione artykuły ustawy postępowania karnego otrzymują brzmienie następujące:

5. Artykul 4 nie ma zastosowania do spraw, wymienionych w art. 2[1]. Popieranie oskarżenia w tych sprawach należy wyłącznie do osób pokrzywdzonych.

44. Pełnomocnikami w sprawach karnych mogą być, oprócz adwokatów przysięgłych, ich pomocników oraz obrońców prywatnych, również i inne osoby, którym prawo nie zabrania prowadzenia cudzych spraw (art. 45 U. P. C.). Osoby tej ostatniej kategorji mogą być jednak niedopuszczone do stawania w sprawie, jeżeli sąd uzna, że trudnią się zawodowo prowadzeniem spraw i że działalność ich jest szkodliwa dla wymiaru sprawiedliwości. Sąd, na wniosek zainteresowanej strony, winien sprawę odroczyć. Skarga na niedopuszczenie do stawania w sprawie nie wstrzymuje biegu sprawy. Podpis na plenipotencji, udzielonej nie adwokatowi, winien być należycie poświadczony.

105. Oględzin, sprawdzeń, rewizji i sekwestracji dokonywa sąd pokoju w komplecie, lub deleguje w tym celu jednego ze swych członków.

190. Skazani na areszt odbywają karę w pomieszczeniach, na ten cel przeznaczonych.

250. O każdym zdarzeniu, zawierającym cechy przestępstwa, policja, względnie milicja, niezwłocznie, najpóźniej zaś w ciągu doby od chwili otrzymania o tym wiadomości, komunikuje prokuratorowi lub podprokuratorowi, w wypadkach zbrodni lub występku, pociągającego za sobą dom poprawy, także i sędziemu śledczemu.

Uwaga. O każdym przestępstwie, co do którego pada podejrzenie na ucznia lub słuchacza zakładu naukowego, policja, względnie milicja, zawiadamia kierownika tegoż zakładu.

283. Der Untersuchungsrichter benachrichtigt nach Verhaftung des Angeschuldigten über die Gründe dieser Anordnung unverzüglich den nächsten Staatsanwalt oder Unterstaatsanwalt, der verlangen kann, daß der Untersuchungsrichter eine mildere Maßnahme anwende.

303[1]. In Privatklagesachen (Art 2[1]) ladet der Untersuchungsrichter vor allem die Parteien zum Zwecke der Sühne und stellt, falls eine Aussöhnung zustande kommt, das Verfahren ein. Das Nichterscheinen des Angeklagten wird als Ablehnung des Vergleiches angesehen. Das Nichterscheinen des Klägers hat die Einstellung der Sache zur Folge, es sei denn, daß er nach Empfang der Ladung schriftlich anzeigt, daß er sich nicht vergleichen wolle.

355. Die Untersuchung der Zurechnungsfähigkeit erfolgt in Gegenwart des Gerichts durch einen oder mehrere Spezialärzte, die von den ärztlichen Behörden bestimmt werden.

Anmerkung zu Art. 431. Ueber die Verhaftung eines Schülers oder Hörers einer Lehranstalt benachrichtigt der Untersuchungsrichter unverzüglich den Leiter dieser Anstalt.

487. Wenn das Gericht der Ansicht ist, daß die Beamten der Polizei, der Miliz, der Gemeinde- und Dorfbehörden bei Erfüllung der ihnen übertragenen, die Voruntersuchung betreffenden Verpflichtungen erhebliche Verstöße oder Uebergriffe sich haben zuschulden kommen lassen, so gibt es die Sache an den Staatsanwalt bezw. die zuständige Behörde zwecks Einleitung eines Strafverfahrens gegen die betreffenden Beamten ab.

522. Wenn in einer Sache oder in Sachen, die in engem Zusammenhange miteinander stehen, der Staatsanwalt der Ansicht ist, daß einer von mehreren Angeklagten oder eine von mehreren Straftaten zur Aburteilung zu bringen, andere Angeklagte bezw. andere Straftaten dagegen nicht zur Aburteilung gebracht werden sollen, so reicht er die Anklageschrift sowie seine Anträge hinsichtlich der ausgeschiedenen Sachen dem Bezirksgericht ein.

523. Die Anklageschrift sowie die, sei es auf Einstellung oder auf Aussetzung des Strafverfahrens gerichteten Anträge reicht der Staatsanwalt dem Bezirksgericht ein.

527. Das Gericht hat nach Eingang der Anklage wegen eines Verbrechens oder Vergehens, welches die Verurteilung zu Korrektionshaus nach sich zieht, in beratender Sitzung (Art. 547) zu prüfen: ob die den Gegenstand des Verfahrens bildende Tat die Merkmale der betreffenden strafbaren Handlung aufweist, ob die Sache zur Zuständigkeit des Gerichts gehört, und ob sie im zulässigen Verfahren betrieben wird.

Das Gericht stellt fest, ob hinreichende Gründe zur Anordnung der Hauptverhandlung vorliegen, und beschließt über die Eröffnung des Hauptverfahrens. Dem Staatsanwalt steht das Recht zu, die Entscheidung des Gerichts innerhalb einer Frist von drei Tagen anzufechten. Die Beschwerde des Angeklagten, die innerhalb von drei Tagen vom Tage der Benachrichtigung über die Entscheidung des Gerichtes einzureichen ist, kann nur auf das Fehlen von Tatbestandsmerkmalen, auf Unzuständigkeit des Gerichtes oder auf Unzulässigkeit des Verfahrens gestützt werden. Die Beschwerde des Angeklagten muß von einem beeidigten Rechtsanwalt unterschrieben sein.

537. Wenn das Appellationsgericht die Anklage oder die Klage des Privatklägers abändert, so muß diese Entscheidung in einer Form ergehen, die geeignet ist, die Anklage, bezw. die Privatklage vollständig zu ersetzen.

538. In den in Art. 528 und 529[1] bezeichneten Fällen trifft das Appellationsgericht, wenn es erkennt, daß der Sache Fortgang zu geben ist, eine Entscheidung, welche die Anklage ersetzt.

283. Sędzia śledczy, po zaaresztowaniu oskarżonego, niezwłocznie zawiadamia o powodach tego zarządzenia najbliższego prokuratora lub podprokuratora, który może zażądać, aby sędzia śledczy zastosował środek łagodniejszy.

303[1]. W sprawach z oskarżenia prywatnego (art. 2[1]) sędzia śledczy przedewszystkiem wzywa strony w celu pojednania ich i w razie jeżeli pojednanie nastąpi, kieruje sprawę na umorzenie. Niestawiennictwo oskarżonego uważa się za odmowę pojednania. Niestawiennictwo oskarżyciela skutkuje umorzenie sprawy, jeżeli oskarżyciel po otrzymaniu wezwania nie przyśle zawiadomienia na piśmie, że nie jest skłonny do zgody.

355. Badanie poczytalności odbywa się w obecności sądu przez specjalistę lub specjalistów, wskazanych przez władze lekarskie.

Uwaga do art. 431. O zaaresztowaniu ucznia lub słuchacza zakładu naukowego sędzia śledczy niezwłocznie zawiadamia kierownika tegoż zakładu.

487. Jeżeli sąd uzna, że urzędnicy policji, milicji, urzędów gminnych lub wiejskich przy wykonywaniu zleconych im obowiązków, dotyczących śledztwa wstępnego, dopuścili się poważnych wykroczeń lub nadużyć, to zwraca sprawę prokuratorowi, względnie władzy odpowiedniej, w celu wszczęcia przeciwko nim sprawy karnej.

522. Jeżeli w jakiejkolwiek sprawie lub sprawach, będących w ścisłym ze sobą związku, prokurator uzna, że jeden z oskarżonych lub jakkikolwiek jego czyn ulega sądzeniu, a inny oskarżony lub inny czyn tegoż oskarżonego nie ulega sądzeniu, to akt oskarżenia i wniosek co do pozostałych przedmiotów sklada sądowi okręgowemu.

523. Akt oskarżenia, bądź wniosek o umorzenie lub zawieszenie postępowania karnego, prokurator składa sądowi okręgowemu.

527. Sąd, po otrzymaniu aktu oskarżenia w sprawie o zbrodnię lub występek, pociągający za sobą dom poprawy, winien na posiedzeniu gospodarczym (art. 547) rozważyć: czy inkryminowany czyn zawiera cechy danego przestępstwa, czy sprawa ulega rozpoznaniu sądu i czy została skierowana w trybie właściwym.

Sąd ustali, czy są dostateczne dane do zarządzenia rozprawy głównej i poweźmie decyzję o otwarciu rozprawy głównej. Prokuratorowi służy prawo zaskarżenia decyzji sądu w terminie 3-dniowym. Podstawą skargi oskarżonego, która winna być złożona w przeciągu dni trzech od daty zawiadomienia go o decyzji sądu, może być tylko zarzut braku cech przestępstwa, niewłaściwości sądu lub niewlaściwego skierowania sprawy. Skarga oskarżonego winna być podpisana przez adwokata przysięgłego.

537. Jeżeli sąd apelacyjny zmieni akt oskarżenia lub skargę oskarżyciela prywatnego, decyzja sądu winna być tak zredagowana, żeby w zupełności zastępowała akt oskarżenia lub skargę.

538. W wypadkach, wskazanych w art. 528 i 529[1], sąd apelacyjny, jeśli uzna, że winien być nadany bieg sprawie, wydaje decyzję, która zastępuje akt oskarżenia.

544. In Sachen wegen Verbrechen oder Vergehen, die Verurteilung zu Korrektionshaus nach sich ziehen können, muß der Gerichtsverhandlung stets eine Voruntersuchung vorhergehen.

546. In Sachen wegen Uebertretungen oder Vergehen, die eine Gefängnisstrafe nach sich ziehen, kann, wenn sie im Wege der Privatklage verfolgt werden (Art. 2^{1}), das Gericht zur Verhandlung der Sache ohne Voruntersuchung schreiten. In Sachen dieser Art kann das Gericht die Parteien vor der Hauptverhandlung zum Zwecke der Sühne laden oder auch, wenn die Parteien außerhalb des Amtssitzes des Gerichtes wohnen, den zuständigen Friedensrichter mit dem Sühneversuch beauftragen. Im Fall des Nichterscheinens der Parteien findet der Art. 303^{1} Anwendung.

581. Die Angklagten, deren Verteidiger, die Privatkläger, Zivilkläger, Zeugen, Sachverständige, sowie alle Personen, die zur Hauptverhandlung zu laden sind, erhalten ebensolche Ladungen, wie sie für die Ladung in der Voruntersuchung vorgeschrieben sind (Art. 377—386).

618. In den in Art. 617 vorgesehenen Fällen steht dem Vorsitzenden das Recht zu, gegen alle in der Gerichtssitzung anwesenden Personen, die sich seinen Anordnungen nicht fügen oder den Gang der Verhandlung stören, folgende Ordnungsstrafen zu verhängen:

1. Verweis,
2. Entfernung aus dem Sitzungssaal,
3. Geldstrafen bis zu 50 polnischen Mark,
4. Haft im Gerichtsgebäude bis zu 24 Stunden.

Gegenüber Rechtsanwälten dagegen steht dem Vorsitzenden nur das Recht auf Erteilung eines Verweises oder aus Entfernung aus dem Saale nach vorheriger Ermahnung zu.

Ein Rechtsanwalt, der sich durch eine solche Maßnahme beschwert fühlt, kann gegen dieselbe innerhalb einer Frist von sieben Tagen Beschwerde erheben. Die Beschwerde hält den Gang des Verfahrens nicht auf.

1080. Die rechtlichen Gründe (Art. 297) zur Einleitung eines Verfahrens gegen einen Untersuchungsrichter, Friedensrichter oder Bezirksrichter wegen Dienstvergehens werden dem Appellationsgericht mitgeteilt, das unverzüglich einen seiner Richter zur Führung der Untersuchung abordnet. Nach derselben Vorschrift verfährt das Obergericht in Sachen wegen Dienstvergehen der Richter des Appellations- bezw. Obergerichts.

Für Einstellung des Verfahrens sowie ihre Aburteilung sind in erster Instanz das Gericht, welches den Richter zur Führung der Untersuchung abgeordnet hat, als Berufungsgericht das Obergericht bezw. die vereinigten Kammern des Obergerichts zuständig. Kassationsbeschwerden sind unzulässig.

Wenn das Gericht bei Prüfung der Anklage oder der Entscheidung über die Einstellung mit der Ansicht des Staatsanwaltes nicht übereinstimmt oder wenn es der Angeklagte verlangt (Art. 527, 528), geht die Sache an das Obergericht bezw. an die vereinigten Kammern des Obergerichts, wobei die Vorschriften der Art. 538 und 539 Anwendung finden.

Art. 9.

Aufgehoben werden folgende Artikel der Strafprozeßordnung: die Anmerkungen zu Art. 1, Art. 23^{1}, 33 (mit Anmerkungen) 33^{1}, 33^{2}, 34, 34^{1}, die Anmerkungen zu Art. 36, 39^{1}, 39^{2}, 40, die Anmerkungen zu Art. 47, Art. 48^{1}, 53^{1}, 56^{1}, die Anmerkungen zu Art. 65, Art. 77^{2}, 98, 106, 107 (mit Anm.), 124 (mit Anm.), die Anmerkungen zu Art. 187, die Anmerkungen zu Art. 190, 200 (mit Anm.), 201, 201^{1} (mit Anm.), 201^{2}, 202, 203, 204 (mit Anm.), 204^{1}, 205^{1}, 205^{2}, 216, 218—227 (einschl.), 233^{1}, 235^{2}, 238, 238^{1}, 243 (mit Anm.), 244, 245, die Anmerkungen zu Art.

544. W sprawach o zbrodnie i występki, pociągające za sobą dom poprawy, przewód sądowy winno zawsze poprzedzać śledztwo wstępne.

546. W sprawach o wykroczenia i występki, pociągające za sobą więzienie, dochodzonych z prywatnego oskarżenia (art. 2^{1}), sąd może przystąpić do rozpoznania sprawy bez śledztwa wstępnego. W sprawach tego rodzaju sąd jeszcze przed rozprawą główną może wezwać strony w celu ich pojednania, lub też, jeżeli strony mieszkają poza miejscem urzędowania sądu, zlecić to właściwemu sędziemu pokoju. W razie niestawiennictwa stron ma zastosowanie art. 303^{1}.

581. Podsądnych, ich obrońców, oskarżycieli prywatnych, powodów cywilnych, świadków, biegłych oraz wszystkie osoby, wzywane do rozprawy głównej, powołuje się do sądu przez wezwania, przepisane dla osób, wzywanych do śledztwa wstepnego (art. 377—386).

618. W wypadkach, przewidzianych w art. 617, przewodniczącemu służy prawo względem wszystkich osób, obecnych na posiedzeniu sądu, nie stosujących się do jego rozporządzeń, lub zakłócających bieg rozpraw, wymierzania następujących kar porządkowych:

1. upomnienia,
2. wydalenia z sali posiedzeń,
3. grzywny do pięćdziesięciu marek polskich,
4. aresztu w gmachu sądu do 24 godzin.

Względem zaś adwokatów przewodniczącemu służy prawo zastosowania tylko: upomnienia lub wydalenia z sali po uprzedniem upomnieniu. Adwokat, dotknięty zarządzeniem powyższem, może zaskarżyć je w terminie siedmiodniowym. Skarga nie wstrzymuje biegu sprawy.

1080. Powody prawne (art. 297) do wszczęcia spraw o przestępstwa służbowe sędziów śledczych, sędziów pokoju i sędziów okręgowych będą komunikowane sądowi apelacyjnemu, który niezwłocznie deleguje jednego ze swych sędziów w celu przeprowadzenia śledztwa. Ten sam przepis będzie stosowany przez sąd najwyższy w sprawach o przestępstwa służbowe sędziów sądu apelacyjnego i Najwyższego. Umorzenie sprawy lub jej sądzenie należy w pierwszej instancji do sądu, który delegował sędziego do prowadzenia śledztwa, w drodze zaś apelacji do Sądu Najwyższego, względnie Sądu Najwyższego w Izbach połączonych. Skargi kasacyjne nie są dopuszczane.

W razie niezgodzenia się sądu, przy rozpoznaniu aktu oskarżenia lub decyzji o umorzeniu, z opinją prokuratora, lub żądania oskarżonego (art. 527, 528), sprawa przejdzie do Sądu Najwyższego, względnie do Sądu Najwyższego w Izbach połączonych, przyczem będzie zastosowany przepis art. 538 i 539.

Artykul 9.

Uchyla się następujące artykuły ustawy postępowania karnego: uwagi do art. 1, art. 23^{1}, 33 (z uwagami), 33^{1}, 33^{2}, 34, 34^{1}, uwagi do art. 36, 39^{1}, 39^{2}, 40, uwagę do art. 47, art. 48^{1}, 53^{1}, 56^{1}, uwagę do art. 65, art. 77^{2}, 98, 106, 107 (z uwagą), 124 (z uwagą), uwagę do art. 187, uwagę do art. 190, 200 (z uwagą), 201, 201^{1} (z uwagami), 201^{2}, 202, 203, 204 (z uwagą), 204^{1}, 205^{1}, 205^{2}, 216, 218 — 227 (włącz-

261, Art. 261 ¹ bis 261 ¹³, die Anmerkungen zu Art. 272, Art. 288 ¹, die Anmerkung zu Art. 326, Art. 339, die Anm. zu Art. 355, Art. 362 (mit Anm.), die Anm. zu Art. 363, Art. 416 ², die Anm. zu Art. 433, die Anm. zu Art. 442, Art. 488, 488 ¹—488 ⁵, 529, 530—532, 534—536, 549, 550 bis 553, die Anm. I zu Art. 581, Art. 588, 614—616, Abs. 1, 2 und 5, Art. 620 ², 621 ¹, die Anm. zu Art. 642, Art. 645 ¹ bis 677, 713, 713 ¹, 738, 743, 746, 774 (mit Anm.), 801—828 (mit Anm.), Abs. 3 des Art. 836, Art. 838, Abs. 1 Art. 910, Art. 915, 916, ¹, ², ³, die Anm. zu Art. 918, Art. 925 ¹, 945, 946, 951, 953, Abs. 3 Art. 959, Art. 961, Abs. 8 Art. 963, Art. 965, 969, 971—973, die Anm. zu Art. 979, Art. 979 ¹, die Anm. zu Art. 985, Art. 986 ¹, 988, 991, 992, 1000—1010 ¹, 1016 ¹, 1024—1027, 1030—1067, 1070—1079, 1081—1487.

III. Verfahren in den noch nicht beendeten Sachen.

Art. 10.

Bei der Verhandlung von Sachen, die von den Okkupationsgerichten oder den ehemaligen russischen Gerichten übernommen werden, bleiben alle schon vollzogenen Gerichtshandlungen sowie alle bereits erlassenen Entscheidungen und Urteile der Okkupations- sowie der ehemaligen russischen Gerichte in Kraft.

Art. 11.

Auf die rechtskräftigen Urteile der Okkupations- und der ehemaligen russischen Gerichte finden die Vorschriften der Strafprozeßordnung über die Vollstreckung von Urteilen Anwendung.

Der vorstehende Wortlaut wurde von dem Provisorischen Staatsrat des Königreichs Polen in seiner Sitzung vom 18. Juli 1917 beschlossen.

Der Vizekronmarschall.
Jozef Mikulowski-Pomorski.

Der Leiter der Justizabteilung.
Bukowiecki.

L. S.

Der Berichterstatter
Dr. Emil Stanislaw Rappaport.

79.

Übergangsvorschriften betreffend die Zivilprozeßordnung.

Art. 1.

Gleichzeitig mit der Einführung der polnischen staatlichen Gerichtsverfassung im Königreich Polen in den Gebieten der Generalgouvernements Warschau und Lublin wird vorläufig die russische Zivilprozeßordnung (Ausgabe vom Jahre 1914) in dem Umfange, in welchem sie im Königreiche vor der Okkupation galt, mit nachstehenden Aenderungen und Ergänzungen in Kraft gesetzt.

I. Zuständigkeit der Zivilgerichte.

Art. 2.

Die Friedensgerichte sind zuständig:

1. in Zivilsachen, die vermögensrechtliche Streitigkeiten zum Gegenstande haben:

a) für Sachen, bei denen der Streitwert tausend Polnische Mark nicht übersteigt;

b) für Sachen wegen Wiederherstellung des entzogenen oder gestörten Besitzes sowie der Ausübung von Dienstbarkeiten, wenn seit dem Verlust oder der Störung noch nicht ein Jahr verflossen ist;

nie), 233¹, 235², 238, 238¹, 243 (z uwagą), 244, 245, uwagę do art. 261, art. 261¹ — 261¹³, uwagę do art. 272, art. 288¹, uwagę do art. 326, art. 339, uwagę do art. 355, art. 362 (z uwagą), uwagę do art. 363, art. 416², 420¹, uwagę do art. 433, uwagę do art. 442, art. 488, 488¹ — 488⁵, 529, 530 — 532, 534 — 536, 540, 549, 550 — 553, uwagę I do art. 581, art. 588, 614 — 616, ust. 1, 2 i 5, art. 620², 621¹, uwagę do art. 642, art. 645¹ — 677, 713, 713¹, 738, 743, 746, 774 (z uwagą), 801 — 828 (z uwagami), ust. 3 art. 836, art. 838, ust. 1 art. 910, art. 915, 916¹ ² ³, uwagę do art. 918, art. 925¹, 945, 946, 951, 953, ust. 3 art. 959, art. 961, ust. 8 art. 963, art. 965, 969, 971 — 973, uwagę do art. 979, art. 979¹, uwagę do art. 985, art. 986¹, 988, 991, 992, 1000—1010¹, 1016¹, 1024 —1027, 1030 — 1067, 1070 — 1079, 1081 — 1487.

III. Postępowanie w sprawach niezakończonych.

Artykuł 10.

Przy rozpoznawaniu spraw, przeniesionych z sądów okupacyjnych lub byłych sądów rosyjskich, pozostają w swej mocy wszystkie już dokonane czynności sądowe oraz zapadłe decyzje i wyroki sądu okupacyjnego lub byłego sądu rosyjskiego.

Artykuł 11.

Do wyroków prawomocnych sądów okupacyjnych i byłych sądów rosyjskich stosuje się przepisy ustawy postępowania karnego o wykonaniu wyroków.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 roku.

Wice-Marszałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

Referent
1309/17] **Dr. Emil Stanisław Rappaport.**

79.

Przepisy przechodnie do Ustawy postępowania cywilnego.

Artykuł 1.

Wraz z wprowadzeniem w Królestwie Polskiem na obszarze Jeneral - Gubernatorstw: Warszawskiego i Lubelskiego ustroju polskiego sądownictwa państwowego stosowaną będzie tymczasowo rosyjska ustawa postępowania cywilnego (wyd. z r. 1914) w zakresie, w jakim obowiązywala w Królestwie przed okupacją, z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

I. Właściwość sądów cywilnych.

Artykuł 2.

Rozpoznaniu sądów pokoju ulegają:

1. w sprawach cywilnych, mających za przedmiot spory majątkowo-prawne:

a) sprawy, których przedmiot nie przenosi tysiąca marek polskich;

b) sprawy o przywrócenie utraconego lub zakłóconego posiadania oraz używania służebności, jeżeli od chwili utraty lub zakłócenia nie upłynął rok jeden;

c) für Anträge auf Sicherung des Beweises in noch nicht anhängigen Sachen ohne Rücksicht auf den Wert des Streitgegenstandes, wenn die Vornahme der Beweissicherungs-Maßregeln keinen Aufschub leidet (Art. 824 der Zivilprozeßordnung);

d) für Sachen, betreffend die Teilung kleinen Landbesitzes außerhalb der Städte, sofern die zu teilende Besitzung nicht über eine Hufe Land (30 polnische Morgen) groß ist und darauf keine anderen Gebäude vorhanden sind, wie die in einer gewöhnlichen Wirtschaft unentbehrlichen, und der Wert der beweglichen Habe dreitausend Polnische Mark nicht übersteigt;

2. für alle Sachen der freiwilligen Gerichtsbarkeit, welche bisher zu der Zuständigkeit der Friedens- und Gemeindegerichte gehörten.

Zur Zuständigkeit der Friedensgerichte gehören ohne Rücksicht auf den Wert des Streitgegenstandes nicht:

a) Sachen, die das Eigentum an Liegenschaften und dingliche Rechte an Liegenschaften betreffen mit Ausnahme der im vorhergehenden Absatz erwähnten (Art. 2 Abs. 1 Ziffer d);

b) Streitigkeiten über Privilegien, Erfindungen und Urheberrechte,

c) Sachen, an denen Institute des Fiskus beteiligt sind (mit Ausnahme von Sachen wegen Wiederherstellung des entzogenen oder gestörten Besitzes).

Art. 3.

Die Bezirksgerichte sind in folgenden Zivilsachen zuständig:

1. in erster Instanz: in allen Sachen sowohl der streitigen als auch der freiwilligen Gerichtsbarkeit, für die die Friedensgerichte oder Sondergerichte (Konsistorialgerichte) nicht zuständig sind, sowie in Sachen betreffend Anordnung der Geschäftsaufsicht zur Abwendung des Konkursverfahrens, Anmeldungen zur Eintragung ins Firmenregister (Handelsregistersachen) wie überhaupt für alle Geschäfte, für die auf Grund von Verordnungen des Generalgouverneurs von Warschau die Kaiserlich Deutschen Bezirksgerichte zuständig waren.

2. in zweiter Instanz: für Berufungen und Beschwerden gegen die Urteile und Beschlüsse der Friedensgerichte und der Hypothekenabteilungen bei diesen Gerichten.

Die Berufung ist unzulässig in Sachen, in denen der Wert des Streitgegenstandes einhundert Mark nicht übersteigt, mit Ausnahme von Sachen betreffend Ansprüche auf Arbeits- oder Dienstlohn.

Art. 4.

Die Appellationsgerichte sind zuständig für die Entscheidungen von Berufungen oder Beschwerden gegen Urteile und Beschlüsse der Bezirksgerichte, die in erster Instanz ergangen sind.

Art. 5.

Das Obergericht erkennt in Sachen, die zu seiner Entscheidung infolge einer Anfechtung der letztinstanzlichen Urteile der Bezirks- oder Appellationsgerichte durch die Parteien im Wege der Kassation, der Restitutionsklage oder des Widerspruchs eines Dritten gelangen.

Art. 6.

Streitsachen, welche auf Grund bisheriger Vorschriften der Gerichtsbarkeit der Kommissare für Bauernangelegenheiten unterlagen, werden von den Zivilgerichten nach Maßgabe ihrer Zuständigkeit erledigt.

II. Aenderungen und Ergänzungen der Zivilprozeßordnung.

Art. 7.

Unabhängig von den im Art. 1 der Zivilprozeßordnung erwähnten Rechtsstreitigkeiten erstreckt sich der Um-

c) żądania zabezpieczenia dowodów w sprawach jeszcze nie wytoczonych, bez ograniczenia sumy, jeżeli przedsięwzięcie środków zabezpieczenia dowodów nie cierpi zwłoki (art. 824 ust. post. cyw.);

d) sprawy działowe, dotyczące drobnej własności ziemskiej poza obrębem miast, o ile majątek działom ulegający, nie przenosi jednej włóki (30 polskich morgów) ziemi i niema tam innych budynków, oprócz niezbędnych w zwykłem gospodarstwie, a wartość ruchomości nie przenosi trzech tysięcy marek polskich;

2. wszelkie sprawy sądownictwa niespornego, które dotychczas należały do sądów pokoju i gminnych.

Rozpoznawaniu sądów pokoju bez względu na wartość przedmiotu sporu nie ulegają:

a) sprawy o własność nieruchomą i o prawa rzeczowe, dotyczące nieruchomości, z wyjątkiem wymienionych w poprzednim ustępie (Art. 2, ust. 1 punkt d));

b) spory o przywileje, wynalazki i prawa autorskie;

c) sprawy, w których biorą udział instytucje skarbowe (z wyjątkiem spraw o przywrócenie utraconego lub zakłóconego posiadania).

Artykuł 3.

Rozpoznaniu sądów okręgowych ulegają następujące sprawy cywilne:

1. w pierwszej instancji: wszelkie sprawy zarówno sporne jak i sądownictwa niespornego, dla których nie są właściwe sądy pokoju, lub sądy specjalne (konsystorskie), jak również sprawy o zarządzenie nadzoru celem uniknięcia upadłości tudzież zgłoszenia o wciągnięcie do rejestru firmowego (ksiąg jawności handlowej) i wogóle wszelkie funkcje, które na mocy rozporządzeń Generał-Gubernatora Warszawskiego ulegały rozpoznaniu c. n. sądów okręgowych.

2. W drugiej instancji: skargi apelacyjne i incydentalne na wyroki i decyzje sądów pokoju oraz wydziałów hipotecznych przy tychże sądach.

Apelacja nie służy w sprawach, w których suma sporu nie przenosi stu marek, z wyjątkiem spraw o należność za pracę lub służbę.

Artykuł 4.

Rozpoznawaniu sądów apelacyjnych ulegają sprawy z apelacji lub skarg incydentalnych na wyroki i decyzje sądów okręgowych, wydane w pierwszej instancji.

Artykuł 5.

Sąd Najwyższy orzeka w sprawach, które przychodzą pod jego rozpoznanie wskutek skargi stron na ostateczne wyroki sądu okręgowego lub apelacyjnego w drodze kasacji, restytucji lub opozycji trzeciego.

Artykuł 6.

Sprawy sporne, które na zasadzie przepisów dotychczasowych ulegały jurysdykcji komisarzy do spraw włościańskich, rozpoznawać będą sądy cywilne, stosownie do swej właściwości.

II. Zmiany i uzupełnienia Ustawy postępowania cywilnego.

Artykuł 7.

Niezależnie od sporów, wymienionych w art. 1 ust. post. cyw., zakres jurysd. sąd. rozciąga się na spory

fang der gerichtlichen Rechtsprechung auf Streitigkeiten über Feststellung des Bestehens oder Nichtbestehens eines Rechtsverhältnisses, wenn der Kläger ein rechtliches Interesse daran hat. Für diese Klagen ist dasjenige Gericht zuständig, welches mit Rücksicht auf den Streitgegenstand im Falle der Verletzung des streitigen Rechtes zuständig wäre. Wenn der Wert des Streitgegenstandes unschätzbar ist, ist das Bezirksgericht zuständig.

Art. 8.

Art. 1520 der Zivilprozeßordnung betreffend den Wert des Streitgegenstandes einer Klage wegen Eigentums an Liegenschaften wird unter Aufrechterhaltung des Art. 274 der Zivilprozeßordnung aufgehoben.

Art. 9.

Die Art der Erhebung und die Höhe der Kosten werden durch besondere Bestimmungen geregelt werden.

Art. 10.

Gegenüber den in der Gerichtssitzung anwesenden Personen übt der Vorsitzende die ihm nach Art. 618 der Strafprozeßordnung zustehenden Befugnisse aus.

Art. 11.

Ist ein Geistlicher an Gerichtsstelle nicht anwesend, so nimmt der Vorsitzende vor dem Beginn der Zeugenvernehmung dem Zeugen den Eid nach dem Ritus desjenigen Bekenntnisses ab, dem der Zeuge angehört. Diese Vorschrift findet Anwendung auf Gerichte aller Grade. Art. 1498 der Zivilprozeßordnung wird aufgehoben.

Art. 12.

Vollmachten für beeidete Rechtsanwälte zur Führung von Sachen erfordern keine amtliche Beglaubigung, es sei denn, daß die Gegenpartei dies verlangt; in diesem Falle hängt die Vertagung vom Ermessen des Gerichts ab. Art. 48 und 250 der Zivilprozeßordnung werden aufgehoben.

Art. 13.

Die Einreichung von Klagen, Gesuchen und Beschwerden beim Obergericht, sowie die Vertretung vor diesem Gericht ist ausschließlich durch beeidete Rechtsanwälte zulässig.

Die Vertretung vor den Appellationsgerichten ist ausschließlich durch Advokaten zulässig.

Art. 14.

Die in den Art. 1612 und 1613 der Zivilprozeßordnung erwähnten Institute müssen sich bei den Königlich Polnischen Gerichten durch die von diesen Instituten aus der Zahl ihrer Beamten ermächtigten Personen oder durch Advokaten vertreten lassen.

Art. 15.

Alle in der Zivilprozeßordnung vorgesehenen Ankündigungen und öffentlichen Bekanntmachungen sind im Amtsblatte der Justizabteilung zu veröffentlichen (Art. 58[1], 295, 1149 und 1662 der Zivilprozeßordnung).

Art. 16.

In Sachen gegen Personen, die sich infolge der Kriegsereignisse außer Landes befinden, kann das Gericht, sei es auf Antrag, sei es von Amtswegen für den Abwesenden zur Wahrung seiner Rechte einen Pfleger bestellen. Erachtet das Gericht die Vertretung der außer Landes befindlichen Partei durch einen Pfleger nicht für ausreichend, so ist das Verfahren auszusetzen. (Art. 681 und 685 der Zivilprozeßordnung).

Art. 17.

Waren auf Antrag einer der Parteien Rechtsstreitigkeiten fortgeführt, die bei den ehemaligen russischen Gerichten anhängig waren und während der Okkupations-

o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego, gdy powód ma w tym interes prawny. Właściwym dla tych skarg będzie sąd, który ze względu na przedmiot byłby właściwy przy pogwałceniu prawa spornego, a gdy wartość przedmiotu nie może być oszacowana, właściwym będzie sąd okręgowy.

Artykuł 8.

Art. 1520 ust. post. cyw. w przedmiocie ceny powództwa o prawo własności majątku nieruchomego uchyla się z pozostawieniem w mocy art. 274 ust. post. cyw.

Artykuł 9.

Sposób pobierania i wysokość opłat określają przepisy specjalne.

Artykuł 10.

Względem osób obecnych na posiedzeniu sądu przewodniczący korzysta z władzy, służącej mu w myśl art. 618 ustawy postępowania karnego.

Artykuł 11.

W razie nieobecności osoby duchownej w miejscu posiedzenia sądu, przewodniczący przed przystąpieniem do przesłuchania świadka odbierze od niego przysięgę według obrządku wyznania, do jakiego świadek należy. Przepis niniejszy ma zastosowanie do sądów wszelkiego stopnia. Art. 1498 ust. post. cyw. uchyla się.

Artykuł 12.

Pełnomocnictwa dla adwokatów przysięgłych do prowadzenia spraw nie wymagają urzędowego poświadczenia, chyba że strona przeciwna tego zażąda; w tym ostatnim wypadku odroczenie sprawy zależy od uznania sądu. Art. 48 i 250 ust. post. cyw. uchyla się.

Artykuł 13.

Zanoszenie skarg, podań i zażaleń do Sądu Najwyższego, jak również obrona przed tym sądem — dopuszczalne będą wyłącznie za pośrednictwem adwokatów przysięgłych.

Obrona przed sądami apelacyjnemi dopuszczalną będzie wyłącznie za pośrednictwem adwokatów.

Artykuł 14.

Instytucje wymienione w art. 1612 i 1613 ust. post. cyw. występować będą w sądach Królewsko-Polskich za pośrednictwem osób, przez też instytucje umocnionych, z pośród swych urzędników lub adwokatów.

Artykuł 15.

Wszelkie przewidziane przez ustawę postępowania cywilnego ogłoszenia i obwieszczenia publiczne zamieszczane być winny w dzienniku urzędowym Departamentu Sprawiedliwości (art. 58[1], 295, 1149 i 1662 ust. post. cyw.).

Artykuł 16.

W sprawach przeciwko osobom nieobecnym w kraju z powodu wypadków wojennych sąd może bądź na żądanie, bądź z urzędu mianować dla nieobecnego do obrony praw w danej sprawie kuratora. Gdy sąd uzna zastępstwo strony w kraju nieobecnej przez kuratora za niedostateczne, postępowanie będzie zawieszone (art. 681 i 685 ust. post. cyw.).

Artykuł 17.

Przy kontynuowaniu na żądanie jednej ze stron spraw, które toczyły się w byłych sądach rosyjskich i podczas oku-

zeit nicht fortgesetzt worden sind, so haben die Königlich Polnischen Gerichte hinsichtlich der Ladung der Parteien nach den Vorschriften der Art. 275 ff. der Zivilprozeßordnung zu verfahren.

pacji nie otrzymały dalszego biegu, sądy Królewsko-Polskie co do wezwania stron będą się kierowały przepisami art. 275 i następnych ust. post. cyw.

Art. 18.

Bei Anträgen auf Erteilung der Vollstreckungsklausel, die bei den Friedensgerichten eingehen, erledigt der Friedensrichter ohne Mitwirkung der Schöffen die in den Art. 161[1] ff. der Zivilprozeßordnung vorgesehenen Geschäfte.

Artykuł 18.

W sprawach o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej, kierowanym do sądów pokoju, czynności przewidziane w art. 161 i następnych ust. post. cyw. wykonywa sędzia pokoju bez udziału ławników.

Art. 19.

Die Erteilung der Vollstreckungsklausel gegen die Erben des Schuldners ist unzulässig.

Im Falle des Todes des Schuldners nach Erteilung der Vollstreckungsklausel findet die Vollstreckung gegen dessen Erben nach den allgemeinen Bestimmungen statt.

Artykuł 19.

Nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej nie jest dopuszczalne przeciwko spadkobiercom dłużnika. W razie śmierci dłużnika już po opatrzeniu aktu klauzulą egzekucyjną, egzekucję przeciwko jego spadkobiercom prowadzi się według zasad ogólnych.

Art. 20.

In Sachen betreffend die Anordnung der Geschäftsaufsicht zur Abwendung des Konkursverfahrens kann gegen die Beschlüsse des Bezirksgerichts das Appellationsgericht nach den allgemeinen Bestimmungen der Zivilprozeßordnung angerufen werden.

Artykuł 20.

W przedmiocie nadzoru celem uniknięcia upadłości, od decyzji stanowczych sądu okręgowego służy odwołanie do sądu apelacyjnego według zasad ogólnych ust. post. cyw.

Art. 21.

Die Bestimmungen der Zivilprozeßordnung über das gemeindegerichtliche Verfahren in Vormundschaftssachen (Art. 1663 — 1665, 1668 und 1670) werden aufgehoben.

Die den Schöffen durch die erwähnten Bestimmungen eingeräumten Zuständigkeiten gehen auf die Friedensgerichte über, die Zuständigkeiten der Gemeindegerichte auf die Bezirksgerichte und diejenigen der Friedensrichterversammlungen — auf das Appellationsgericht.

Artykuł 21.

Rozporządzenia ustawy postępowania cywilnego, dotyczące postępowania w sądach gminnych, w przedmiocie opieki (art. 1663—1665, 1668 i 1670) zostają uchylone.

Atrybucje, nadane w powołanych przepisach ławników, przechodzą na sędziów pokoju; atrybucje sądów gminnych — na sądy okręgowe; atrybucje zjazdów sędziów pokoju — na sąd apelacyjny.

Art. 22.

In Sachen betreffend die Teilung kleinen ländlichen Grundeigentums außerhalb der Städte (Art. 2, Abs. 1 d) hängt die Anwendung der Vorschrift des Art. 827 des Zivilgesetzbuchs von dem Ermessen des Gerichts ab.

Artykuł 22.

W sprawach działowych, dotyczących drobnej własności ziemskiej poza obrębem miast (art. 2, ust. 1, punkt d) stosowanie przepisu art. 827 kod. cyw. zależy od uznania sądu.

Art. 23.

Kompetenzstreitigkeiten zwischen Gerichten und Verwaltungsbehörden (Art. 237—244 der Zivilprozeßordnung) sowie Sachen gegen Beamte (Art. 1316—1330[6] der Zivilprozeßordnung) entscheidet das zuständige Gericht in der gewöhnlichen Besetzung.

Artykuł 23.

Spory jurysdykcyjne pomiędzy sądami a władzami administracyjnymi (art. 237 — 244 ust. post. cyw.) i sprawy przeciwko urzędnikom (art. 1316 — 1330[6] ust. post. cyw.) rozstrzyga właściwy sąd w zwykłym komplecie.

Art. 24.

Art. 1222 der Zivilprozeßordnung betreffend Verteilung von Feldern wird unter Aufrechterhaltung des Art. 1597 der Zivilprozeßordnung aufgehoben.

Artykuł 24.

Art. 1222 ust. post. cyw. w przedmiocie dystrybucji funduszów uchyla się z pozostawieniem w mocy art. 1597 ust. post. cyw.

Art. 25.

In allen Fällen, in denen in der Zivilprozeßordnung von Einrichtungen, Beamten und Aemtern die Rede ist, die gegenwärtig im Königreiche Polen nicht mehr bestehen, treten die entsprechenden Einrichtungen und Aemter an ihre Stelle.

Artykuł 25.

We wszystkich wypadkach, w których w ustawie postępowania cywilnego mowa jest o instytucjach, urzędnikach i urzędach, nie funkcjonujących obecnie w Królestwie Polskim, należy mieć na względzie odpowiadające tymże instytucje i urzędy.

Art. 26.

In allen Fällen, in denen in der Zivilprozeßordnung von der russischen Sprache die Rede ist, ist das Wort „russisch“ durch das Wort „polnisch“ zu ersetzen.

Artykuł 26.

We wszystkich wypadkach, w których w ustawie postępowania cywilnego jest mowa o języku rosyjskim, należy wyraz „rosyjski“ zastąpić wyrazem „polski“.

III. Das Verfahren in den noch nicht beendeten Sachen.

Art. 27.

Die bei den ehemaligen russischen Gerichten anhängig gewordenen Zivilsachen im Bereiche des Königreichs vor dessen Okkupation, sowie Zivilsachen, die bei den Okkupationsgerichten anhängig und bisher nicht beendet worden sind, werden durch ihnen gleichgestellte Königliche Polnische Gerichte nach den Vorschriften der Zivilprozeßordnung entschieden, und zwar:

III. Postępowanie w sprawach niezakończonych.

Artykuł 27.

Sprawy cywilne, wszczęte w byłych sądach rosyjskich na obszarze Królestwa przed jego okupacją, jak również sprawy cywilne, wszczęte w sądach okupacyjnych i dotąd nie skończone — będą rozpoznawane według przepisów ustawy postępowania cywilnego przez równorzędne im sądy Królewsko-Polskie, a mianowicie:

a) Sachen, die bei den Gemeinde- und Friedensgerichten anhängig waren, durch die Königlich Polnischen Friedensgerichte;
b) Sachen, die bei den Friedensrichterversammlungen und den ihnen entsprechenden Appellationsinstanzen der Okkupationsgerichte anhängig waren, durch die Königlich Polnischen Bezirksgerichte;
c) Sachen, welche bei den Bezirksgerichten und den Tribunalen anhängig waren, durch die Königlich Polnischen Bezirksgerichte;
d) Sachen, die bei dem Warschauer Handelsgericht anhängig waren, durch das Königlich Polnische Bezirksgericht in Warschau;
e) Sachen, die bei dem Warschauer Russischen Obergerichte, dem Kaiserlich Deutschen Obergericht in Warschau und bei dem K. K. Appellationsgericht in Lublin anhängig waren, durch die Königlich Polnischen Appellationsgerichte;
f) Sachen, die der Entscheidung des russischen Senats unterlagen, durch das Königlich Polnische Obergericht in Warschau.

Art. 28.

Für Sachen, deren Akten sich gegenwärtig in Rußland befinden, werden besondere Bestimmungen ergehen.

Art. 29.

Prozeßhandlungen, die von den Okkupationsgerichten unter der Herrschaft der deutschen Prozeßordnung vorgenommen worden sind, werden durch die Königlich Polnischen Gerichte hinsichtlich ihrer Wirksamkeit nach den Vorschriften dieser Prozeßordnung beurteilt.

Art. 30.

Die bei dem Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichte im Mahnverfahren anhängig gewordenen Sachen werden, sei es von Amtswegen, sei es auf Antrag einer Partei, in das ordentliche Verfahren übergeleitet, es sei denn, daß vor dem Inkrafttreten der vorliegenden Uebergangsbestimmungen die Voraussetzungen für die Erteilung des Vollstreckungsbefehls an den Kläger bereits eingetreten waren. (§ 694 der Deutschen Zivilprozeßordnung.)

Art. 31.

Vollstreckungsbefehle, die von den Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichten und von den Königlich Polnischen Gerichten auf Grund eines vor den ersteren stattgehabten Mahnverfahrens erlassen worden sind, gelten als Versäumnisurteile, gegen welche dem Schuldner Einspruch oder Berufung nach den allgemeinen Bestimmungen der Zivilprozeßordnung zusteht.

Art. 32.

In den von den Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichten überwiesenen Sachen, in denen der Vertreter eine Vollmacht nicht eingereicht hat, hat der Vorsitzende des Königlich Polnischen Gerichts, bevor der Sache weiterer Fortgang gegeben wird, eine Frist zur Einreichung der Vollmacht unter Androhung der Ausschließung des Vertreters von der Mitwirkung bei dem Verfahren zu bestimmen.

Art. 33.

In den von den Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichten überwiesenen Sachen müssen die in Art. 571 der Zivilprozeßordnung erwähnten Einreden, Widerklagen und Beanstandungen der Echtheit von bereits niedergelegten Urkunden spätestens in der ersten Sitzung des Königlich Polnischen Gerichts in dieser Sache erhoben werden.

Art. 34.

Beschlüsse der Okkupationsgerichte, die in einem nicht streitigen, in der Zivilprozeßordnung nicht vorgesehenen Verfahren erlassen sind, können auf Antrag eines der Be-

a) sprawy, które się toczyły w sądach gminnych i pokoju — przez Królewsko-Polskie sądy pokoju;
b) sprawy, które się toczyły w zjazdach sędziów pokoju i w odpowiadających im instancjach apelacyjnych sądownictwa okupacyjnego — przez Królewsko-Polskie sądy okręgowe;
c) sprawy, które się toczyły w sądach okręgowych i trybunałach — przez Królewsko-Polskie sądy okręgowe;
d) sprawy, które się toczyły w sądzie handlowym warszawskim — przez Królewsko-Polski sąd okręgowy w Warszawie;
e) sprawy, które się toczyły w izbie sądowej warszawskiej, c. n. sądzie wyższym w Warszawie (Obergericht) i c. k. sądzie apelacyjnym w Lublinie — przez Królewsko-Polskie sądy apelacyjne;
f) sprawy, które ulegały rozpoznaniu senatu rosyjskiego — przez Królewsko-Polski Sąd Najwyższy w Warszawie.

Artykuł 28.

Względem spraw, których akta znajdują się obecnie w Rosji, wydane będą przepisy oddzielne.

Artykuł 29.

Czynności procesowe, dokonane przez sądy okupacyjne pod rządem procedury niemieckiej, oceniane będą przez sądy Królewsko-Polskie co do swej skuteczności według przepisów tejże procedury.

Artykuł 30.

Sprawy wszczęte w c. n. sądach okupacyjnych trybem postępowania napominawczego, przeniesione będą z urzędu, bądź na żądanie jednej ze stron do drogi skargowej, gdy przed wejściem w moc niniejszych przepisów przechodnich nie nastąpiły warunki do wydania powodowi nakazu wykonawczego (§ 694 Proc. niem.).

Artykuł 31.

Nakazy wykonawcze, wydane przez c. n. sądy okupacyjne, jak również przez sądy Królewsko-Polskie, na podstawie przeprowadzonego w tych pierwszych postępowania napominawczego — poczytują się za wyroki zaoczne, od których dłużnikowi służy opozycja, lub apelacja według zasad ogólnych ustawy postępowania cywilnego.

Artykuł 32.

W sprawach, przeniesionych z c. n. sądów okupacyjnych, w których obrońca nie złożył pełnomocnictwa, przewodniczący sądu Królewsko-Polskiego przed nadaniem sprawie dalszego biegu wyznaczy termin do złożenia pełnomocnictwa pod rygorem usunięcia obrońcy od udziału w sprawie.

Artykuł 33.

W sprawach, przeniesionych z c. n. sądów okupacyjnych ekscepcje, wymienione w artykule 571 ust. post. cyw. skargi wzajemne i wątpliwość co do autentyczności dokumentów do sprawy już złożonych, winny być zgłoszone najpóźniej na pierwszem posiedzeniu Królewsko-Polskiego sądu w danej sprawie.

Artykuł 34.

Postanowienia sądów okupacyjnych, zapadłe w postępowaniach nieskargowych, nieprzewidzianych przez ustawę postępowania cywilnego, na żądanie strony intere-

teiligten aufgehoben werden; die Rechtswirkungen der Aufhebung treten jedoch mit dem Tage der Aufhebung ein. Sicherungsmaßnahmen und einstweilige Anordnungen, die Sicherungscharakter haben, bleiben jedoch in Kraft, wenn innerhalb eines Monats vom Tage des Inkrafttretens dieser Bestimmungen beim zuständigen Gericht der Hauptprozeß anhängig gemacht wird.

Art. 35.

Auf die von den Kaiserlich Deutschen Okkupationsbezirksgerichten gegen die Beklagten erlassenen Versäumnisurteile findet Art. 735 der Zivilprozeßordnung Anwendung.

Art. 36.

Art. 689 der Zivilprozeßordnung erstreckt sich nicht auf Sachen, in welchen das Verfahren von den Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichten auf Grund der §§ 239—248 der Deutschen Zivilprozeßordnung ausgesetzt worden ist.

Art. 37.

Die Frist zur Einlegung von Rechtsbehelfen jeder Art einschließlich des Einspruchs gegen nicht rechtskräftige Urteile und Beschlüsse der Okkupationsgerichte beträgt einen Monat vom Tage des Inkrafttretens dieser Uebergangsvorschriften.

Art. 38.

Gegen Urteile der Okkupationsgerichte in Sachen, in welchen der Beklagte auf öffentliche Ladung weder persönlich erschienen ist, noch durch einen Bevollmächtigten vertreten war, steht der Einspruch nach der Zivilprozeßordnung zu.

Art. 39.

Ueber Berufungen gegen die durch die Kaiserlich Deutschen Okkupationsgerichte erlassenen Teilurteile wird von den Königlich Polnischen Gerichten zusammen mit der Berufung gegen das Schlußurteil in derselben Sache, eventuell nach Ablauf der Frist für die Berufung gegen dieses Urteil verhandelt werden.

Art. 40.

Berufungen gegen die innerhalb zweier Wochen vor dem Inkrafttreten dieser Uebergangsvorschriften gefällten Teilurteile, können zusammen mit der Berufung gegen das Schlußurteil eingelegt werden.

Art. 41.

Die Berechnung der im Urteile eines Okkupationsgerichts auf Grund der Deutschen Zivilprozeßordnung zuerkannten Kosten erfolgt nach den Vorschriften dieser Prozeßordnung.

Art. 42.

Die von den Gerichtsvollziehern der Okkupationsgerichte begonnenen Amtshandlungen werden von den zuständigen Gerichtsvollziehern bei den Königlich Polnischen Gerichten fortgesetzt.

Art. 43.

Auf Sachen, welche von den Parteien vor dem Inkrafttreten dieser Uebergangsvorschriften einem Schiedsgerichte zur Entscheidung unterbreitet worden sind, sind die Art. 1367—1400 der Zivilprozeßordnung anzuwenden.

Der obenerwähnte Wortlaut ist vom Provisorischen Staatsrat des Königreiches Polen in der Sitzung am 18. Juli 1917 beschlossen worden.

Der Vize-Kronmarschall
Jozef Mikulowski-Pomorski.

L. S.

Der Direktor des Justizdepartements
Bukowiecki.

Der Berichterstatter:
Stanislaw Car.

sowanej mogą uledz uchyleniu, lecz skutki uchylenia liczyć się będą od daty uchylenia. Jednakże zabezpieczenia i zarządzenia tymczasowe, mające charakter zabezpieczenia, pozostają w swej mocy, jeżeli w ciągu miesiąca od daty wejścia w moc niniejszych przepisów wytoczona będzie do właściwego sądu skarga główna.

Artykuł 35.

Do wyroków zaocznych, wydanych przez c. n. sądy okręgowe-okupacyjne względem pozwanych, będzie mieć zastosowanie art. 735 ust. post. cyw.

Artykuł 36.

Moc art. 689 ust. post. cyw. nie rozciąga się na sprawy, w których postępowanie w c. n. sądach okupacyjnych uległo zawieszeniu na mocy §§ 239—248 proc. cyw. niem.

Artykuł 37.

Termin do założenia wszelkiego rodzaju skarg (nie wyłączając opozycji) na nieprawomocne wyroki i postanowienia sądów okupacyjnych służyć będzie miesięczny od daty wejścia w moc niniejszych przepisów przechodnich.

Artykuł 38.

Przeciwko wyrokom sądów okupacyjnych w sprawach, w których pozwany, wezwany przez obwieszczenia publiczne, nie stawał ani osobiście, ani przez pełnomocnika, służy opozycja na zasadzie przepisów ustawy postępowania cywilnego.

Artykuł 39.

Skargi apelacyjne od wyroków częściowych, wydanych przez c. n. sądy okupacyjne, rozpoznawane będą przez sądy Królewsko-Polskie łącznie z apelacją od wyroku końcowego w tejże sprawie, względnie po upływie terminu do zaskarżenia tegoż wyroku.

Artykuł 40.

Skargi apelacyjne od wyroków częściowych, zapadłych w ciągu dwu tygodni przed wejściem w moc niniejszych przepisów przechodnich mogą być zanoszone łącznie z apelacją od wyroku końcowego.

Artykuł 41.

Likwidacja kosztów, przyznanych wyrokiem sądu okupacyjnego na podstawie procedury cywilnej niemieckiej, będzie dopełnioną na zasadzie przepisów tejże procedury.

Artykuł 42.

Czynności, rozpoczęte przez komorników sądów okupacyjnych, kontynuowane będą przez właściwych komorników przy Królewsko-Polskich sądach.

Artykuł 43.

W sprawach, które przed wejściem w moc niniejszych przepisów przechodnich strony poddały pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, stosować należy art. 1367 — 1400 ust. post. cyw.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 r.

Wice-Marszałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

1310/17]

Referent **Stanisław Car.**

80.

Uebergangsvorschriften zum Strafgesetzbuch.

Art. 1.

Gleichzeitig mit der Einführung des polnischen Staatsgerichtswesens im Königreich Polen im Gebiete der Generalgouvernements Warschau und Lublin wird vorläufig das Russische Strafgesetzbuch vom Jahre 1903 mit nachfolgenden Aenderungen und Ergänzungen in Kraft gesetzt:

Art. 2.

Der Art. 2 des Str. G. B. vom Jahre 1903 wird durch folgende Vorschriften ersetzt:

Die für strafbare Handlungen zu verhängenden Strafen sind:

1. Todesstrafe.
2. Zuchthaus,
3. Festung,
4. Gefängnis,
5. Haft und
6. Geldstrafe.

Die Gefängnisverwaltung ist berechtigt, Personen, die zu Zuchthausstrafe rechtskräftig verurteilt sind, bei gemeinnützigen Arbeiten zu beschäftigen.

Art. 3.

Ist im Strafgesetzbuch für strafbare Handlungen die Strafe der unbefristeten Verschickung zu Zwangsarbeit angedroht, so wird zeitliche Zuchthausstrafe verhängt werden. Ist für strafbare Handlungen die Strafe der zeitlichen Verschickung zu Zwangsarbeit oder der Verschickung zur Ansiedlung angedroht, so wird auf zeitliche Zuchthausstrafe erkannt werden; ist dagegen für strafbare Handlungen die Unterbringung in einem Korrektionshaus als Strafe vorgesehen, so wird Gefängnisstrafe für die Dauer von einem Jahre und sechs Monaten bis zu sechs Jahren verhängt werden. Die zeitliche Zuchthausstrafe wird auf höchstens 15 Jahre und auf mindestens 1 Jahr festgesetzt.

In Fällen, in denen das Strafgesetzbuch Strafen vorsieht, die durch diesen Artikel aufgehoben sind, finden die vorliegenden Vorschriften auf diejenigen Strafen Anwendung, welche an die Stelle der aufgehobenen Strafen getreten sind. Ist in Verordnungen außerhalb des Strafgesetzbuches für strafbare Handlungen Gefängnisstrafe ohne Bestimmung der Dauer angedroht, so wird eine Strafe von zwei Wochen bis zu sechs Jahren festgesetzt.

Die Geldstrafe fließt der Kasse der Königlich Polnischen Justizverwaltung zu. In Fällen der Verurteilung zur Geldstrafe sind die Rubel in die entsprechende Summe der geltenden Währung umzuwandeln.

Art. 4.

Folgende Artikel des Strafgesetzbuches werden aufgehoben: 5, 7, 8, 11, 15—18, Abs. 3 des Zusatzes zur Anmerkung 2 zu Art. 19, Anm. 2 zu Art. 20, Anm. zu Art. 21, 23, 29, Abs. 2 und 3 des Art. 34 und Anm. 1 zu Art. 34, Abs. 3 des Art. 35, Art. 57, 58, letzter Absatz des Art. 68, Art. 72, 83—85, 89—96, 98—119, letzter Abs. des Art. 124, Art. 163, 164, Abs. 2 des Art. 166, Abs. 3 des Art. 168, Abs. 4 des Art. 173, Art. 175, 179—194, 240, 252, 254, 259—261, Abs. 2 des Art. 268, letzter Abs. des Art. 335, Art. 337—339, 345, 354, 355, 370, 372, 380, 389, 390, 392—395, 447, 449, 480, 492, 493, Abs. 2 des Art. 643, letzter Abs. des Art. 644, letzter Abs. des Art. 645, letzter Abs. des Art. 652, Art. 684.

Art. 5.

Hinter Art. 1 des Strafgesetzbuches wird Art. 1 a in folgender Fassung eingefügt:

Art. 1 a. Die Vorschriften des ersten Teiles des Gesetzbuches finden auch auf die in Sondergesetzen vorgesehenen strafbaren Handlungen Anwendung.

80.

Przepisy Przechodnie do Kodeksu Karnego.

Artykuł 1.

Wraz z wprowadzeniem w Królestwie Polskim na obszarze Jenerał-Guebrnatorstwa: Warszawskiego i Lubelskiego polskiego sądownictwa państwowego stosowany będzie tymczasowo Kodeks Karny rosyjski roku 1903 z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

Artykuł 2.

Art. 2 Kodeksu Karnego z roku 1903 zastępuje się przez następujące przepisy: kary wymierzane za przestępstwa są następujące:

1. kara śmierci,
2. zamknięcie w ciężkim więzieniu,
3. zamknięcie w twierdzy,
4. zamknięcie w więzieniu,
5. osadzenie w areszcie, i
6. grzywna.

Zarząd więzienny mocen będzie zatrudnić osoby, prawomocne skazanie na karę ciężkiego więzienia, przy robotach użyteczności publicznej.

Artykuł 3.

Gdy w Kodeksie Karnym przestępstwa zagrożone są karą zesłania do ciężkich robót bezterminowych, wymierzana będzie kara zamknięcia bezterminowego w ciężkim więzieniu; gdy przestępstwa zagrożone są karą zesłania do robót ciężkich terminowych lub zesłania na osiedlenie, wyznaczana będzie kara zamknięcia terminowego w ciężkim więzieniu; gdy zaś przewidziana jest za przestępstwa kara zamknięcia w domu poprawy, wymierzana będzie kara zamknięcia w więzieniu na czas od roku jednego i miesięcy sześciu do lat sześciu.

Kara zamknięcia terminowego w ciężkim więzieniu wyznaczana będzie najwyżej na lat piętnaście a najmniej na rok jeden.

W wypadkach, gdy Kodeks Karny powołuje się na kary, zniesione tym artykułem, przepisy niniejsze będą stosowane do tych kar, które zastępują kary zniesione. Gdy w rozporządzeniach poza Kodeksem Karnym przestępstwo zagrożone jest karą zamknięcia w więzieniu bez oznaczenia jakiegokolwiek terminu, wymierzana będzie kara od dwu tygodni do lat sześciu.

Grzywna wpływać będzie do kasy Królestwa Polskiego zarządu wymiaru sprawiedliwości. W wypadkach skazania na grzywnę ruble winny być zamienione na odpowiednik monety obowiązującej.

Artykuł 4.

Uchyla się następujące artykuły Kodeksu Karnego: 5, 7, 8, 11, 15 — 18, ust. 3 dodatku do uwagi 2 do art. 19, uwaga 2 do art. 20, uwaga do art. 21, 23, 29, ust. 2 i 3 art. 34 i uwaga 1 do art. 34, ust. 3 art. 35, 57, 58, ostatni ustęp art. 68, 72, 83 — 85, 89 — 96, 98 — 119, ust. ostatni art. 124, 163, 164, ust. 2 art. 166, ust. 3 art. 168, ust. 4 art. 173, 175, 179 — 194, 240, 252 — 254, 259 — 261, ust. 2 art. 268, ust. ost. art. 335, 337 — 339, 345, 354, 355, 370, 372, 380, 389, 390, 392 — 395, 447, 449, 480, 492, 493, ust. 2 art. 643, ust. ost. art. 644, ust. ost. art. 645, ust. ost. 652, 684.

Artykuł 5.

Po art. 1 K. K. zamieszczony będzie art. 1-a w brzmieniu następującym:

Art. 1-a. Przepisy części pierwszej Kodeksu będą miały zastosowanie również do przestępstw, przewidzianych w ustawach specjalnych.

Art. 6.

Hinter Art. 32 des Strafgesetzbuches wird Art. 32 a in folgender Fassung eingefügt:

Art. 32 a. Ist die strafbare Handlung in gewinnsüchtiger Absicht begangen worden, so kann das Gericht neben der Freiheitsstrafe für ein Verbrechen oder Vergehen Geldstrafe bis zum Betrage von 5000 Rbl. verhängen; kann die Geldstrafe nicht beigetrieben werden, so ist statt derselben die verhängte Freiheitsstrafe zu erhöhen. Die auf diese Weise erhöhte Strafe darf jedoch ihr in dem Gesetze für die betreffende strafbare Handlung vorgesehenes Höchstmaß nicht überschreiten.

Art. 7.

Im Abs. 1 des Art. 36 des Strafgesetzbuches ist hinter den Worten: „werden sie der Vernichtung oder der Ueberweisung an den Fiskus unterliegen" hinzuzufügen:

„wenn sie dem Täter oder Teilnehmer gehören".

Art. 8.

Abs. 2 des Art. 53 des Strafgesetzbuches lautet wie folgt:

„Bei Milderung der Strafe für die in Art. 126, 129, 130 vorgesehenen Verbrechen kann die Strafe der Zwangsarbeit lediglich in Festungshaft von nicht weniger als 1½ Jahren umgewandelt werden."

Art. 9.

Hinter Art. 53 des Strafgesetzbuches wird Art 53 a in folgender Fassung eingefügt:

Art 53 a. In geringfügigeren Fällen ist das Gericht befugt, die Strafe nach eigenem Ermessen durch deren Herabsetzung auf eine beliebige Freiheits- oder Geldstrafe zu mildern. Ein geringfügigerer Fall liegt vor, wenn die gesetzwidrigen Folgen der Tat von geringer Bedeutung und der böse Wille des Täters unbedeutend sind und wenn der Täter in Anbetracht der Umstände des Falles möglicherweise Vergebung verdient, die Anwendung der im Gesetze vorgesehenen Strafe somit eine zu große Härte wäre.

Art. 10.

Der Art. 55 Strafgesetzbuches wird wie folgt lauten:

„Minderjährige von 10 bis 17 Jahren, die der durch sie verübten strafbaren Handlung für schuldig befunden worden sind, unterliegen folgenden Vorschriften:

1. An die Stelle der Todesstrafe und der unbefristeten Zwangsarbeit tritt Gefängnisstrafe auf die Dauer von 8 bis 12 Jahren. An die Stelle der zeitigen Zwangsarbeit, der Verschickung zur Ansiedlung und der Korrektionshausstrafe tritt Gefängnisstrafe auf die Dauer von 3 bis zu 8 Jahren. Diese Strafen unterliegen der Milderung in Gemäßheit des Art. 53 Str. G. B.
2. Ist die strafbare Handlung hauptsächlich die Folge einer schlechten Erziehung oder kann angenommen werden, daß Mittel angewandt werden müßten, um den Täter an eine den Erfordernissen des Gesetzes entsprechende Lebensführung zu gewöhnen, so kann das Gericht die Unterbringung des Minderjährigen in einer Erziehungs- und Besserungsanstalt anordnen. In diesem Falle ist in dem Urteil das Maß der Freiheitsstrafe, welche durch die Unterbringung in der Anstalt ersetzt werden soll, festzusetzen. Erweisen sich nach Unterbringung in der Erziehungs- und Besserungsanstalt die Erziehungsmittel als erfolglos, so kann die Gefängnisverwaltung nach Anhörung der Anträge des Anstaltsleiters und im Einvernehmen mit dem Staatsanwalt des königlich polnischen Bezirksgerichts die Ueberführung des

Artykuł 6.

Po art. 32 K. K. zamieszczony będzie art. 32-a w brzmieniu następującym:

Art. 32-a. Gdy przestępstwo spełnione zostało w celu zysku, sąd może wymierzyć obok kary pozbawienia wolności za zbrodnię lub występek grzywnę do wysokości rb. 5 000; gdyby grzywna nie mogła być ściągnięta, zamiast niej należy powiększyć wymierzoną karę pozbawienia wolności. Powiększona w ten sposób kara nie może jednak przekraczać najwyższego jej zakresu, przewidzianego w ustawie za dane przestępstwo.

Artykuł 7.

Do ust. 1 art. 36 K. K. po wyrazach: „ulegną one zniszczeniu lub przekazaniu na rzecz skarbu", należy dodać:

„jeżeli należą do sprawcy lub uczestnika".

Artykuł 8.

Ust. 2 art. 53 K. K. będzie brzmiał, jak następuje:

„Przy złagodzeniu kary za zbrodnie, przewidziane w art. 126, 129, 130, karę ciężkich robót można zamienić jedynie na zamknięcie w twierdzy na termin nie krótszy, jak półtora roku".

Art. 9.

Po art. 53 K. K. zamieszczony będzie art. 53-a w brzmieniu następującym:

Art. 53-a. W wypadkach mniejszej wagi sąd mocen jest złagodzić karę według własnego uznania, obniżając ją aż do dowolnego zakresu pozbawienia wolności lub grzywny. Za wypadek mniejszej wagi poczytuje się ten, gdy przeciwne prawu skutki czynu będą małoważne, a zła wola sprawcy nieznaczna i, gdy sparwca wobec okoliczności sprawy może zasługiwać na przebaczenie, zastosowanie zaś kary, przewidzianej w ustawie, byłoby zbyt surowe.

Art. 10.

Art. 55 K. K. będzie brzmiał, jak następuje:

Nieletni od lat 10 do 17, którym spełnione przestępstwo poczytane będzie za winę, będą podlegali następującym przepisom:

1. Zamiast kary śmierci i ciężkich robót bezterminowych stosuje się zamknięcie w więzieniu na czas od lat 8 do 12. Zamiast robót ciężkich terminowych, zesłania na osiedlenie i domu poprawy — zamknięcie w więzieniu na czas od lat 3 do 8-u. Kary te ulegają złagodzeniu zgodnie z art. 53 K. K.
2. Gdy przestępstwo jest głównie wynikiem wadliwego wychowania, lub gdy można przypuszczać, że należałoby użyć środków przyzwyczajenia sprawcy do życia, odpowiadającego wymaganiom prawa, sąd może zarządzić umieszczenie nieletniego w zakładzie wychowawczo-poprawczym.

W tym wypadku w wyroku należy określić wymiar kary pozbawienia wolności, która ma być zastąpiona przez oddanie do zakładu. Gdy po umieszczeniu w zakładzie wychowawczo-poprawczym środki wychowawcze okażą się bezskutecznemi, zarząd więzienny po wysłuchaniu wniosków kierownika zakładu i w porozumieniu z prokuratorem Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego może zarządzić przeniesienie nieletniego do więzienia w celu wykonania kary pozba-

Minderjährigen in ein Gefängnis zwecks Vollstreckung der durch das Gericht erkannten Freiheitsstrafe anordnen. Die in der Erziehungs- und Besserungsanstalt zugebrachte Zeit wird auf die Freiheitsstrafe nicht angerechnet.

3. In geringfügigeren Fällen kann auf Verweis erkannt werden.
4. Die in Erziehungs- und Besserungsanstalten untergebrachten Minderjährigen dürfen darin nicht länger als bis zur Vollendung des 21. Lebensjahres belassen werden.

Ueberdies entscheidet die Gefängnisverwaltung im Einvernehmen mit dem Staatsanwalt des königlich polnischen Bezirksgerichts über die Zeitdauer der Belassung in der Anstalt je nach der Wirksamkeit der Erziehungsmittel und der Tragweite der strafbaren Handlung.

5. Die zu Gefängnis oder Haft verurteilten Minderjährigen haben diese Strafen in ausschließlich für sie bestimmten Anstalten oder Abteilungen zu verbüßen.

Art. 11.

Art. 63 Abs. 1 des Str. G. B. lautet, wie folgt:

Bei der Zusammenziehung und Anrechnung von Strafen sind 6 Monate Zuchthaus gleich 1 Jahr Gefängnis, 2 Jahren Festung oder 4 Jahren Haft.

Art. 12.

In dem Wortlaut des Art. 71 des Str. G. B. sind die Worte „. . . oder die Vollstreckung des Urteils" zu streichen.

Art. 13.

Der Art. 138 des Str. G. B. lautet, wie folgt:

Wer gegen eine geltende Verordnung verstößt, wird, sofern die Strafe für diese Uebertretung durch das Gesetz oder die Verordnung nicht festgesetzt ist, mit Geldstrafe bis zu 2000 Rbl. oder mit Haft bestraft.

Art. 14.

Der Art. 139 des Str. G. B. lautet, wie folgt:

Wer gegen die rechtmäßigen Anordnungen verstößt oder sich dem rechtmäßigen Verlangen eines Beamten oder einer Behörde widersetzt, wird, sofern die Strafe für diese Uebertretung durch das Gesetz oder eine Verordnung nicht festgesetzt ist, mit Geldstrafe bis zu 2000 Rubel oder mit Haft bestraft.

Bei Anwendung dieses Artikels werden als Beamte angesehen:

a) die Zugführer,
b) der Kapitän eines Dampfers oder eines anderen Schiffes,
c) alle Personen, denen die Obhut über die Sicherheit des Verkehrs zu Wasser und zu Lande dienstlich anvertraut worden ist.

Art. 15.

Für die in den Art. 453, 454, 455, 456, 467, 472, 555, 562, 563, 564, 584, 589, 590 mit Strafe bedrohten Verbrechen ist auf zeitige oder unbefristete Zuchthausstrafe zu erkennen, unbeschadet der allgemeinen Vorschriften über mildernde Umstände. Es kann jedoch in obigen Fällen auf Todesstrafe erkannt werden, wenn die besonderen Umstände des Falles diese Strafe erfordern.

Art. 16.

Die Abs. 1 und 2 des Art. 524 des Str. G. B. lauten, wie folgt:

Wer sich der Verkuppelung einer Person weiblichen Geschlechts unter 21 Jahren schuldig macht, wird mit Gefängnis bestraft.

Wer sich der Verkuppelung seiner Ehefrau, Tochter oder einer Person, die unter seiner Gewalt oder Vormundschaft steht, oder von Personen, mit denen der Ge-

wienia wolności, orzeczonej przez sąd. Czas, spędzony w zakładzie wychowczo-poprawczym, nie będzie zaliczony w poczet kary pozbawienia wolności.

3. W wypadkach mniejszej wagi może być wyrzeczona nagana.
4. Nieletni — umieszczeni w zakładach wychowawczo-poprawczych nie mogą pozostawać w nich dłużej, jak do ukończenia lat 21.

Pozatym zarząd więzienny, w porozumieniu z prokuratorem Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego rozstrzyga w przedmiocie czasokresu pozostawania w zakładzie, zależnie od skuteczności środków wychowawczych i doniosłości przestępstwa.

5. Nieletni, skazani na zamknięcie w więzieniu i osadzenie w areszcie, odbędą te kary w zakładach lub oddziałach, wyłącznie dla nich przeznaczonych.

Art. 11.

Ustęp 1-szy art. 63 K. K. będzie brzmiał jak następuje:

Przy łączeniu i zaliczaniu kar, 6 miesięcy ciężkiego więzienia równa się jednemu rokowi zamknięcia w więzieniu, dwum latom zamknięcia w twierdzy lub czterem latom aresztu.

Art. 12.

W brzmieniu art. 71 K. K. ulegają wykreśleniu wyrazy:

„. . . . lub wykonanie wyroku".

Art. 13.

Art. 138 K. K. brzmieć będzie, jak następuje:

Kto wykroczy przeciw rozporządzeniu obowiązującemu, będzie karany, o ile kara za to wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie, grzywną do 2000 rb. lub aresztem.

Art. 14.

Art. 139 K. K. brzmieć będzie, jak następuje:

Kto wykroczy przeciw zarządzeniom prawnym lub sprzeciwi się żądaniu prawnemu urzędnika lub władzy będzie karany, o ile kara ta za wykroczenie nie jest oznaczona przez ustawę lub rozporządzenie grzywną do 2000 rb. lub aresztem.

Przy stosowaniu niniejszego artykułu uważani będą za urzędników:

a) kierownicy pociągu.
b) kapitan parowca lub innego statku,
c) wszystkie osoby, którym powierzono służbowo opiekę nad bezpieczeństwem komunikacyi lądowej i wodnej.

Art. 15.

Za zbrodnie, zagrożone karą w art. 453, 454, 455, 456, 467, 472, 555, 562, 563, 564, 584, 589, 590, winna być orzeczona kara zamknięcia w ciężkim więzieniu, terminowa lub bezterminowa, przepis ten nie ubliża przepisom ogólnym o okolicznościach łagodzących. Może być jednak wyrzeczona w powyższych wypadkach kara śmierci, jeżeli kary tej wymagać będą wyjątkowe warunki danego wypadku.

Art. 16.

Ustępy 1 i 2 artykułu 524 K. K . będą brzmiały, jak następuje:

Winny stręczenia do nierządu z osobą płci żeńskiej, nie mającą jeszcze 21 lat, ulegnie karze zamknięcia w więzieniu.

Jeżeli zaś winny zajmował się stręczeniem żony, córki lub osoby, pozostającej pod jego władzą lub opieką, lub osób, z którymi obcowanie płciowe jest karanie według art. 518—523 K. K., ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy.

schlechtsverkehr gemäß Art. 518—523 des Str. G. B. strafbar ist, schuldig macht, wird mit Korrektionshaus bestraft.

Art. 17.

Die Vorschriften des Abs. 1 Art. 527 des Str. G. B. werden durch folgende Vorschriften ersetzt:

Eine männliche Person, die von einer Frauensperson, die gewerbsmäßig Unzucht treibt, unter Ausbeutung ihres sittlichen Erwerbes ganz oder teilweise Lebensunterhalt bezieht, oder die einer solchen Frauensperson gewohnheitsmäßig oder aus Eigennutz bei Ausübung der Unzucht Schutz gewährt oder sonst förderlich ist, wird mit Gefängnis nicht unter 1 Monat oder Korrektionshaus bestraft. Ist der Schuldige der Ehemann einer solchen Frau oder hat der Schuldige sie mit Gewalt oder durch Drohung zur Ausübung der Unzucht angehalten, so wird er mit Korrektionshaus bestraft.

Art. 18.

Zum Art. 571 des Str. G. B. werden folgende Worte hinzugefügt:

Die Frist zur Anmeldung der unter Ziffer 1 genannten gefundenen Gegenstände beträgt 2 Wochen und bei Gegenstände, die unter Ziffer 2 bezeichnet sind, 1 Woche. Die Meldung ist bei der Ortspolizeibehörde zu erstatten.

Art. 19.

Wird gegen eine Person, die noch nicht zu einer Freiheitsstrafe wegen eines Verbrechens oder Vergehens verurteilt war, eine 6 Monate nicht übersteigende Gefängnisstrafe oder Haftstrafe verhängt, so ist das Gericht befugt, in dem Urteil Strafaussetzung auf bestimmte Zeit anzuordnen, um dem Verurteilten die Möglichkeit zu geben, durch gute Führung den Erlaß der Strafe zu verdienen. Die Frist beträgt bei Verbrechen oder Vergehen mindestens 2 und höchstens 5 Jahre, bei Uebertretungen mindestens 1 und höchstens 2 Jahre.

Art. 20.

Die Strafaussetzung ist nur dann zulässig, wenn der Täter nach den Umständen der Tat und seinem Vorleben besondere Rücksichtnahme verdient und wenn zu erwarten steht, daß er sich in Zukunft gut führen wird. Bei der Entscheidung ist auch auf die Beweggründe der Tat, die Zeit, die seit der Begehung verflossen ist, und auf das Verhalten des Schuldigen nach Vollbringung der Tat, namentlich aber darauf, ob er bemüht war, das zugefügte Unrecht wieder gutzumachen, zu achten.

Die Strafaussetzung hat hauptsächlich auf minderjährige Verurteilte Anwendung zu finden, kann aber auch erwachsenen Verurteilten gewährt werden.

Art. 21.

Wird der Verurteilte im Laufe des obigen Zeitraumes erneut zu einer Freiheitsstrafe wegen eines Verbrechens oder vorsätzlichen Vergehens verurteilt, so gilt die Strafaussetzung im Augenblick der Rechtskraft des neuen Urteils als aufgehoben. Wird eine andere Strafe verhängt, oder erfolgt die Verurteilung wegen einer anderen strafbaren Handlung, oder ist die neue Tat so geringfügig, daß sie eine gute Führung in Zukunft nicht ausschließt, so entscheidet das Gericht, ob die Strafaussetzung aufzuheben ist. Sollte sich der Verurteilte während der Dauer der Strafaussetzung schlecht führen, so ordnet das Gericht welches das Urteil in der Sache erläßt, die Vollstreckung der ausgesetzten Strafe an, selbst wenn auf eine neue Strafe nicht erkannt wird. Ist auf Grund obiger Vorschriften die Strafe nicht vollstreckt worden, so gilt sie als im Augenblick des Fristablaufs erlassen.

Art. 17.

Przepis ustępu 1-go art. 527 K. K. zastąpiony będzie przez przepisy następujące:

Mężczyzna, winny osiągnięcia dla siebie całkowitego lub częściowego utrzymania od kobiety, uprawiającej nierząd zawodowo, przez wyzysk jej zarobkowania niemoralnego, lub winny udzielania takiej kobiecie nałogowo, albo dla osiągnięcia własnej korzyści, ochrony przy uprawianiu nierządu, winny udzielania jej poparcia w jakikolwiek sposób, ulegnie karze zamknięcia w więzieniu na czas nie krótszy od miesiąca jednego lub zamknięcia w domu poprawy. Gdy winny jest mężem takiej kobiety, gdy skłonił ją gwałtem lub groźbą do uprawiania nierządu, ulegnie karze zamknięcia w domu poprawy.

Art. 18.

Do art. 571 K. K. dołączone będą następujące wyrazy:

Termin do zawiadomienia o przedmiotach znalezionych, wskazanych pod liczbą jeden, będzie dwutygodniowy, a o przedmiotach, wskazanych pod liczbą 2 — 7-o dniowy.

Zawiadomić należy miejscową władzę policyjną.

Art. 19.

Gdy względem osoby, która nigdy nie była skazana na jakąkolwiek karę pozbawienia wolności za zbrodnię lub występek, wyrzeczona będzie kara zamknięcia w więzieniu lub osadzenia w areszcie, nieprzekraczająca miesięcy sześciu, sąd mocen jest zarządzić w wyroku zawieszenie wykonania kary na czasokres oznaczony, by dać skazanemu możność zasłużenia na odpuszczenie kary przez dobre sprawowanie się.

Przy zbrodni lub występku czasokres będzie najmniej dwuletni, a najwyżej pięcioletni, przy wykroczeniach zaś najmniej jednoroczny, a najwyżej dwuletni.

Art. 20.

Zawieszenie kary będzie dopuszczalne tylko, gdy sprawca zasługuje na szczególne względy wobec okoliczości czynu i swego życia poprzedniego i gdy spodziewać się można, że się będzie w przyszłości dobrze sprawował. Przy orzeczeniu należy brać pod uwagę również pobudki czynu, czas, który upłynął od jego popełnienia, i sprawowanie się winnego po dokonaniu czynu, a zwłaszcza, czy starał się naprawić wyrządzoną krzywdę.

Zawieszenie kary winno być głównie stosowane do skazanych nieletnich, może jednak być udzielane również skazanym dorosłym.

Art. 21.

Jeżeli skazany ponownie ukarany będzie w ciągu powyższego czasokresu pozbawieniem wolności za zbrodnię lub umyślny występek, zawieszenie wykonania kary będzie uchylone z chwilą uprawomocnienia się nowego wyroku.

Gdy wyrzeczona będzie inna kara, lub gdy skazanie nastąpi za inne przestępstwo, albo gdy nowy czyn będzie tak małoważny, że nie wyklucza dobrego sprawowania się w przyszłości, sąd rozstrzygnie czy zawieszenie ma być uchylone. Gdyby skazany w czasie trwania zawieszenia źle się sprawował, sąd który wyda wyrok w sprawie, zarządzi wykonanie kary zawieszonej, chociażby nie wyrzeczono kary ponownej. Jeżeli na mocy przepisów powyższych kara nie została wykonana, będzie ona uważana za umorzoną z chwilą upływu terminu.

Art. 22.

Przepisy art. 19 i 21 przepisów niniejszych będą stosowane do kary zamknięcia w więzieniu lub osa-

Art. 22.

Die Vorschriften der Art. 19 und 21 der vorliegenden Bestimmungen finden auf Gefängnis- oder Haftstrafe Anwendung, wenn diese Strafen anstelle von uneinbringlichen Geldstrafen verhängt worden sind; das Gericht entscheidet jedoch über die Aussetzung erst dann, sobald feststeht, daß der Fall der Vollstreckung der Ersatzstrafe gegeben ist.

Art. 23.

Ist ein Diebstahl oder eine Unterschlagung, die einen Gegenstand von geringem Werte betreffen, aus Not verübt worden, so kann der Täter freigesprochen werden.

Art. 24.

Die zu längerer Freiheitsstrafe Verurteilten können vorläufig aus der Haft entlassen werden, wenn sie ⅔ mindestens aber 1 Jahr von der verhängten Strafe verbüßt haben. Ist Untersuchungshaft angerechnet, so gilt als die festgesetzte Strafe diejenige, die der Verurteilte noch nach dem Urteil zu verbüßen hat.

Die vorläufige Entlassung ist nur zulässig, wenn der Strafgefangene sich während der Zeit der Strafverbüßung gut geführt hat und wenn in Anbetracht seines Vorlebens und der sonstigen persönlichen Verhältnisse eine weitere gute Führung zu erwarten ist, sowie wenn ihm eine ausreichende und ständige den Lebensunterhalt gewährende Arbeitsgelegenheit gesichert ist oder wenn festgestellt ist, daß jemand dafür sorgen wird, daß der Freigelassene Unterkunft und Unterhalt findet.

Art. 25.

Die vorläufige Entlassung kann rückgängig gemacht werden, wenn der Entlassene sich schlecht führt oder wenn sein Betragen mit den Verpflichtungen, die ihm bei der Entlassung auferlegt worden sind, im Widerspruch steht.

Im Falle der Rückgängigmachung wird die Zeit, die seit der vorläufigen Entlassung bis zu der erneuten Inhaftnahme verflossen ist, auf die verhängte Strafe nicht angerechnet. Sind seit der vorläufigen Entlassung 2 Jahre oder ein dem Rest der noch nicht verbüßten mehr als 2 Jahre betragenden Strafe gleicher Zeitraum verflossen und ist die vorläufige Entlassung nicht rückgängig gemacht worden, so gilt die Strafe als erlassen.

Art. 26.

Der vorläufig Entlassene kann für die Probezeit (Art. 24 Abs. 3 der vorliegenden Vorschriften) unter die Aufsicht des Vertreters eines Fürsorgevereins oder einer anderen geeigneten Person, die sich zur Uebernahme dieser Pflichten bereit erklärt, gestellt werden.

Art. 27.

Das zuständige Bezirksgericht entscheidet über die vorläufige Entlassung und über deren Widerruf, im ersteren Falle nach Anhörung der Anträge der Gefängnisverwaltung. Die Polizeibehörde des Aufenthaltsortes kann die einstweilige Festnahme des Entlassenen aus wichtigen Gründen des öffentlichen Wohles anordnen, sie hat jedoch sofort die Entscheidung über den Widerruf einzuholen, der Widerruf gilt als am Tage der Festnahme erfolgt.

Art. 28.

In das Strafgesetzbuch werden redaktionelle Aenderungen aufgenommen, die sich aus der veränderten Benennung, Verfassung und Zuständigkeit der Behörden und Einrichtungen im Königreich Polen ergeben.

Der vorstehende Wortlaut wurde durch den Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen in seiner Sitzung vom 7. August 1917 beschlossen.

Der Vize-Kronmarschall
Jozef Mikulowski-Pomorski.

L. S.

Der Direktor des Justizdepartements
Bukowiecki.

Der Berichterstatter
Dr. Emil Stanislaw Rappaport.

dzenia w areszcie, gdy kary te zostały wyrzeczone w miejsce grzywny, która nie może być ściągnięta; sąd rozstrzygnie jednak w przedmiocie zawieszenia dopiero wtedy, gdy już ustalone będzie, że należy wykonać karę, zastępującą grzywnę.

Art. 23.

Jeżeli kradzież lub przywłaszczenie, dotyczące przedmiotu nieznacznej wartości, zostały spełnione z nędzy, sprawca może być uwolniony od kary.

Artykuł 24.

Skazani na karę dłuższą pozbawienia wolności mogą być tymczasowo uwolnieni z zamknięcia, gdy odbyli dwie trzecie, a conajmniej rok jeden wyrzeczonej kary.

Jeżeli zaliczono zaaresztowanie, za wyznaczoną karę uważać należy tę, którą skazany winien jeszcze odbyć po wyroku.

Uwolnienie tymczasowe będzie dopuszczalne jedynie, gdy więzień w czasie odbycia kary dobrze się sprawował, i gdy wobec dawniejszego jego życia i innych stosunków osobistych spodziewać się można dalszego dobrego prowadzenia się, oraz gdy jest mu zapewniona dostateczna i stała sposobność do pracy, dostarczającej utrzymania, lub gdy ustalono, że ktoś dbać będzie o to, aby uwolniony miał schronienie i utrzymanie.

Art. 25.

Uwolnienie tymczasowe może być cofnięte, gdy uwolniony źle się prowadzi, lub gdy jego postępowanie sprzeciwia się zobowiązaniom, jakie włożono na niego przy uwolnieniu.

W razie cofnięcia nie będzie zaliczony w poczet wyrzeczonej kary czas, jaki upłynął od uwolnienia tymczasowego do ponownego zamknięcia

Skoro od chwili uwolnienia tymczasowego upłynęły dwa lata lub czasokres równy reszcie kary, jeszcze nie odbytej, wynoszącej więcej niż dwa lata, i uwolnienie nie zostało cofnięte, to kara będzie uważana za umorzoną.

Art. 26.

Tymczasowo uwolniony może być oddany na czas próby (ustęp 3 art. 24 przep. niniejszych) pod nadzór przedstawiciela towarzystwa opieki lub innej odpowiedniej osoby, która oświadczy gotowość podjęcia się tego obowiązku.

Art. 27.

Właściwy sąd okręgowy rozstrzyga w przedmiocie uwolnienia tymczasowego i cofnięcia go, wysłuchawszy w pierwszym wypadku wniosków zarządu więziennego. Władza policyjna miejsca pobytu może zarządzić tymczasowe zatrzymanie uwolnionego z poważnych względów dobra publicznego, winna jednak zażądać natychmiast decyzji w przedmiocie cofnięcia; cofnięcie będzie uważane za dokonane w dniu zatrzymania.

Art. 28.

W K. K. wprowadza się zmiany redakcyjne, wynikłe z dokonanej zmiany nazw, warunków ustroju i właściwości urzędów oraz instytucji w Królestwie Polskim.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 7-go sierpnia 1917 roku.

Wice-Marszałek Koronny
J. M. Pomorski.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.

Referent:
Dr. Emil Stanisław Rappaport.

1311/17.

81.

Vorläufige Vorschriften über die Gerichtskosten.

Teil I.

Gerichtsgebühren in Zivilprozeßsachen.

Abschnitt I.

Allgemeine Vorschriften.

Art. 1.

An die Stelle der entsprechenden Artikel der russischen Zivilprozeßordnung (Ausg. von 1914), insbesondere an Stelle des Kapitels XV Buch I (Art. 200—201), Kapitels IV Buch II (Art. 839—890), Art. 161^6, in dem die Gerichts- und Schreibgebühren betreffenden Teil des Art. 161^{12}, 1510, sowie der Art. 190 und 800, mit Ausnahme ihres ersten Absatzes, treten folgende Bestimmungen:

Art. 2.

Die Gerichtsgebühren in Zivilprozeßsachen sind:
1. die Einschreibgebühr,
2. die Gebühr für Eingaben,
3. die Kanzleigebühr,
4. die Kosten des Verfahrens in der Sache selbst.

Art. 3.

Stempelabgaben werden im gerichtlichen Verfahren nicht erhoben.

Die im gerichtlichen Verfahren von den Parteien überreichten Urkunden sind nur dann stempelpflichtig, wenn sie dieser Abgabe unterliegen, auch wenn von ihnen in diesem Verfahren kein Gebrauch gemacht worden wäre.

Art. 4.

Die Nichtentrichtung der Gerichtskosten zieht die in der Zivilprozeßordnung vorgesehenen Folgen nach sich.

Abschnitt II.

Einschreibgebühr.

Art. 5.

Die Einschreibgebühr ist zweierlei Art:
1. eine verhältnismäßige und
2. eine feste.

Art. 6.

Die verhältnismäßige Einschreibgebühr besteht aus:
1. der Hauptgebühr und
2. der Zusatzgebühr.

Art. 7.

Die verhältnismäßige Hauptgebühr wird erhoben in Höhe von 2 % des Wertes: einer jeden Klage, Widerklage, Intervention Dritter, die einen selbständigen Antrag enthält, eines jeden Einspruchs gegen ein Versäumnisurteil, einer jeden Berufung, einer jeden Klage wegen Urteilsaufhebung (Art. 185 und 792 der Zivilprozeßordnung), sowie von dem Werte der Streitigkeiten, die im Teilungsverfahren entstehen, wenn dieses Verfahren im Inzidentalwege betrieben wird.

Art. 8.

Für Anträge auf Erteilung der Vollstreckungsklausel (Art. 161^6 der Z. P. O.) wird die Hauptgebühr in Höhe von 1 % des geforderten Betrages erhoben.

Art. 9.

Die verhältnismäßige Zusatzgebühr wird in Höhe eines Viertels der Hauptgebühr erhoben für eine Intervention, die keinen selbständigen Antrag enthält, für eine Beiladung dritter Personen zur Sache, sowie für Beschwerden, die von der Berufung gesondert eingelegt werden und einen Streit über die Zuständigkeit (§ 239 der Zivilprozeßordnung), die Zulassung oder Verwerfung einer Einrede, die Sicherstellung der Klage, Zulassung oder Ablehnung der Intervention Dritter, die vorläufige Vollstreckbarkeit, oder die Erteilung der Vollstreckungsklausel (§ 161^{14} und Abs. 2 des Art. 365^1 der Zivilprozeßordnung) betreffen.

81.

Przepisy Tymczasowe o Kosztach Sądowych.

Dział I.

O kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Oddział I.

Przepisy ogóne.

Artykuł 1.

W miejsce odpowiednich artykułów rosyjskiej ustawy postępowania cywilnego (wyd. r. 1914), a w szczególności w miejsce rozdziału XV księgi I (art. 200 — 201), działu IV księgi II (art. 839 — 890), art. 161^6 w części, dotyczącej opłaty wpisu sądowego i opłaty arkuszowej, art. 161^{12}, 1510, oraz art. 190 i 800 z wyjątkiem pierwszego ich ustępu, obowiązują przepisy następujące.

Artykuł 2.

Koszta sądowe w sprawach cywilnych są:
1. wpis,
2. opłata od podań,
3. opłata kancelaryjna,
4. koszta postępowania w sprawie.

Artykuł 3.

Opłaty stemplowe przy postępowaniu sądowym pobierane nie będą.

Dokumenty, składane przez strony w postępowaniu sądowym, podlegać będą opłacie stemplowej tylko wówczas, gdyby tejże opłacie podlegały i bez korzystania z nich w tym postępowaniu.

Artykuł 4.

Nieuiszczenie kosztów sądowych pociągnie za sobą skutki, przewidziane w ustawie postępowania cywilnego.

Oddział II.

O wpisie.

Artykuł 5.

Wpis jest dwojaki: 1. stosunkowy i 2. stały.

Artykuł 6.

Wpis stosunkowy dzieli się na: 1. główny i 2. dodatkowy.

Artykuł 7.

Wpis stosunkowy główny pobierany będzie w ilości 2% od wartości każdego powództwa głównego, powództwa wzajemnego, zawierającej samodzielne żądanie interwencji osób trzecich, opozycji przeciwko wyrokowi zaocznemu, skargi apelacyjnej, skargi o uchylenie wyroków (art. 185 i 792 ust. post. cyw.) i sporów, wynikłych w postępowaniu działowym, prowadzonym w drodze incydentalnej.

Artykuł 8.

Od podań o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^6 ust. post. cyw.) wpis główny pobierany będzie w ilości 1% poszukiwanej sumy.

Artykuł 9.

Wpis stosunkowy dodatkowy, w ilości jednej czwartej wpisu głównego, pobierany będzie od interwencji, nie zawierającej samodzielnego żądania, od przypozwania do sprawy osób trzecich, tudzież od skarg incydentalnych, zakładanych oddzielnie od apelacji w przedmiotach: sporu jurysdykcyjnego (art. 239 ust. post. cyw.), przyjęcia lub odrzucenia ekscepcji, zabezpieczenia powództwa, dopuszczenia lub odrzucenia interwencji osób trzecich, rygoru tymczasowego wykonania, oraz nadania aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^{14} i ust. 2 art. 365^1 ust. post. cyw.).

Art. 10.

Kann der Wert des Streitgegenstandes der Klage oder eines Teils derselben zur Zeit der Erhebung nicht genau bestimmt werden, oder ist er überhaupt unschätzbar, so wird die vom unbestimmten Teil der Klage zu entrichtende Haupteinschreibgebühr zunächst vom Vorsitzenden des Gerichts bestimmt und zwar bei dem Friedensgericht in Höhe von 1 bis 50 Mark und bei dem Bezirksgericht in Höhe von 5 bis 1500 Mark. Ueber die Höhe der zu entrichtenden Einschreibgebühr setzt das Gericht den Kläger in Kenntnis; diesem steht das Recht zu, innerhalb einer Woche die Entscheidung des Richterkollegiums anzurufen. Erst nach Entrichtung der Einschreibgebühr wird die Sache betrieben. Der endgültige Betrag, der von den Parteien zu entrichtenden Einschreibgebühren wird vom Gericht bei dem Erlaß der Beschlüsse und Urteile festgesetzt, wobei die ursprünglich entrichteten Einschreibgebühren angerechnet werden.

Art. 11.

Bei Erhebung der Einschreibgebühren für den Einspruch gegen ein Versäumnisurteil, für die Berufung, für Klagen wegen Urteilsaufhebung und für Beschwerden wird als Grundlage für die Berechnung nicht der ursprüngliche Wert der Klage, sondern der Wert des Streitgegenstandes angenommen.

Art. 12.

Pfennigbeträge der Haupt- oder Zusatzeinschreibgebühr, die nicht durch 10 teilbar sind, werden auf den nächst höheren, durch 10 teilbaren Betrag abgerundet.

Art. 13.

Der Mindestbetrag der Haupt- oder Zusatzeinschreibgebühr ist keinesfalls geringer als 50 Pfennige. Der Mindestbetrag der Haupt- oder Zusatzeinschreibgebühr für Klagen wegen Urteilsaufhebung ist nicht unter 20 M.

Art. 14.

Schließen die Parteien vor Erlaß des Urteils einen Vergleich, so wird ihnen die Hälfte der von ihnen für diejenige Instanz entrichteten Einschreibgebühren zurückgezahlt, in der der Vergleich geschlossen worden ist.

Art. 15.

Die feste Einschreibgebühr wird erhoben:

1. in Höhe von 5 Mark:
   - für die Berichtigung einer Personenstandsurkunde,
   - für die Ermächtigung einer verheirateten Frau,
   - für die Anerkennung eines unehelichen Kindes,
   - für die Einberufung eines Familienrates,
   - für die Annahme einer freiwilligen Vormundschaft,
   - für die Anordnung der Siegelung eines Nachlaßvermögens, für die Entsiegelung und für die Aufstellung eines Nachlaßinventars,
   - für die Annahme einer Erbschaft mit der Rechtswohltat des Inventars, für eine Erbschaftsausschlagung, für den Verzicht auf Gütergemeinschaft durch eine Ehefrau,
   - für die gerichtliche Abtretung des Vermögens zugunsten der Gläubiger,
   - für das Zwangsvollstreckungsverfahren,
   - für Beschwerden über die Tätigkeit der Gerichtsvollzieher und Notare,
   - überhaupt für jede Eingabe, die den Beginn eines gerichtlichen Verfahrens darstellt, wenn nicht die verhältnismäßige Einschreibgebühr oder die feste Einschreibgebühr von 20 M. zu entrichten ist.
2. in Höhe von 20 Mark:
   - für die Volljährigkeitserklärung Minderjähriger,
   - für die Annahme an Kindesstatt,
   - für die Verschollenheitserklärung,
   - für die Entmündigung.

Artykuł 10.

Jeżeli wartość powództwa lub jego części w chwili wytoczenia nie da się ściśle określić, lub wogóle oszacowaniu na pieniądze nie ulega, wpis główny od nieokreślonej części powództwa oznaczy początkowo przewodniczący sądu w ilości od 1 do 50 marek w sądach pokoju i od 5 do 1 500 marek w sądach okręgowych. O oznaczeniu ilości przypadającego do uiszczenia wpisu sąd zawiadomi powoda, któremu służyć będzie prawo odwołania się do kompletu sądzącego w terminie 7-dniowym. Bieg sprawie nadany będzie dopiero po uiszczeniu wpisu. Ostateczna suma przypadających od stron wpisów określona będzie przez sąd przy wydaniu decyzji i wyroków, przyczym zaliczone będą pierwiastkowo uiszczone wpisy.

Artykuł 11.

Przy pobieraniu wpisów od opozycji przeciwko wyrokowi zaocznemu, od skargi apelacyjnej, od skarg o uchylenie wyroków i od skarg incydentalnych za podstawę do obliczenia przyjęta będzie nie początkowa wartość powództwa, lecz wartość przedmiotu sporu.

Artykuł 12.

Jeżeli suma wpisu głównego lub dodatkowego w fenigach nie dzieli się przez 10, powinna być zaokrąglona do najbliższego wyższego dziesiątka fenigów.

Artykuł 13.

Suma wpisu głównego lub dodatkowego w żadnym wypadku nie może wynosić mniej, aniżeli 50 fenigów. Od skarg zaś o uchylenie wyroków suma wpisu głównego lub dodatkowego nie może wynosić mniej, aniżeli 20 marek.

Artykuł 14.

Jeżeli strony zawrą układ pojednawczy przed wydaniem wyroku, będzie im zwrócona połowa wpisów, uiszczonych przez nie za tę instancję, w której układ był zawarty.

Artykuł 15.

Wpis stały pobierany będzie:

1. w ilości 5 marek:
   - od sprostowania aktów stanu cywilnego,
   - od upoważnienia kobiet zamężnych,
   - od uznania dzieci naturalnych,
   - od zwołania rady familijnej,
   - od przyjęcia opieki dobrowolnej,
   - od nakazania opieczętowania majątku spadkowego, zdjęcia pieczęci i sporządzenia spisu inwentarza,
   - od przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza, zrzeczenia się spadku i zrzeczenia się przez żonę wspólności majątkowej,
   - od sądowego odstąpienia majątku na rzecz wierzycieli,
   - od postępowania wykonawczego,
   - od skarg na czynności komorników i notarjuszów,
   - oraz wogóle od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegające opłacie wpisu stosunkowego lub opłacie wpisu stałego w ilości 20 marek;
2. w ilości 20 marek:
   - od usamowolnienia nieletnich,
   - od przysposobienia,
   - od uznania osób za zaginione lub znikłe,

für die Bestellung eines gerichtlichen Beistandes,
für die Einweisung in den Besitz eines Nachlasses,
für die Erklärung eines Nachlasses für vakant oder erblos,
für die Aufnahme des Protokolls über Vorlegung, Eröffnung und Beschaffenheit eines Testaments,
für Teilungen, die im Inzidentalverfahren betrieben werden,
für die Vollstreckung und Aufhebung eines Schiedsspruchs,
für die Beweissicherung,
für die Anordnung einer Geschäftsaufsicht zur Abwendung des Konkursverfahrens und
für die Bestätigung von Beschlüssen des Familienrats durch das Gericht.

Art. 16.

Eine feste Einschreibgebühr in gleicher Höhe (5 oder 20 Mark) wird für Beschwerden in den im vorstehenden Artikel (15) bezeichneten Sachen erhoben. Für Beschwerden wegen Urteilsaufhebung beträgt die Einschreibgebühr in den gleichen Angelegenheiten stets 20 Mark.

Art. 17.

Die Einschreibgebühr ist, abgesehen von den im Art. 10 vorgesehenen Fällen, bei Einreichung desjenigen Gesuches zu entrichten, welches den Beginn eines die Grundlage der Gebührenerhebung bildenden Verfahrens darstellt.

Art. 18.

Wird das Gesuch oder die Beschwerde (Art. 53, 54—54², 164², 266, 267, 269, 270, 755 und 756 der Zivilprozeßordnung) nach Entrichtung der Eintragungsgebühr zurückgegeben oder ist eine höhere Einschreibgebühr als nötig war, gezahlt worden, so wird dem Gesuchsteller auf Antrag im ersteren Falle die volle Einschreibgebühr, im letzteren dagegen das Zuvielgezahlte zurückgezahlt. Abgesehen von diesen beiden Fällen und von dem im Art. 14 vorgesehenen Falle, findet die Rückzahlung der Einschreibgebühr nicht statt.

Art. 19.

Wird nach Rückgabe des Gesuches oder der Beschwerde, jedoch vor Rückzahlung der Einschreibgebühr, ein abermaliges Gesuch oder eine abermalige Beschwerde eingereicht, die denselben Gegenstand betrifft, so wird die ursprünglich gezahlte Gebühr darauf verrechnet.

Abschnitt III.

Art. 20.

Gebühr für Eingaben.

Von den bei den Gerichten aller Instanzen sowie bei den Gerichtsbeamten eingereichten Eingaben, mit Ausnahme derjenigen, für welche die verhältnismäßige oder die feste Einschreibgebühr zu entrichten ist, wird in Sachen, über welche die Friedensgerichte zu entscheiden haben, eine Gebühr in Höhe von 50 Pfennigen, in denjenigen, die der Zuständigkeit der Bezirksgerichte unterliegen, eine Gebühr in Höhe von 3 Mark erhoben.

Abschnitt IV.

Art. 21.

Kanzleigebühr.

Für Urkunden jeder Art, die den Parteien auf Antrag von den Gerichten und Gerichtsbeamten (mit Ausnahme der Notare) erteilt werden, für Vollstreckungstitel, Abschriften, Bescheinigungen und dergl. wird eine Kanzleigebühr erhoben und zwar in Sachen, welche zur Zuständigkeit der Friedensgerichte gehören, von 2 Mark für den ersten Bogen und von 1 Mark für jeden weiteren, in Sachen für welche die Bezirksgerichte zuständig sind, eine solche von 5 Mark für den ersten Bogen und von 3 Mark für jeden weiteren.

od pozbawienia własnej woli,
od wyznaczenia doradcy sądowego,
od wprowadzenia w posiadanie spadku,
od uznania spadku za wakujący lub bezdziedziczny,
od sporządzenia protokułu przedstawienia, otwarcia i stanu testamentu,
od działów, prowadzonych w drodze incydentalnej,
od wykonania i unieważnienia wyroku sądu polubownego,
od zabezpieczenia domów,
od rozciągnięcia nadzoru celem uniknięcia upadłości,
od zatwierdzenia uchwał rady familijnej przez sąd.

Artykuł 16.

Wpis stały w tej samej ilości (5 lub 20 marek) pobierany będzie od skarg incydentalnych w przedmiotach, wymienionych w poprzednim (15) artykule, a od skarg o uchylenie wyroków w tychże przedmiotach wpis we wszystkich wypadkach wynosić będzie 20 marek.

Artykuł 17.

Wpisy opłacane będą przy złożeniu podania, rozpoczynającego postępowanie, stanowiące podstawę do pobrania wpisu, oprócz wypadków, przewidzianych w art. 10 niniejszej ustawy.

Artykuł 18.

W razie zwrotu podania lub skargi (art. 53, 54¹, 54², 164², 266, 267, 269, 270, 755 i 756 ust. post. cyw.) już po opłaceniu wpisu lub w razie opłacenia wpisu w sumie większej, niż należało, wnoszący podanie będzie miał na żądanie zwrócony w pierwszym wypadku cały wpis, w drugim jego nadwyżkę. Oprócz powyższych wypadków oraz wypadku, przewidzianego w art. 14, wpisy zwrotowi nie ulegają.

Artykuł 19.

Jeżeli po zwróceniu podania lub skargi, lecz przed zwrotem wpisu, wniesione będą powtórnie w tym samym przedmiocie podania lub skargi, zaliczony zostanie co do nich wpis, pierwotnie wpłacony.

Oddział III.

O opłacie od podań.

Artykuł 20.

Od wszelkich podań, wnoszonych do sądów wszystkich instancji tudzież do urzędników sądowych, oprócz podań, podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub stałego, pobierana będzie opłata w ilości 50 fenigów w sprawach, podlegających rozpoznaniu sądów pokoju, i w ilości 3 marek w sprawach, podlegających rozpoznaniu sądów okręgowych.

Oddział IV.

O opłacie kancelaryjnej.

Artykuł 21.

Od wszelkiego rodzaju dokumentów, wydawanych stronom na ich żądanie przez sądy i urzędników sądowych (oprócz notarjuszów), tytułów wykonawczych, kopji, zaświadczeń i t. p., pobierana będzie opłata kancelaryjna: w sprawach, podlegających rozpoznaniu sądów pokoju, po 2 marki za pierwszy arkusz i po 1 marce za każdy następny arkusz, a w sprawach, podlegających rozpoznaniu sądów okręgowych — po 5 marek za pierwszy arkusz i po 3 marki za każdy następny arkusz.

Abschnitt V.

Art. 22.

Kosten des Verfahrens.

Für die Drucklegung von Bekanntmachungen in den durch das Gesetz vorgesehenen Fällen hat die Partei einen angemessenen Betrag, sowie die Gebühr für die Uebersendung dieses Betrages an den Bestimmungsort zu hinterlegen.

Art. 23.

Richtern und sonstigen Gerichtsbeamten, die zu einer gerichtlichen Augenscheinseinnahme, zu einer Zeugenvernehmung oder einer anderen Amtshandlung an einen Ort außerhalb ihres Amtssitzes entsandt werden, sind die Kosten der Hin- und Rückreise zu erstatten. Außerdem erhalten sie Tagegelder nach den in den vorläufigen Vorschriften über die Besoldung der Beamten der Justizpflege enthaltenen Bestimmungen.

Art. 24.

Die Vergütung für den Sachverständigen wird auf dessen Antrag vom Gericht gemäß den Vorschriften der Art. 529 und 530 der Zivilprozeßordnung festgesetzt und zwar unabhängig von den Kosten der Anfertigung des Gutachtens.

Art. 25.

Die Entschädigung der Zeugen für Arbeitsversäumnis wird gemäß den Vorschriften der Art. 407 und 408 der Zivilprozeßordnung bestimmt und zwar in Höhe von 1 bis zu 20 Mark für jeden Tag.

Art. 26.

Geistliche aller Bekenntnisse, die vom Gericht bei der Abnahme von Eiden zugezogen werden, erhalten für das Erscheinen vor Gericht eine Vergütung in Höhe von 3 Mark für jede Sache ohne Rücksicht darauf, wieviele Personen in der betreffenden Sache zu schwören haben, wie auch ohne Rücksicht darauf, ob der Eid geleistet worden ist oder nicht.

Art. 27.

Sachverständige, Zeugen und Geistliche, die an einem Ort außerhalb ihres Wohnsitzes geladen werden, haben außer auf die in den vorstehenden Artikeln (24, 25 und 26) bestimmten Vergütungen Anspruch auf Erstattung der Reisekosten in einer durch das Gericht festzusetzenden Höhe.

Art. 28.

Die Kosten des Verfahrens sind im voraus in voller Höhe zu hinterlegen. Ist eine genaue Berechnung der Kosten noch nicht möglich, so hat diejenige Partei, auf deren Antrag die Erhebung von Beweisen angeordnet worden ist, einen vom Gericht festzusetzenden Vorschuß zu hinterlegen. Wird die Beweiserhebung vom Gericht von Amtswegen oder auf Antrag beider Parteien angeordnet, so haben beide Parteien den erforderlichen Betrag je zur Hälfte zu hinterlegen.

Art. 29.

Die Gebühren der Gerichtsvollzieher und der Gerichtsboten werden durch eine besondere Taxe festgesetzt werden.

Art. 30.

Die von der unterliegenden an die obsiegende Partei zu zahlende Entschädigung für die Prozeßführung wird in der durch die Taxe für Rechtsanwälte bestimmten Höhe festgesetzt. Eine Partei, die nicht durch einen Advokaten vertreten war, hat nur auf die Hälfte dieser Gebühren Anspruch.

Abschnitt VI.

Erstattung der Gerichtskosten.

Art. 31.

Die unterliegende Partei hat der obsiegenden Partei auf deren Antrag sämtliche Gerichtskosten zu erstatten und sie außerdem für die Prozeßführung zu entschädigen (Art. 30).

Oddział V.

O kosztach postępowania w sprawie.

Artykuł 22.

Na wydrukowanie ogłoszeń w wypadkach, przez prawo przewidzianych, strona obowiązana będzie złożyć odpowiednią sumę oraz opłatę na przeslanie tej sumy do miejsca przeznaczenia.

Artykuł 23.

Sędziowie i inni urzędnicy sądowi, delegowani poza miejscowość, w której urzędują, celem dokonania wizji sądowej, przesłuchania świadków i innych czynności, będą mieli zwrócone koszta podróży w obie strony i wypłacone djety, według norm, wskazanych w przepisach tymczasowych o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 24.

Wynagrodzenie biegłych wyznaczane będzie na ich żądanie przez sąd stosownie do przepisów, zawartych w art. 529 i 530 ust. post. cyw., niezależnie od kosztów sporządzenia ekspertyzy.

Artykuł 25.

Wynagrodzenie świadków za oderwanie ich od zajęć wyznaczane będzie według zasad, wskazanych w art. 407 i 408 ust. post. cyw., w ilości od 1 do 20 marek za każdą dobę.

Artykuł 26.

Duchowni wszelkich wyznań, wzywani przez sąd w celu odebrania przysięgi, otrzymują za stawiennictwo wynagrodzenie w wysokości 3 marek od każdej sprawy, niezależnie od ilości osób, składających w danej sprawie przysięgę i niezależnie od tego, czy przysięga doszła do skutku.

Artykuł 27.

Biegli, świadkowie i duchowni, wzywani poza obręb miejscowości, w której zamieszkują, oprócz wynagrodzenia, w poprzednich (24, 25 i 26) artykułach zapewnionego, mają prawo do zwrotu kosztów podróży w wysokości, określonej przez sąd.

Artykuł 28.

Koszta postępowania powinny być złożone z góry w całości, lub jeśli nie będzie można ściśle ich określić — pod postacią oznaczonej przez sąd zaliczki, przez tę stronę, na żądanie której sprawdzenie dowodów zarządzone zostało. Jeżeli zaś sprawdzenie to sąd nakaże z urzędu, lub na żądanie obu stron, wówczas należną kwotę powinny złożyć obie strony po połowie.

Artykuł 29.

Wynagrodzenie komorników i woźnych sądowych wyznaczane będzie według specjalnej taksy.

Artykuł 30.

Wynagrodzenie dla strony wygrywającej od strony przegrywającej za prowadzenie sprawy oznaczone będzie w ilości, przewidzianej w taksie dla adwokatów. O ile jednak strona nie będzie miała w sądzie adwokata, służyć jej będzie prawo tylko do połowy tego wynagrodzenia.

Oddział VI.

O zwrocie kosztów sądowych.

Artykuł 31.

Strona przegrywająca obowiązana będzie na żądanie strony wygrywającej zwrócić jej wszystkie koszta sądowe i oprócz tego wynagrodzić ją za prowadzenie sprawy (art. 30).

Art. 32.

Im Falle der Einstellung des Verfahrens: a) durch das Gericht von Amtswegen in den in Absatz 4 und 5 des Artikels 53 und in Absatz 1 und 2 des Artikels 584 der Zivilprozeßordnung vorgesehenen Fällen, b) auf Antrag des Beklagten in den in Absatz 1, 2 und 3 des Artikels 69 und in Absatz 1, 2 und 3 des Artikels 571 der Zivilprozeßordnung vorgesehenen Fällen, und c) auf Grund der Klagezurücknahme hat der Kläger dem Beklagten auf dessen Antrag die Gerichtskosten zu erstatten und ihm als Entschädigung für die Prozeßführung in einer Instanz ein Viertel der ordentlichen Entschädigung, für die erste Instanz, falls der Rechtsstreit in dieser eingestellt wird, und für zwei Instanzen, wenn der Rechtsstreit in der Berufungsinstanz eingestellt oder der in erster Instanz erlassene Einstellungsbeschluß in der Berufungsinstanz bestätigt wird.

Wird das Verfahren in zweiter Instanz auf Grund Verzichts auf die Berufung eingestellt, so hat der Berufungskläger der Gegenpartei auf deren Antrag, ohne Rücksicht auf die in erster Instanz über die Kosten und Entschädigung ergangene Entscheidung, die Gerichtskosten der zweiten Instanz zu erstatten und ihr für die Prozeßführung in zweiter Instanz ein Viertel der ordentlichen Entschädigung zu bezahlen.

Art. 33.

Lautet das Urteil teils zugunsten der einen, teils zugunsten der anderen Partei, so entscheidet das Gericht nach dem Betrage der zuerkannten und abgewiesenen Ansprüche, welcher Partei und eventuell in welchem Umfange ihr ein Anspruch auf Erstattung der Gerichtskosten zusteht.

Art. 34.

Die Erstattung der Gerichtskosten in einer Sache, an welcher mehrere Personen als Partei beteiligt sind, wird vom Gericht mit Rücksicht auf die Höhe der Ansprüche, die jede von ihnen erhoben hat bezw. die gegen jede von ihnen geltend gemacht worden sind, festgesetzt.

Teil II.

Gebühren in Hypothekensachen.

Art. 35.

Für jeden für den Hypothekenausweis bestimmten Eintragungsentwurf wird eine Hypothekenbuch-Gebühr und zwar entweder eine feste oder eine verhältnismäßige, erhoben.

Art. 36.

Für Eintragungsentwürfe ohne Bezeichnung des Geldwertes und ebenso für Eintragungsentwürfe betreffend Kautionen, Vormerkungen und Löschungen wird eine feste Gebühr in Höhe von 1 Mark erhoben.

Art. 37.

Für Eintragungsentwürfe, deren Geldwert angegeben worden ist, wird eine verhältnismäßige Gebühr in Höhe von einem vierzigstel Prozent vom angegebenen Werte erhoben.

Art. 38.

Für einen der verhältnismäßigen Gebühr unterliegenden Entwurf betreffend Eintragungen, die an mehreren Stellen, sei es desselben Hypothekenausweises, sei es mehrerer Hypothekenausweise, zu erfolgen haben, wird neben den festen Gebühren die verhältnismäßige Gebühr nur einmal erhoben.

Art. 39.

Die verhältnismäßige Gebühr beträgt mindestens 1 Mark. Sie ist durchweg, soweit sie in nicht durch zehn teilbaren Pfennigbeträgen besteht, auf den nächsten durch zehn teilbaren Betrag abzurunden.

Artykuł 32.

W razie umorzenia sprawy: a) przez sąd z urzędu w wypadkach, przewidzianych w ust. 4 i 5 art. 53 i ust. 1 i 2 art. 584 ust. post. cyw., b) na żądanie pozwanego w wypadkach, przewidzianych w ust. 1, 2 i 3 art. 69 i ust. 1, 2 i 3 art. 571 ust. post. cyw., i c) wskutek zrzeczenia się przez powoda powództwa, — powód obowiązany będzie na żądanie pozwanego zwrócić mu koszta sądowe i wynagrodzić go za prowadzenie sprawy w stosunku jednej czwartej części wynagrodzenia, bądź za pierwszą instancję, jeżeli sprawa umorzona będzie w tej instancji, bądź za dwie instancje, jeżeli sprawę umorzy instancja apelacyjna, lub jeżeli instancja ta zatwierdzi umarzającą decyzję pierwszej instancji.

W razie umorzenia postępowania drugiej instancji wskutek zrzeczenia się przez stronę skargi apelacyjnej, apelujący obowiązany będzie na żądanie strony przeciwnej, niezależnie od kosztów i wynagrodzenia, przysądzonych za pierwszą instancję, zwrócić jej koszta sądowe drugiej instancji i wynagrodzić ją za prowadzenie sprawy w stosunku jednej czwartej części wynagrodzenia za drugą instancję.

Artykuł 33.

Jeśli wyrok zapadnie w części na korzyść jednej, a w części na korzyść drugiej strony, sąd orzecze, stosownie do uwzględnionych i odrzuconych żądań, czy która z nich i w jakim stopniu ma prawo do wynagrodzenia za koszta sądowe.

Artykuł 34.

Wynagrodzenie za koszta sąd. w sprawie, do której kilka osób wpływa, określone będzie przez sąd, odpowiednio do tego, czego która z nich żądała lub przeciwko czemu spór czyniła.

Dział II.

O opłatach w postępowaniu hipotecznym.

Artykuł 35.

Od każdej projektowanej do wykazu hipotecznego treści pobierana będzie opłata hipoteczna stała lub stosunkowa.

Artykuł 36.

Od treści, projektowanych do wykazu hipotecznego bez oznaczenia wartości pieniężnej, jak również od treści, dotyczących kaucji, ostrzeżeń i wykreśleń, pobierana będzie opłata stała w ilości 1 marki.

Artykuł 37.

Od treści, w których jest oznaczona wartość pieniężna, pobierana będzie opłata stosunkowa w ilości jednej czterdziestej części procentu od wykazanej w niej wartości.

Artykuł 38.

Jeśli treść, podlegającą opłacie stosunkowej, projektuje się do kilku miejsc tego samego wykazu hipotecznego lub nawet do różnych wykazów hipotecznych, pobierane będą od niej opłaty: stosunkowa — raz jeden, a pozatem stała.

Artykuł 39.

Opłata stosunkowa nie może wynosić mniej, aniżeli 1 markę. Wogóle zaś, jeśli w fenigach nie dzieli się przez 10, powinna być zaokrąglona do najbliższego dziesiątka fenigów.

Art. 40.

Die Gebühr für Beschwerden gegen die Beschlüsse der Hypothekenabteilungen sowie für Gesuche um Aufhebung solcher Beschlüsse gemäß Art. 792 der Zivilprozeßordnung beträgt 20 Mark.

Art. 41.

Die Vorschriften des Artikels 3 dieses Gesetzes finden auch auf das Verfahren in Hypothekensachen Anwendung. Auch von den Urkunden (Abschriften, Bescheinigungen aus den Hypothekenausweisen und Hypothekenbüchern und dergl.), welche die Hypothekensekretäre erteilen, wird ein Stempel nicht erhoben. Diese Urkunden unterliegen nur der im Artikel 21 dieses Gesetzes bestimmten Kanzleigebühr.

Art. 42.

Die Gebühren für die Eintragungsentwürfe, sowohl die verhältnismäßigen, wie die festen, werden von dem die Eintragung beantragenden Notar oder Hypothekensekretär erhoben (Art. 19 des Hypothekengesetzes von 1818), die Kanzleigebühren und die Gebühr für die Beschwerden gegen die Beschlüsse der Hypothekenabteilungen vom Hypothekensekretär mit der Verpflichtung, diese Gebühren an die zuständige Gerichtskasse abzuführen.

Teil III.

Ausnahmen von den Vorschriften über die Gerichtskosten in Zivilprozeßsachen und über die Gebühren im Hypothekenbuchverfahren.

Art. 43.

Sachen, deren Streitwert 20 Mark nicht übersteigt, sind von Kanzleigebühren frei.

Art. 44.

Personen, denen durch gerichtliche Entscheidung das Armenrecht bewilligt worden ist, sind von sämtlichen Gerichtskosten und Hypothekenbuchgebühren befreit. Gegen Versagung des Armenrechts ist die Beschwerde zulässig.

Art. 45.

Personen, die auf Grund der Vorschriften über die Unfallversicherung der Arbeiter, sowie auf Grund der Vorschriften über die Entschädigung der infolge von Unfällen in Fabrik- und Bergwerkunternehmungen geschädigter Arbeiter, Angestellten und deren Angehörigen, oder auf Grund der Vorschriften über die Entschädigung der durch Eisenbahnunfälle geschädigten Angestellten, Meister und Arbeiter und deren Angehörigen als Kläger auftreten, genießen das Armenrecht, ohne daß es ihnen durch das Gericht besonders bewilligt zu werden braucht.

Art. 46.

Eine Person, die in einer Sache das Armenrecht nachsuchen will, hat dem Gericht, bei welchem die Sache anhängig ist oder anhängig gemacht werden soll, eine Bescheinigung der zuständigen Gemeinde-, Polizei- bzw. ihrer vorgesetzten Dienstbehörde darüber beizubringen, daß sie die zur Prozeßführung erforderlichen Mittel nicht besitzt. Die Bescheinigung muß genaue Angaben über den Vermögensstand, die Einkünfte und die Verhältnisse der Familie des Antragstellers enthalten. Die Friedensgerichte können das Armenrecht auch ohne solche Bescheinigung erteilen.

Art. 47.

Das Gericht kann die Bewilligung des Armenrechtes ablehnen, wenn der Anspruch, dessentwegen das Armenrecht nachgesucht wird, offenbar unbegründet ist.

Art. 48.

Wer unredliche Angaben über seinen Vermögensstand macht, wird mit der im Artikel 161 des Strafgesetzbuches vom Jahre 1903 vorgesehenen Strafe bestraft. Wer eine unredliche Bescheinigung betreffend den Vermögensstand des Antragstellers erteilt, wird gemäß Artikel 667 des Strafgesetzbuches bestraft.

Artykuł 40.

Opłata hipoteczna od skarg apelacyjnych, na decyzję wydziałów hipotecznych, tudzież od skarg o uchylenie wyroków (art. 792 ust. post. cyw.) wynosić będzie 20 marek.

Artykuł 41.

Przepisy artykulu 3-go niniejszej ustawy mają zastosowanie i w postępowaniu hipotecznym. Od wszelkich dokumentów, wydawanych przez pisarzy hipotecznych (kopji, świadectw z wykazów i ksiąg hipotecznych i t. p.), opłaty stemplowe pobierane nie będą: dokumenty te podlegać będą opłacie kancelaryjnej, ustanowionej w art. 21 niniejszej ustawy.

Artykuł 42.

Opłaty od treści, stosunkowe i stałe, pobierać będzie projektujący treść notarjusz lub pisarz hipoteczny (art. 19 ust. hip. 1818 r.), a opłaty kancelaryjne i opłatę od skarg na decyzję wydziałów hipotecznych — pisarz hipoteczny, z obowiązkiem przelewania tych opłat do właściwych kas sądowych.

Dział III.

O wyjątkach od przepisów o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i o opłatach w postępowaniu hipotecznym.

Artykuł 43.

Sprawy, w których wartość powództwa nie przekracza 20 marek, wolne są od opłat kancelaryjnych.

Artykuł 44.

Od wszelkich kosztów sądowych i opłat hipotecznych wolne są osoby, którym prawo ubogich przez decyzję sądu przyznane zostało. Skargi na decyzje, odmawiające przyznania prawa ubogich, są dopuszczalne.

Artykuł 45.

Osoby, występujące w roli powoda na zasadzie przepisów o ubezpieczeniu robotników od nieszczęśliwych wypadków, jak również na zasadzie przepisów o wynagrodzeniu robotników i pracowników, poszkodowanych wskutek nieszczęśliwych wypadków, oraz członków ich rodzin, w przedsiębiorstwach fabrycznych i górniczych i na zasadzie przepisów o wynagrodzeniu poszkodowanych wskutek nieszczęśliwych wypadków pracowników, majstrów i robotników na drogach żelaznych, a także członków ich rodzin, korzystają z prawa ubogich bez potrzeby przyznania im tego prawa przez sąd.

Artykuł 46.

Osoba, chcąca wyjednać w sprawie prawo ubogich, winna złożyć sądowi, w którym sprawa już się toczy lub toczyć się ma, zaświadczenie właściwej władzy gminnej, policyjnej lub swej zwierzchności służbowej, iż nie posiada środków na prowadzenie sprawy. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o jej majątku, dochodach i położeniu rodzinnym. Sądy pokoju mogą przyznawać prawo ubogich i bez takich zaświadczeń.

Artykuł 47.

Sąd może odmówić przyznania prawa ubogich, jeśli żądanie, stanowiące przedmiot sprawy, dla której prawo to ma być przyznane, będzie jawnie bezzasadne.

Artykuł 48.

Winny podania nierzetelnych wiadomości co do swego stanu majątkowego ulegnie karze, przewidzianej w art. 161 kod. kar. z r. 1903, winny zaś wydania nierzetelnego w tej mierze świadectwa ulegnie karze, przewidzianej w art. 667 tegoż kodeksu.

Art. 49.

Das Verfahren betreffend die Nachsuchung des Armenrechtes ist von Gerichtskosten frei. Ebenso sind Eingaben zur Erlangung der im Art. 46 erwähnten Bescheinigung sowie auch diese Bescheinigungen selbst stempelfrei.

Art. 50.

Das Armenrecht gilt nur für diejenigen Sachen, für welche es erteilt worden ist und nur bis zu dem Zeitpunkt, in welchem sich die Vermögenslage der Partei derart geändert hat, daß ihr die Entrichtung der Kosten möglich ist.

Art. 51.

Für die Partei, die den Rechtsstreit im Armenrecht führt, werden die Kosten des Verfahrens (Art. 22—29) aus den Mitteln der Königlich Polnischen Justizverwaltung gedeckt.

Art. 52.

Wird der Rechtsstreit zugunsten der Partei, welcher das Armenrecht gewährt worden war, entschieden, so sind auf gerichtliche Anordnung die für sie entrichteten Kosten des Verfahrens, sowie die von ihr nicht bezahlten Einschreibe-, Eingabe-, Kanzlei- und Hypothekenbuchgebühren entweder aus den der armen Partei zugesprochenen Beträgen oder von der Partei beizutreiben, die im Rechtsstreit unterlegen ist.

Art. 53.

Durch die Bewilligung des Armenrechts wird die arme Partei von der Pflicht zur Erstattung der Gerichtskosten an die obsiegende Partei nicht befreit.

Teil IV.

Gebühren im Konkursverfahren.

Art. 54.

Die Gebühren im Konkursverfahren sind:
1. die feste Einschreibgebühr,
2. die verhältnismäßige Gebühr und
3. die Kanzleigebühr.

Irgendwelche andere Gebühren werden im Konkursverfahren nicht erhoben.

Art. 55.

Die feste Einschreibgebühr in Höhe von 20 Mark wird erhoben:

für den Antrag eines Gläubigers auf Konkurseröffnung,

für den Widerspruch eines Gläubigers gegen das das Konkursverfahren eröffnende Urteil,

für alle Beschwerden, die von einem Gläubiger bei den höheren Instanzen eingelegt werden, sowie

für den Antrag auf Wiederherstellung der Kaufmannsehre (Art. 604 des Handelsgesetzbuchs).

Art. 56.

Die verhältnismäßige Gebühr ist in Höhe von 1% von dem unter die Gläubiger gemäß jedem Teilungsplan (Art. 558 und 561 des Handelsgesetzbuches) zu verteilenden Betrage, von dem Masseverwalter in Abzug zu bringen und an die zuständige Gerichtskasse abzuführen.

Art. 57.

Wird zwischen dem Gemeinschuldner und den Gläubigern ein Vergleich geschlossen (Art. 519 ff. des Handelsgesetzbuchs), so ist die verhältnismäßige Gebühr in der gleichen Höhe zu erheben, und zwar von demjenigen Betrage, der den Gläubigern, deren Forderungen festgestellt worden sind, auf Grund des Vergleichs ausgezahlt werden soll. In diesem Falle ist die verhältnismäßige Gebühr auf Anordnung des Gerichts vom Gemeinschuldner nach Bestätigung des Vergleichs einzuziehen. Das Vermögen, die Bücher, die

Artykuł 49.

Całe postępowanie o uzyskanie prawa ubogich wolne jest od wszelkich kosztów sądowych, a podania o wydanie zaświadczeń, wymienionych w art. 46, jak również same zaświadczenia wolne są od opłat stemplowych.

Artykuł 50.

Prawo ubogich służyć będzie do tej tylko sprawy, do której zostało przyznane i tylko do czasu, dopóki zmiana w stanie majątkowym osoby, której to prawo przyznane zostało, nie umożliwi jej uiszczenia kosztów.

Artykuł 51.

Za stronę, która korzysta z prawa ubogich, koszta postępowania w sprawie (art. 22 — 29), pokryte będą z funduszów Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 52.

Przy rozstrzygnięciu sprawy na korzyść strony, której przyznane zostało prawo ubogich, pokryte za nią koszta postępowania w sprawie, jak również niezapłacone przez nią wpisy, opłaty od podań, kancelaryjne i hipoteczne, ściągnięte będą z polecenia sądu albo z majątku, stronie tej przysądzonego, albo od strony, która sprawę przegrała.

Artykuł 53.

Przyznanie stronie prawa ubogich nie zwalnia jej od obowiązku zwrócenia kosztów sądowych stronie wygrywającej.

Dział IV.

O opłatach w postępowaniu upadłościowym.

Artykuł 54.

Opłaty w postępowaniu upadłościowym są:
1. wpis stały,
2. opłata stosunkowa, i
3. opłata kancelaryjna.

Żadne inne opłaty w postępowaniu upadłościowym pobierane nie będą.

Artykuł 55.

Wpis stały w ilości 20 marek pobierany będzie:

od podania wierzycieli o ogłoszenie upadłości,

od opozycji wierzycieli przeciwko wyrokowi, ogłaszającemu upadłość,

od wszelkich skarg, zakładanych przez wierzycieli do wyższych instancji,

oraz od żądania przywrócenia do czci kupieckiej (art. 604 Kod. Handl.).

Artykuł 56.

Opłata stosunkowa potrącona będzie przez zarząd masy w ilości 1% od ogólnej sumy, przypadającej do podziału pomiędzy wierzycieli według każdego planu działowego (art. 558 i 561 Kod. Handl.), i przelewana będzie do właściwej kasy sądowej.

Artykuł 57.

W razie zawarcia układu pomiędzy upadłym i wierzycielami (art. 519 i nast. Kod. Handl.), opłata stosunkowa pobierana będzie w tej samej ilości od sumy, która ma być wpłacona na mocy układu sprawdzonym wierzycielom. W tym wypadku opłata stosunkowa ściągnięta będzie z po-

Urkunden und die Sachen des Gemeinschuldners (Art. 525 des Handelsgesetzbuches) sind ihm erst nach Entrichtung dieser Gebühr auszufolgen.

Art. 58.

Die Kanzleigebühr ist im Konkursverfahren nach den Grundsätzen des Artikels 21 dieses Gesetzes zu erheben. Der Gemeinschuldner ist jedoch von dieser Gebühr befreit.

Art. 59.

Die Bestimmungen der Artikel 3, 4, 17, 18 und 39 dieses Gesetzes finden auf die Gebühren im Konkursverfahren Anwendung.

Teil V.

Gebühren in Strafsachen.

Art. 60.

Der zu einer Strafe verurteilte Angeklagte ist zur Zahlung einer Gerichtsgebühr verpflichtet, deren Höhe je nach der ihm zuerkannten Strafe gemäß den folgenden Bestimmungen berechnet wird.

Art. 61.

Der in erster Instanz zu einer Freiheitsstrafe Verurteilte hat zu entrichten:

im Falle der Verurteilung zu einer Haftstrafe oder Gefängnisstrafe bis zu drei Monaten 10 Mark,
zu einer Gefängnisstrafe von über drei Monaten 20 Mark,
zu einer anderen Freiheitsstrafe irgendwelcher Art von nicht mehr als zwei Jahren 50 Mark,
von über zwei Jahren bis zu vier Jahren 100 Mark,
von über vier Jahren bis zu sechs Jahren 200 Mark,
zu sämtlichen anderen schwereren Strafen 300 Mark.

Art. 62.

Der in erster Instanz zu einer Geldstrafe Verurteilte hat 10 % des Betrages der Geldstrafe, in keinem Falle aber weniger als 1 Mark zu entrichten.

Art. 63.

Wird Geldstrafe in Verbindung mit Freiheitsstrafe verhängt, so sind beide in den vorstehenden Artikeln (61 und 62) vorgesehenen Gebühren zu erheben.

Art. 64.

Wird auf Geldstrafe und nur für den Fall, daß die Geldstrafe nicht beigetrieben werden kann, auf Freiheitsstrafe erkannt, so ist für die Berechnung der Gebühr nur die Geldstrafe maßgebend.

Art. 65.

Die Gebühren in der Berufungsinstanz sind um die Hälfte höher, diejenigen im Verfahren vor dem Obergericht doppelt so hoch, wie die für die erste Instanz vorgesehenen Gebühren.

Art. 66.

Die Höhe der vom Verurteilten zu zahlenden Gerichtsgebühr ist vom Gericht im Strafurteil festzusetzen. Die Gebühr wird auf Anordnung des Gerichts aus dem Vermögen des Verurteilten beigetrieben.

Art. 67.

In Privatklagesachen hat der Privatkläger im Falle der Freisprechung des Angeklagten die erstinstanzliche Gerichtsgebühr im Betrage von 1 bis 100 Mark zu entrichten. In diesem Falle finden die Artikel 65 und 66 ebenfalls Anwendung.

Art. 68.

Das Gericht kann im Urteil die Befreiung des Verurteilten oder des Privatklägers von der Gebühr aussprechen, falls nach seinem Ermessen die Zahlung der Gebühr eine zu große Beschwerung darstellen würde.

lecenia sądu od upadłego po zatwierdzeniu układu. Majątek, księgi, papiery i rzeczy upadłego (art. 525 Kod. Handl.) będą mu wydane dopiero po uiszczeniu tej opłaty.

Artykuł 58.

Opłata kancelaryjna pobierana będzie w postępowaniu upadłościowym według zasad, wyłuszczonych w art. 21 niniejszej ustawy. Upadły jednak wolny jest od tej opłaty.

Artykuł 59.

Przepisy art. 3, 4, 17, 18 i 39 niniejszej ustawy mają zastosowanie i przy opłatach w postępowaniu upadłościowym.

Dział V.

O opłatach w sprawach karnych.

Artykuł 60.

Wyrok skazujący w sprawie karnej pociąga za sobą obowiązek uiszczenia przez każdego skazanego opłaty sądowej w zależności od wymierzonej kary według przepisów następujących.

Artykuł 61.

Skazany w I-ej instancji na karę pozbawienia wolności, obowiązany będzie uiścić:

w razie skazania na karę aresztu, lub na karę więzienia do trzech miesięcy . . . . . 10 mk.
na karę więzienia powyżej 3-ch miesięcy 20 mk.
na wszelkie inne kary pozbawienia wolności na termin nie dłuższy, jak 2 lata . . . . . 50 mk.
na termin powyżej lat 2-ch do lat 4-ch 100 mk.
na termin powyżej lat 4-ch do lat 6-ciu 200 mk.
na wszystkie inne kary cięższe . . . 300 mk.

Artykuł 62.

Skazany w I-ej instancji na karę pieniężną obowiązany będzie uiścić 10% od sumy wymierzonej grzywny, w każdym razie nie mniej, aniżeli 1 markę.

Artykuł 63.

Jeśli skazanie na grzywnę nastąpi łącznie z karą pozbawienia wolności, pobrane będą obie przewidziane w poprzednich (61 i 62) artykułach opłaty.

Artykuł 64.

Gdy wymierzona zostanie tylko kara pieniężna, a kara pozbawienia wolności wyznaczona zostanie na wypadek, gdyby kara pieniężna nie mogła być ściągnięta, opłata określona będzie według kary pieniężnej.

Artykuł 65.

Opłaty w instancjach apelacyjnych pobierane będą wyższe o połowę, opłaty zaś w sądzie najwyższym pobierane będą w wysokości dwa razy wyższej, aniżeli przewidziane dla I-ej instancji.

Artykuł 66.

Wysokość przypadającej od skazanego opłaty sądowej oznaczać będzie sąd w wyroku skazującym. Opłata ściągana będzie z polecenia sądu z majątku skazanego.

Artykuł 67.

W sprawach z prywatnego oskarżenia, w razie wyroku uniewinniającego, opłatę sądową w ilości od 1 do 100 marek w I-ej instancji obowiązany będzie uiścić oskarżyciel prywatny. W tym wypadku mają zastosowanie również art. 65 i 66.

Artykuł 68.

Sąd może w wyroku zwolnić skazanego lub oskarżyciela prywatnego od opłaty, jeśli uzna, że uiszczenie jej będzie dla nich zbyt uciążliwe.

Art. 69.

Die Kosten in Strafsachen (die Entschädigung der Zeugen und Sachverständigen, die Kosten der Begutachtung, der Bekanntmachungen und dergl.) sind nach den in den betreffenden Artikeln der Strafprozeßordnung getroffenen Bestimmungen zu berechnen und beizutreiben.

Teil VI.

Ueber die Verwendung der Gerichtskosten in Zivilprozeßsachen, sowie der Gebühren im Hypothekenbuchverfahren, im Konkursverfahren und in Strafsachen.

Art. 70.

Alle Gerichtskosten in Zivilprozeßsachen, mit Ausnahme der Kosten des Verfahrens in der Sache, sowie die Gebühren im Hypothekenbuchverfahren, im Konkursverfahren und in Strafsachen stellen die Einkünfte der Königlich Polnischen Justizverwaltung dar.

Art. 71.

Die für die Drucklegung der Bekanntmachungen hinterlegten Gebühren (Art. 22) werden nebst der Bekanntmachung durch die Gerichte an die Redaktionen der betreffenden Blätter gesandt.

Art. 72.

Die für die Reiseentschädigungen der Richter und der Gerichtsbeamten sowie für die Ladung und Entschädigung der Zeugen, Sachverständigen und Geistlichen (Art. 23—27) hinterlegten Gelder werden vom Gericht bestimmungsgemäß ausgezahlt.

Art. 73.

Der Rest der von den Parteien hinterlegten Gelder wird ihnen auf Verlangen zurückgezahlt.

Uebergangsvorschriften.

1.

In Sachen, die bei den russischen, den Bürger- oder den Okkupationsgerichten anhängig geworden sind, werden Gebühren auf Grund dieses Gesetzes erst von denjenigen gebührenpflichtigen Akten erhoben, welche nach Uebernahme dieser Sachen durch die polnischen Gerichte erfolgt sind.

2.

Jedoch ist in Sachen, die bei den K. D. Okkupations-Bezirksgerichten anhängig geworden sind, vor Beginn der weiteren Verhandlung vor den polnischen Gerichten der Unterschied zwischen dem auf Grund dieses Gesetzes sich ergebenden und dem von den K. D. Okkupationsgerichten bereits erhobenen Gebührenbetrage einzuziehen. Ist durch die Okkupationsgerichte an Gebühren ein höherer Betrag, als sich nach dem vorliegenden Gesetze ergeben würde, erhoben worden, so ist der Mehrbetrag auf die entstehenden weiteren Kosten anzurechnen, in keinem Falle aber von den polnischen Gerichten zurückzuzahlen.

3.

Von den durch die polnischen Gerichte zu erteilenden Ausfertigungen von Vollstreckungsbefehlen in Sachen, in welchen das Mahnverfahren von den K. D. Okkupationsgerichten durchgeführt worden war, sind die Gerichtsgebühren nach den Grundsätzen des Artikels 8 dieses Gesetzes und unter Anrechnung der von den deutschen Gerichten erhobenen Gebühren zu berechnen.

4.

Bis zum Erlaß besonderer Vorschriften werden die Gebühren für die Eintragung in das Handelsregister für Rechnung der Königlich Polnischen Justizverwaltung nach den bisher bei den Okkupationsgerichten geltenden Vorschriften erhoben.

Artykuł 69.

Koszta w sprawach karnych (wynagrodzenie świadków, biegłych, koszta ekspertyzy, ogłoszeń i t. p.) obliczane i ściągane będą według zasad, przewidzianych w odpowiednich artykułach ustawy postępowania karnego.

Dział VI.

O przeznaczeniu kosztów sądowych w sprawach cywilnych, oraz opłat w postępowaniu hipotecznym, upadłościowym i w sprawach karnych.

Artykuł 70.

Wszystkie koszta sądowe w sprawach cywilnych, oprócz kosztów postępowania w sprawie, oraz opłaty w postępowaniu hipotecznym, upadłościowym i w sprawach karnych stanowią dochód Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 71.

Opłaty, składane na wydrukowanie ogłoszeń (art. 22), sądy przesyłają wraz z ogłoszeniem do redakcji wyznaczonych w tym celu wydawnictw.

Artykuł 72.

Pieniądze, składane na delegację sędziów i urzędników sądowych lub na wezwanie i wynagrodzenie świadków, biegłych i duchownych (art. 23—27), wypłacane będą przez sąd według przeznaczenia.

Artykuł 73.

Pozostałość złożonych przez strony pieniędzy będzie im na żądanie zwracana.

Przepisy przechodnie.

§ 1.

W sprawach, które się rozpoczęły we wszelkich sądach rosyjskich, obywatelskich i okupacyjnych, opłaty pobierane będą według zasad niniejszej ustawy dopiero od czynności, wynikłych po przejęciu tych spraw przez sądy polskie.

§ 2.

Jednakże w sprawach, rozpoczętych w C.-N. okupacyjnych sądach okręgowych, należy przed przystąpieniem do dalszego rozpoznawania tych spraw przez sądy polskie pobrać różnicę pomiędzy sumą opłat, jakaby się w danej sprawie należała według zasad niniejszej ustawy, a sumą pobraną przez C.-N. sądy okupacyjne. Gdyby zaś przez te sądy było pobrane opłat więcej, niż się według niniejszej ustawy należy, przewyżka zaliczy się na dalsze koszta, w żadnym jednak wypadku nie będzie zwracana przez sądy polskie.

§ 3.

Od wydawanych przez sądy polskie odpisów nakazów płatniczych z klauzulą egzekucyjną w sprawach, w których ukończone zostało postępowanie napominawcze w sądach C.-N. okupacyjnych, opłaty sądowe obliczone być winny według zasad, wskazanych w art. 8 niniejszej ustawy, i z zaliczeniem opłat, pobranych przez sądy niemieckie.

§ 4.

Do czasu opracowania specjalnych przepisów, opłaty za wciągnięcie do rejestru firmowego pobierane będą na rzecz Królewsko-Polskiego Zarządu wymiaru sprawiedliwości według norm, które dotychczas obowiązywały w sądach okupacyjnych.

5.

Bei Anwendung dieses Gesetzes im Gebiete der österreichisch-ungarischen Okkupation wird das Verhältnis der Markwährung zur Kronenwährung immer für einen bestimmten Zeitabschnitt durch Verfügung des Direktors der Justizabteilung bestimmt werden.

Der vorstehende Text ist durch den Provisorischen Staatsrat im Königreich Polen in der Sitzung vom 18. Juli 1917 beschlossen worden.

Der Vize-Kronmarschall
Josef Mikulowski-Pomorski.
Der Direktor des Justizdepartements
Bukowiecki.
Der Berichterstatter
M. Krzesimowski.

82.

Ausführungsverordnung

betreffend die Neuregelung des Justizwesens im Generalgouvernement Warschau.

§ 1.

Oberste Aufsicht.

Die Rechtspflege wird vorbehaltlich derjenigen Rechte, welche für die Dauer der Okkupation der besetzenden Macht nach Völkerrecht zukommt, den polnischen Justizbehörden übertragen.

Die oberste Aufsicht über das gesamte Justizwesen im Generalgouvernement Warschau führt der Generalgouverneur. Der Vorstand der Justizabteilung beim Provisorischen Staatsrat ist verpflichtet, dem Beauftragten des Generalgouverneurs jeder Zeit Einblick in sämtliche Gerichtsakten zu gestatten.

§ 2.

Urteilsbestätigung, Begnadigung.

Ist auf Todesstrafe erkannt, so unterliegt das Urteil der Bestätigung des Generalgouverneurs.

Seine Entscheidung lautet: entweder auf Bestätigung mit oder ohne Strafmilderung oder auf Aufhebung unter gleichzeitiger Verweisung der Sache zur nochmaligen Verhandlung und Entscheidung an dasselbe oder an ein anderes Gericht.

Das auf Todesstrafe lautende Urteil darf erst vollstreckt werden, nachdem es die Bestätigung erlangt hat. Die Art und Weise, wie die Todesstrafe zu vollstrecken sei, bleibt besonderer Ausführungsverordnung durch den Generalgouverneur vorbehalten.

Das Recht der Begnadigung sowie die Entscheidung über die Strafumwandlung steht dem Generalgouverneur zu. Die Herbeiführung der Entscheidungen des Generalgouverneurs in den oben bezeichneten Fällen erfolgt, soweit die polnischen Justizbehörden in einer Strafsache erkannt haben, durch das Justizministerium der polnischen Krone, welches die Akten mit einer gutachtlichen Aeußerung dem Generalgouverneur einzureichen hat.

§ 3.

Uebergangsvorschriften.

Die zur Zeit des Inkrafttretens dieser Verordnung bei den bisherigen Gerichtsbehörden anhängigen Rechtsangelegenheiten werden von den entsprechenden Gerichtsbehörden der polnischen Krone fortgeführt.

Ausgenommen sind:

a) die bei den bisherigen Bezirksgerichten und dem bisherigen Obergericht anhängigen Strafsachen, sowie die bei dem bisherigen Obergericht anhängigen Zivilprozeßsachen.

§ 5.

Przy stosowaniu niniejszej ustawy na terenie okupacji austrjacko-węgierskiej stosunek wartości marki do wartości korony będzie określany na dany przeciąg czasu przez rozporządzenie Dyrektora Departamentu Sprawiedliwości.

Tekst powyższy został uchwalony przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 18-go lipca 1917 roku.

Wice-Marszałek Koronny
Józef Mikułowski-Pomorski.
Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości
Bukowiecki.
Referent
1327/17] **M. Krzesimowski.**

82.

Rozporządzenie wykonawcze,

dotyczące nowego urządzenia wymiaru sprawiedliwości, w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim.

§ 1.

Nadzór zwierzchni.

Wymiar sprawiedliwości, z wyjątkiem tych praw, które na mocy prawa międzynarodowego przysługują mocarstwu okupacyjnemu na czas okupacji, zostaje przekazany urzędom polskim.

Nadzór zwierzchni nad całokształtem wymiaru sprawiedliwości w Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim wykonywa Jenerał-Gubernator.

Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości Tymczasowej Rady Stanu obowiązany jest w każdym czasie dać pełnomocnikowi Jenerał-Gubernatora możność wejrzenia we wszystkie akta sądowe.

§ 2.

Zatwierdzenie wyroków i prawo ułaskawienia.

Wyrok, skazujący na karę śmierci, wymaga zatwierdzenia Jenerał-Gubernatora. Jenerał-Gubernator może zatwierdzić wyrok, łagodząc karę lub też nie, albo też wyrok uchylić, przekazując jednocześnie sprawę do ponownego rozpatrzenia temu samemu lub innemu sądowi.

Wyrok śmierci może być wykonany dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia. Sposób wykonania wyroków śmierci będzie określony przez Jenerał-Gubernatora w specjalnym rozporządzeniu wykonawczym.

Jenerał-Gubernatorowi przysługuje prawo ułaskawienia i zmiany kary.

Jeśli wyrok w sprawie karnej wydały polskie urzędy wymiaru sprawiedliwości, uzyskanie decyzji Jenerał-Gubernatora w wymienionych wyżej wypadkach następuje za pośrednictwem Ministerjum Sprawiedliwości Korony Polskiej, które winno przedstawić Jenerał-Gubernatorowi akta wraz ze swoją opinją.

§ 3.

Przepisy przechodnie.

Sprawy, będące w toku w chwili uzyskania mocy obowiązującej przez niniejsze rozporządzenie w dotychczasowych instytucjach sądowych, będą prowadzone nadal przez odpowiednie urzędy sądowe Korony Polskiej.

Wyłączone zostają:

a) sprawy karne, toczące się w dotychczasowych sądach okręgowych i dotychczasowym Sądzie Najwyższym oraz sprawy cywilne, toczące się w dotychczasowym Sądzie Najwyższym.

b) die beim Erscheinen des diese Verordnung veröffentlichenden Verordnungsblattes bei den bisherigen Bezirksgerichten anhängigen Zivilprozeßsachen, sofern eine Partei innerhalb eines Monats nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung erklärt, daß die Sache von den bisherigen Gerichten erledigt werden soll.

Alle diese Sachen werden in unveränderter Weise von den bisherigen Justizbehörden aufgearbeitet.

Für die von den bisherigen Bezirksgerichten in erster Instanz entschiedenen Zivil- und Strafprozeßsachen hat es bei dem bisher geltenden Instanzenzug und bei der Zuständigkeit der bisherigen Justizbehörden sein Bewenden, gleichviel ob die Entscheidung durch das Bezirksgericht vor oder nach dem Inkrafttreten dieser Verordnung erfolgt.

§ 4.

Zivilprozeßsachen werden, wenn sie bis zum Ablauf von zwei Monaten seit dem Erscheinen des diese Verordnung veröffentlichenden Verordnungsblattes anhängig werden, durch die bisherigen Gerichte und in dem bisherigen Instanzenzug erledigt, sofern ein Beteiligter innerhalb der oben genannten Frist erklärt, daß die Erledigung der Angelegenheit durch die deutschen Gerichtsbehörden erfolgen soll.

§ 5.

Die vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung vorhandenen Kaiserlich Deutschen Justizbehörden, einschließlich der Justizkommissariate, werden aufgelöst, sobald unter Berücksichtigung der Vorschriften des § 4 die bei ihnen schwebenden Sachen aufgearbeitet sind. Die Justizkommissariate sind berechtigt, neue Sachen nur bis zum Ablauf von zwei Monaten seit dem Erscheinen des diese Verordnung veröffentlichenden Verordnungsblattes anzunehmen.

Zur Beschleunigung der Auflösung der bisherigen Justizbehörden können einzelne von ihnen bearbeitete Sachen an andere Justizbehörden übertragen werden. Diese Uebertragungen sowie alle sonstigen zur Durchführung der Auflösung erforderlichen Maßnahmen, insbesondere die Bestimmung des Zeitpunktes der Auflösung, erfolgen durch den Präsidenten des Obergerichts der Verwaltung bei dem Generalgouvernement.

Vorbehalte.

§ 6.

Die Zuständigkeit der Justizbehörden der polnischen Krone erstreckt sich nicht auf folgende Angelegenheiten:

a) auf Sachen, für welche die Militärgerichte und die Militärbefehlshaber zuständig sind,

b) auf das Gefängniswesen (einschließlich Arbeitshäuser und Zwangserziehungsanstalten),

c) auf Sachen, an denen der Fiskus des Deutschen Reiches oder eines deutschen Bundesstaates, sowie deutsche Militärpersonen oder deutsches Heeresgefolge beteiligt sind,

d) auf diejenigen Sachen, welche dem Kaiserlich Deutschen Obergericht durch besondere Verordnung übertragen sind,

e) auf Strafsachen, bei denen eine strafbare Handlung gegen die vom Generalgouverneur oder den deutschen Verwaltungsbehörden unter Strafandrohung erlassenen Verordnungen vorliegt; strafbare Handlungen, die sich nur gegen das russische Strafgesetzbuch von 1903 (Verordnung betreffend Aenderung der Verordnung über das Strafrecht im Gebiete des Generalgouvernements Warschau vom 18. November 1916 — V. O. Bl. 54 Nr. 199) oder gegen die Verordnung betreffend übermäßige Preissteigerung (Preiswucher) vom 16.

b) sprawy cywilne, toczące się w chwili wydania numeru Dziennika Rozporządzeń, zawierającego niniejsze rozporządzenie, w dotychczasowych sądach okręgowych, o ile jedna ze stron w przeciągu miesiąca po uzyskaniu przez niniejsze rozporządzenie mocy obowiązującej oświadczy, że sprawa winna być rozstrzygnięta przez sądy dotychczasowe.

Wszystkie te sprawy będą w niezmienionym trybie wykończone przez dotychczasowe urzędy sądowe.

Do spraw cywilnych i karnych, rozstrzygniętych przez dotychczasowe Sądy Okręgowe w pierwszej instancji, stosuje się dotychczasowa kolejność instancji i właściwość dotychczasowych urzędów sądowych, bez względu na to, czy wyrok sądu okręgowego zapadł przed czy też po uzyskaniu przez niniejsze rozporządzenie mocy obowiązującej.

§ 4.

Sprawy cywilne, wytoczone w ciągu dwóch miesięcy od chwili wydania numeru Dziennika Rozporządzeń, zawierającego niniejsze rozporządzenie, zostaną rozstrzygnięte przez sądy dotychczasowe i w dotychczasowej kolejności instancji, o ile jeden z uczestników sprawy w ciągu wymienionego wyżej terminu oświadczy, że sprawa winna być rozstrzygnięta przez niemieckie urzędy sądowe.

§ 5.

Cesarsko-niemieckie urzędy wymiaru sprawiedliwości, nie wyłączając komisarjatów sprawiedliwości, istniejące przed uzyskaniem przez niniejsze rozporządzenie mocy obowiązującej, zostaną zwinięte po wykończeniu toczących się w nich spraw zgodnie z przepisami par. 4.

Komisarjaty sprawiedliwości mają prawo przyjmować nowe sprawy tylko w ciągu dwóch miesięcy od daty wydania numeru Dziennika Rozporządzeń, zawierającego niniejsze rozporządzenie.

W celu przyspieszenia zwinięcia dotychczasowych urzędów wymiaru sprawiedliwości, toczące się w nich sprawy mogą być przekazywane innym urzędom wymiaru sprawiedliwości.

Prezes Sądu Najwyższego Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie dokonywa wzmiankowanego przekazania, jak również zarządza wszystkie inne środki, potrzebne do zwinięcia wymienionych urzędów wymiaru sprawiedliwości, w szczególności zaś określa chwilę ich zwinięcia.

Zastrzeżenia.

§ 6.

Do właściwości urzędów wymiaru sprawiedliwości Korony Polskiej nie należą następujące sprawy:

a) sprawy, należące do właściwości sądów wojskowych i naczelników wojskowych,

b) więziennictwo (nie wyłączając domów pracy i zakładów wychowawczych),

c) sprawy, w których bierze udział Skarb Rzeszy Niemieckiej lub jednego z państw niemieckich związkowych, jak również osoby, należące do niemieckiego wojska lub do niemieckiej eskorty wojskowej (Heeresgefolge),

d) sprawy, które zostały przekazane Ces. Niem. Sądowi Najwyższemu rozporządzeniem specjalnem.

e) sprawy karne o przestępstwa przeciwko rozporządzeniom, wydanym przez Jenerał - Gubernatora lub niemieckie organy administracji, opatrzonym sankcją karną; rozpoznaniu urzędów wymiaru sprawiedliwości Korony Polskiej podlegają te czyny, które skierowane są li tylko przeciwko rosyjskiemu kodeksowi karnemu 1903 roku (rozporządzenie dotyczące zmian w rozporządzeniu o prawie karnym na obszarze Jenerał - Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 18-go listopada 1916 roku Dz. Rozp. 54 Nr. 199)

Mai 1917 — V. O. Bl. 75 Nr. 318 richten, unterliegen der Zuständigkeit der Justizbehörden der polnischen Krone.

§ 7.

Sämtliche Strafrechtsvorschriften, in denen bisher Freiheitsstrafe über 1 Jahr angedroht war, werden dahin geändert, daß als Höchststrafe eine Freiheitsstrafe von 1 Jahr eingesetzt wird. Soweit die Strafandrohungen Geldstrafen betreffen, wird nichts geändert; nur darf die im Unvermögensfalle an Stelle der Geldstrafe zu verhängende Freiheitsstrafe das Höchstmaß von einem weiteren Jahr nicht übersteigen.

Durch die vorstehenden Bestimmungen werden nicht berührt:

a) die Strafandrohungen des russischen Strafgesetzes (vgl. Verordnung betreffend Aenderung der Verordnung über das Strafrecht im Gebiete des Generalgouvernements Warschau vom 18. November 1916, V. O. Bl. 54 Nr. 199) und der Verordnung betreffend übermäßige Preissteigerung (Preiswucher) vom 16. Mai 1917, V. O. Bl. 75 Nr. 318,

b) alle übrigen Strafandrohungen, insoweit die Entscheidung des Falles vor die Militärgerichte oder Militärbefehlshaber gehört.

§ 8.

Verbot einer Prüfung der Rechtsgiltigkeit der Verordnungen.

Die Gerichtsbehörden im Generalgouvernement Warschau sind nicht befugt, die Rechtsgiltigkeit der von dem Generalgouverneur und den zuständigen Verwaltungsbehörden erlassenen Gesetze, Verordnungen und Befehle nachzuprüfen.

§ 9.

Rechtshilfe und Beistand.

Die im Generalgouvernement Warschau tätigen Zivilgerichtsbehörden haben sich untereinander und ferner auch anderen Behörden, insbesondere den Militärgerichten, Rechtshilfe und Beistand zu leisten.

Ueber Beschwerden und Streitigkeiten entscheidet der Generalgouverneur.

§ 10.

Alle Streitigkeiten, welche über Zuständigkeitsfragen zwischen deutschen Behörden und den Justizbehörden der polnischen Krone entstehen, entscheidet der Gerichtshof zur Entscheidung der Komptenzkonflikte.

Die Entscheidung erfolgt in der Besetzung von fünf Mitgliedern. Den Vorsitzenden ernennt der Generalgouverneur, je zwei Beisitzer ernennen der Verwaltungschef beim Generalgouvernement Warschau und der Direktor des Justizdepartements im Provisorischen Staatsrat.

Warschau, den 11. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

83.

Verordnung

betreffend die Kaiserlich Deutschen Gerichte der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau.

§ 1.

Gerichte überhaupt.

Zur Ausübung desjenigen Teils der Rechtspflege, welcher für die Dauer der Okkupation der besetzenden Macht vorbehalten ist, werden gebildet:

lub przeciwko rozporządzeniu o nadmiernym podnoszeniu cen (lichwiarskie wyzyskiwanie cen) z dnia 16 maja 1917. Dz. Rozp. 75 Nr. 318. —

§ 7.

Wszystkie przepisy prawa karnego, w których dotychczas przewidziana była kara pozbawienia wolności na przeciąg czasu dłuższy od jednego roku, zostają zmienione w ten sposób, że najwyższą karą będzie pozbawienie wolności na przeciąg czasu nie dłuższy od 1 roku. O ile sankcję karną stanowią kary pieniężne, nic nie ulega zmianie; jedynie w razie niemożności zapłacenia wyznaczone wzamian kary pieniężnej pozbawienie wolności nie powinno przekraczać jeszcze jednego roku.

Powyższe przepisy nie dotyczą:

a) sankcji karnych rosyjskiej ustawy karnej (porównaj rozporządzenie, dotyczące zmian w rozporządzeniu o prawie karnym na obszarze Jeneral - Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 18-go listopada 1916 r. Dz. Rozp. 54 Nr. 199) i rozporządzenia, dotyczącego nadmiernego podnoszenia cen (lichwiarskie wyzyskiwanie cen) z dnia 16 maja 1917 r. Dz. Rozp. 75 Nr. 318;

b) wszystkich innych sankcji karnych, o ile dany wypadek należy do właściwości sądu wojskowego lub naczelnika wojskowego.

§ 8.

Zakaz badania prawomocności rozporządzeń.

Urzędy wymiaru sprawiedliwości Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego nie są uprawnione do badania prawomocności wydanych przez Jeneral-Gubernatora i przez właściwe władze administracyjne ustaw, rozporządzeń i rozkazów.

§ 9.

Pomoc prawna i współdziałanie.

Urzędy wymiaru sprawiedliwości cywilne, czynne w Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim, winny okazywać sobie nawzajem pomoc i współdziałanie, a także okazywać je innym urzędom, w szczególności zaś sądom wojskowym.

Skargi i spory rozstrzyga Jenerał-Gubernator.

§ 10.

Wszystkie spory co do właściwości, powstałe między władzami niemieckimi i urzędami wymiaru sprawiedliwości Korony Polskiej, rozstrzyga Izba Kompetencyjna.

Komplet decydujący składa się z pięciu członków. Przewodniczącego wyznacza Jenerał - Gubernator, a po dwóch członków wyznaczają Szef Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim i Dyrektor Departamentu Sprawiedliwości Tymczasowej Rady Stanu.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1917 r.

Jeneral-Gubernator
1312/17] **von Beseler.**

83.

Rozporządzenie

dotyczące Cesarsko-Niemieckich Sądów Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim.

§ 1.

Sądy w ogólności.

W celu wykonania tej części wymiaru sprawiedliwości, która na czas okupacji pozostanie w ręku mocarstwa okupacyjnego, zostają utworzone:

das Kaiserlich Deutsche Gericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau und
das Kaiserlich Deutsche Obergericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau.
Beide Gerichtsbehörden haben ihren Sitz in Warschau.

§ 2.

Gericht der Verwaltung.

Das Gericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau besteht aus dem Aufsichtsrichter und der erforderlichen Anzahl von Richtern. Es entscheidet in der Besetzung von drei Mitgliedern.

Obergericht der Verwaltung.

Das Obergericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement Warschau besteht aus dem Präsidenten und der erforderlichen Anzahl von Oberrichtern. Es entscheidet in der Besetzung von drei Mitgliedern.

§ 3.

Fähigkeit zum Richteramt.

Zum Mitglied des Obergerichts und des Gerichts der Verwaltung bei dem Generalgouvernement kann nur berufen werden, wer die Fähigkeit zum Richteramt im Sinne des § 2 des deutschen Gerichtsverfassungsgesetzes vom 27. Januar 1877 erlangt hat.

Die Mitglieder werden durch den Verwaltungschef bei dem Generalgouvernement Warschau berufen. Sie sollen zu treuer und gewissenhafter Führung ihres Amtes durch Handschlag an Eidesstatt verpflichtet werden.

§ 4.

Berufung, Widerruf, Versetzung.

Die Berufung sämtlicher Richter erfolgt für unbestimmte Zeit unter Vorbehalt des Widerrufs. Ueber Versetzung und ebenso über die Ausübung des Widerrufs entscheidet der Verwaltungschef bei dem Generalgouvernement Warschau.

Durch die Berufung einer Person zum Beamten auf Grund dieser Verordnung wird deren Staatsangehörigkeit nicht berührt.

§ 5.

Geschäftsverteilung, Dienstaufsicht, Vertretung.

Die Geschäftsverteilung an den Gerichtsbehörden der Verwaltung bei dem Generalgouvernement ist Sache des Präsidenten des Obergerichts; dasselbe gilt von der Uebertragung der Dienstaufsicht bei dem Gericht der Verwaltung. Bei dem Obergericht führt der Präsident die Dienstaufsicht. Die Regelung der Vertretungen erfolgt durch den Präsidenten des Obergerichts; in dringenden Fällen kann der Aufsichtsrichter des Gerichtes der Verwaltung für diese Gerichtsbehörde unter nachträglicher Einholung der Genehmigung des Präsidenten die Vertretung regeln.

§ 6.

Aufsichtsrechte.

Die Vorstände der Gerichtsbehörden der Verwaltung sind Organe des Verwaltungschefs bei dem Generalgouvernement Warschau in den Geschäften der das Gerichtswesen betreffenden Verwaltung. Sie können bei Erledigung dieser Geschäfte die Mitwirkung der ihrer Aufsicht unterstellten Beamten in Anspruch nehmen.

Das Recht der Aufsicht steht zu:

a) dem Verwaltungschef bei dem Generalgouvernement Warschau, hinsichtlich sämtlicher Gerichtsbehörden der Verwaltung,
b) dem Präsidenten des Obergerichts ebenfalls hinsichtlich sämtlicher Gerichtsbehörden der Verwaltung,
c) dem Aufsichtsrichter bei dem Gericht der Verwaltung hinsichtlich dieses Gerichts.

Cesarsko-Niemiecki Sąd Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim i Cesarsko-Niemiecki Najwyższy Sąd Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim.
Obie władze sądowe mają swą siedzibę w Warszawie.

§ 2.

Sąd Administracji.

Sąd Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim składa się z sędziego nadzorczego i z odpowiedniej liczby sędziów. Sąd wyrokuje w składzie trzech członków.

Sąd Najwyższy Administracji.

Sąd Najwyższy Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim składa się z prezesa i odpowiedniej liczby sędziów wyższych. Sąd wyrokuje w składzie trzech członków.

§ 3.

Kwalifikacje do objęcia urzędu sędziowskiego.

Na stanowisko członka Sądu Najwyższego Administracji i Sądu Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie może być powołany tylko ten, kto posiada kwalifikacje do objęcia urzędu sędziowskiego, stosownie do § 2 niemieckiej ustawy organizacji sądowej z dnia 27-go stycznia 1877 r.

Członkowie Sądów będą powoływani przez Szefa Administracji przy Jenerał - Gubernatorstwie Warszawskim. Składają oni zobowiązania wiernego i sumiennego wykonywania urzędu przez podanie ręki zamiast przysięgi.

§ 4.

Powołanie, Odwołanie, Przeniesienie.

Powołanie wszystkich sędziów odbywa się na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem odwołania. Szef Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie Warszawskim decyduje o przeniesieniu lub odwołaniu.

Powołanie danej osoby na urzędnika na mocy rozporządzenia niniejszego nie wpływa na jej przynależność państwową.

§ 5.

Podział spraw. Nadzór służbowy. Zastępstwo.

Podział spraw pomiędzy władze sądowe administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie należy do prezesa Sądu Najwyższego; toż samo dotyczy przekazania nadzoru służbowego przy Sądzie Administracji.

Przy Sądzie Najwyższym nadzór służbowy wykonywa prezes. Ustalenie porządku zastępstw należy do prezesa Sądu Najwyższego; w razach nagłych Sędzia Nadzorczy Sądu Administracji może ustalić porządek zastępstw dla tegoż sądu z zastrzeżeniem późniejszego uzyskania akceptacji prezesa.

§ 6.

Prawa nadzorcze.

Przełożeni władz sądowych Administracji są organami Szefa Administracji przy Jenerał - Gubernatorstwie Warszawskim w sprawach zarządu sądownictwem. Przy załatwianiu tych spraw mogą oni żądać współdziałania urzędników, poddanych ich nadzorowi.

Prawo nadzoru przysługuje:

a) Szefowi Administracji przy Jenerał - Gubernatorstwie Warszawskim w stosunku do wszystkich władz sądowych Administracji;
b) Prezesowi Sądu Najwyższego również w stosunku do wszystkich władz sądowych Administracji;
c) Sędziemu nadzorczemu przy Sądzie Administracji w stosunku do tegoż Sądu.

§ 7.

Andere Beamte.

Dem Präsidenten des Obergerichts liegt ob:

a) die Einrichtung der Büros bei den Gerichten, die Bestimmung der Zahl der Gerichtsschreiber, ihre Auswahl und ihre Bestellung.

b) die Auswahl und Bestellung der erforderlichen Gerichtsvollzieher,

c) die Auswahl und Bestellung der erforderlichen Kanzleikräfte und Gerichtsdiener.

Gefängniswesen.

Ferner liegt dem Präsidenten des Obergerichts ob, die Regelung des Gefängniswesens sowie die Bestellung der erforderlichen Beamten. Bei ihrer Bestellung soll tunlichst in Anlehnung an diejenigen Vorschriften verfahren werden, die für die Beamten der Gerichtsbehörden gelten.

§ 8.

Zuständigkeit:

a) des Gerichts der Verwaltung.

Das Gericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement ist zuständig:

a) für diejenigen Sachen, welche im § 6 lit. c der Ausführungsverordnung betreffend die Neuregelung des Justizwesens im Generalgouvernement Warschau aufgeführt sind.

b) für die Erledigung von Ersuchen um Rechtshilfe und Beistandsleistung sowie für Urteilsvollstreckung solcher Gerichte und Behörden, welche ihren Sitz nicht im Gebiete des Generalgouvernements Warschau oder des Militärgeneralgouvernements Lublin haben; die Ersuchen und Anträge können an den Präsidenten des Obergerichts gerichtet werden, der das Erforderliche zu veranlassen hat.

Der Verwaltungschef bei dem Generalgouvernement Warschau ist befugt, die Kreischefs mit der Erledigung derartiger Rechtshandlungen zu beauftragen. Ueber Beschwerden und Streitigkeiten betreffend diese Rechtshilfe und Beistandsleistung entscheidet endgültig der Präsident des Obergerichts.

Zivilprozeßsachen, an denen ein politischer Zwangsverwalter oder Zwangsliquidator beteiligt ist, werden von den Gerichten der Verwaltung des Generalgouvernements Warschau erledigt, sofern es von dem Zwangsverwalter oder Zwangsliquidator auf Grund einer vom Generalgouverneur (Verwaltungschef) aus Kriegsrücksichten erteilten schriftlichen Ermächtigung beantragt wird. War die Sache bereits bei einem anderen Gericht anhängig, so sind für das bisherige Verfahren Gebühren und Kosten nicht zu entrichten.

§ 9.

b) Des Obergerichts der Verwaltung bei dem Generalgouvernement.

Das Obergericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement ist zuständig:

a) als Beschwerdegericht in den durch polizeiliche Strafverfügung der Kreischefs (Polizeipräsidenten) entschiedenen Strafsachen,

b) als Berufungs- und Beschwerdegericht in denjenigen Sachen, für welche gemäß § 8 das Gericht der Verwaltung in erster Instanz zuständig ist,

c) für diejenigen Sachen, welche dem bisherigen Kaiserlich Deutschen Obergericht durch besondere Verordnung übertragen worden sind.

§ 7.

Pozostali urzędnicy.

Do kompetencji prezesa Sądu Najwyższego należy:

a) Urządzanie biur przy sądach, określenie liczby sekretarzy sądowych, ich wybór i mianowanie.

b) Wybór i mianowanie potrzebnych komorników sądowych.

c) Wybór i mianowanie potrzebnych sił kancelaryjnych i służby sądowej.

Więziennictwo.

Do prezesa Sądu Najwyższego należy również zarządzanie więziennictwem oraz mianowanie potrzebnych urzędników. Przy ich mianowaniu należy postępować, opierając się możliwie na tych przepisach, które dotyczą urzędników władz sądowych.

§ 8.

Właściwość:

a) Sądu Administracji.

Sąd Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie jest właściwy:

a) dla spraw, wymienionych w § 6 lit. c) rozporządzenia wykonawczego, dotyczącego nowego urządzenia wymiaru sprawiedliwości w Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim.

b) Dla zadośćuczynienia żądaniom pomocy prawnej i współdziałania, a także wykonywania wyroków tych sądów i władz, które mają swą siedzibę poza terytorjum Jeneral - Gubernatorstwa Warszawskiego, albo Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa Lubelskiego; żądania i wnioski mogą być skierowane do prezesa Sądu Najwyższego, który winien poczynić odpowiednie zarządzenia. Szef Administracji przy Jeneral - Gubernatorstwie Warszawskim mocen jest przekazywać załatwianie takich czynności prawnych naczelnikom powiatów. Skargi i spory w przedmiocie pomocy prawnej i współdziałania rozstrzyga ostatecznie prezes Sądu Najwyższego.

Sprawy cywilne, w których udział bierze polityczny zarządca przymusowy lub likwidator przymusowy, będą załatwiane przez Sądy Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim, o ile zarządca lub likwidator przymusowy zażąda tego na mocy upoważnienia piśmiennego, wydanego ze względów wojennych przez Jeneral-Gubernatorstwo (Szefa Administracji). Jeżeli sprawa została już wytoczona w jakimkolwiek innym sądzie, w takim razie kosztów i opłat poprzedzającego postępowania pobierać nie należy.

§ 9.

b) Sądu Najwyższego Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie.

Sąd Najwyższy Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie jest właściwy:

a) jako sąd odwoławczy dla spraw karnych, rozstrzyganych przez policyjne nakazy karne naczelników powiatów (Prezydentów Policji);

b) jako sąd odwoławczy dla tych spraw, dla których zgodnie z § 8 lit. a) właściwym jest Sąd Administracji, jako pierwsza instancja;

c) dla tych spraw, które były przekazane dotychczasowemu Cesarsko-Niemieckiemu Sądowi Najwyższemu na zasadzie specjalnych rozporządzeń.

§ 10.

Verfahren.

Auf das Verfahren bei den Gerichten der Verwaltung des Generalgouvernements finden sinngemäße Anwendung:

a) in Strafprozeßsachen die Vorschriften der deutschen Strafprozeßordnung vom 1. Februar 1877,

b) in Zivilprozeßsachen die Vorschriften der deutschen Zivilprozeßordnung vom 30. Januar 1877,

mit der Maßgabe, daß diese Gesetze in der jeweils neuesten Fassung Geltung haben.

§ 11.

Vertretung.

Läßt sich eine Partei bei Gericht vertreten, so hat der Vertreter eine schriftliche Vollmacht beizubringen. Ueber die Frage, ob eine Person als Vertreter geeignet und zugelassen sei, entscheidet der Vorsitzende des Gerichts endgültig.

Verteidiger.

Verteidiger in Strafsachen bei dem Obergericht kann nur sein, wer das 21. Lebensjahr vollendet hat. Im übrigen entscheidet der Vorsitzende des Gerichts nach freiem Ermessen darüber, wer als Verteidiger zugelassen werden soll.

§ 12.

Gerichtssprache.

Als Gerichtssprache kommt die deutsche und polnische Sprache mit der Maßgabe zur Anwendung, daß in derjenigen Sprache verhandelt wird, deren sämtliche beteiligte Gerichtspersonen mächtig sind. Wird bei einem Gericht unter Beteiligung von Personen verhandelt, die der zur Anwendung gelangenden Sprache nicht mächtig sind, so ist ein Dolmetscher hinzuzuziehen. Als Dolmetscher kann der Gerichtsschreiber tätig sein, die Führung eines Nebenprotokolls findet nicht statt.

Erklärt ein Beteiligter, daß er der zur Anwendung gelangenden Sprache nicht mächtig sei, so muß ein Dolmetscher zugezogen werden.

§ 13.

Rechtshilfe und Beistand.

Die Kreischefs (Polizeipräsidenten) haben den Gerichten der Verwaltung Rechtshilfe und Beistand zu leisten; zu diesem Zwecke sind sie insbesondere auch befugt, eidliche Vernehmungen vorzunehmen. Ueber Beschwerden und Streitigkeiten entscheidet der Präsident des Obergerichts.

§ 14.

Freiwillige Gerichtsbarkeit.

Für die Vornahme von Amtshandlungen eines Notars ist neben den Notaren auch der Aufsichtsrichter des Gerichts der Verwaltung bei dem Generalgouvernement zuständig, sofern es sich um Sachen handelt, an welchen eine der im § 8 lit. a bezeichneten Personen beteiligt ist. Der Verwaltungschef bei dem Generalgouvernement kann die Kreischefs (Polizeipräsidenten) mit der Vornahme dieser Amtshandlungen beauftragen.

Warschau, den 11. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

84.

Verordnung

betreffend den Erlaß polizeilicher Strafverfügungen für das Gebiet des Generalgouvernements Warschau.

§ 1.

Die Polizeipräsidenten und Kreischefs sind befugt, wegen der in ihren Bezirken verübten strafbaren Handlungen, sofern sie nicht zur Zuständigkeit der Militärgerichte und der Militärbefehlshaber gehören, nach Maßgabe der

§ 10.

Postępowanie.

Do postępowania w Sądach Administracji Jenerał-Gubernatorstwa mają zastosowanie:

a) w sprawach karnych przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu karnem z dnia 1-go lutego 1877 r.;

b) w sprawach cywilnych przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem z dnia 30-go stycznia 1877 roku

z tym zastrzeżeniem, że ustawy te obowiązują zawsze w najnowszej redakcji.

§ 11.

Zastępstwo.

Jeżeli strona jest zastępowana przed sądem, to zastępca winien złożyć piśmienne pełnomocnictwo.

Przewodniczący sądu ostatecznie rozstrzyga kwestję, czy dana osoba jest odpowiednia na zastępcę i czy może być dopuszczona do zastępstwa.

Obrońca.

Obrońcą w sprawach karnych przed sądem Najwyższym może być tylko ten, kto skończył 21 lat. Pozatem przewodniczący sądu decyduje według swego uznania, kto może być dopuszczony jako obrońca.

§ 12.

Język sądowy.

Językiem sądowym jest język niemiecki i polski z tym zastrzeżeniem, że rozprawy będą prowadzone w tym języku, jakim władają wszystkie osoby, należące do składu sądu.

Gdy w rozprawie biorą udział osoby, niewładające językiem, w danym wypadku używanym, należy przywołać tłomacza. Jako tłomacz może być czynny sekretarz sądu. Prowadzenie oddzielnego protokułu nie ma miejsca.

Gdy osoba, uczestnicząca w rozprawie oświadczy, że nie włada językiem, w którym rozprawy się odbywają, musi być przywołany tłomacz.

§ 13.

Pomoc prawna i współdziałanie.

Naczelnicy powiatów (Prezydenci Policji) winni są okazywać Sądom Administracji pomoc prawną i współdziałanie. W tym celu są oni w szczególności władni przedsiębrać badania pod przysięgą. Skargi i spory rozstrzyga prezes Sądu Najwyższego.

§ 14.

Sądownictwo niesporne.

Sędzia nadzorczy Sądu Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie, prócz rejentów, jest urzędem władnym dla pełnienia czynności urzędowych rejenta w takich sprawach, w których uczestniczy jedna z osób, wymienionych w § 8 lit. a).

Szef Administracji przy Jenerał-Gubernatorstwie może upoważnić Naczelników powiatów (Prezydentów Policji) do pełnienia tych czynności urzędowych.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1917 r.

Jenerał-Gubernator
von Beseler.

1313/17]

84.

Rozporządzenie

dotyczące wydawania policyjnych nakazów karnych dla terytorjum Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskiego.

§ 1.

Prezydenci policji i naczelnicy powiatów są władni zgodnie z poniższymi prawidłami wymierzać w drodze nakazów kary za dokonane w ich okręgach przestępstwa,

nachstehenden Bestimmungen Strafen durch Verfügung festzusetzen, sowie eine etwa verwirkte Einziehung zu verhängen.

1. Die Befugnis der Polizeipräsidenten und Kreischefs zum Erlasse polizeilicher Strafverfügungen umfaßt ohne jede Einschränkung diejenigen strafbaren Handlungen, welche sich gegen Strafrechtsvorschriften richten, auf die sich die Zuständigkeit der Justizbehörden der polnischen Krone nicht erstreckt (§ 4 lit. e der Ausführungsverordnung betreffend die Neuregelung des Justizwesens im Generalgouvernement Warschau vom 11. August 1917).

Im übrigen sind die Polizeipräsidenten und Kreischefs zum Erlaß polizeilicher Strafverfügungen nur insoweit zuständig, als es sich um Uebertretung handelt.

2. Polizeiliche Strafverfügungen sind auch gegen Beschuldigte im Alter von 10 bis 17 Jahren zulässig. Wird Geldstrafe festgesetzt, so ist zugleich die für den Fall des Unvermögens an die Stelle der Geldstrafe tretende Freiheitsstrafe unter Anwendung des § 59 des russischen Strafgesetzbuches von 1903 zu bestimmen.

3. Die Polizeipräsidenten und Kreischefs sind befugt, alle zur Festsetzung des Sachverhalts erforderlichen Aufklärungen, insbesondere die eidliche Vernehmung von Zeugen und Sachverständigen, vorzunehmen und Haftbefehle zu erlassen. Gegen die Haftbefehle findet Beschwerde an das Obergericht der Verwaltung statt.

4. Vor Erlaß der polizeilichen Strafverfügung kann öffentliche oder nicht öffentliche mündliche Verhandlung der Sache angeordnet werden.

5. Die Vollstreckung polizeilicher Strafverfügungen liegt demjenigen Polizeipräsidenten oder Kreischef ob, der sie erlassen hat.

§ 2.

Die Strafverfügung muß die Festsetzung der Strafe, die strafbare Handlung, Zeit und Ort derselben, die angewendeten Strafvorschriften und die Beweismittel sowie zutreffendenfalls die Kasse bezeichnen, an welche die Geldstrafe zu zahlen ist.

§ 3.

Die polizeiliche Strafverfügung ist dem Beschuldigten nach den allgemeinen, für Strafsachen geltenden Vorschriften zuzustellen.

§ 4.

Ist ein rechtskräftiges, gerichtliches Urteil ergangen, bevor die wegen derselben Straftat gegen den Beschuldigten erlassene polizeiliche Strafverfügung zugestellt wurde, so ist letztere wirkungslos. Ist die Zustellung vor Eintritt der Rechtskraft des Urteils erfolgt, so ist letzteres wirkungslos.

Ergibt sich in dem gerichtlichen Strafverfahren, daß die in Rede stehende Handlung ein Verbrechen darstellt, so tritt die polizeiliche Strafverfügung ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt ihrer Zustellung außer Kraft, sobald die rechtskräftige Verurteilung wegen des Verbrechens erfolgt ist. In diesem Falle ist die Vollstreckung während des gerichtlichen Verfahrens einzustellen.

§ 5.

Gegen die polizeilichen Strafverfügungen findet Beschwerde an das Obergericht der Verwaltung bei dem Generalgouvernement statt. Das Rechtsmittel steht nur den Personen zu, gegen welche die polizeiliche Strafverfügung unmittelbar gerichtet ist.

Die Beschwerde wird bei derjenigen Stelle, von welcher die polizeiliche Strafverfügung erlassen ist, schriftlich oder zu Protokoll eingelegt. Sie kann auch bei dem Obergericht schriftlich eingereicht werden. Die Beschwerde ist binnen einer Frist von zwei Wochen, welche mit der Zustellung der Entscheidung beginnt, anzubringen.

które nie podpadają pod właściwość sądów wojskowych lub naczelników wojskowych — jak również nakazywać konfiskatę.

1. Władza wydawania policyjnych nakazów karnych, przysługująca Prezydentom Policji i Naczelnikom powiatów, obejmuje bez ograniczenia wszystkie przestępstwa, skierowane przeciwko przepisom karnym, na które właściwość urzędów wymiaru sprawiedliwości Korony Polskiej się nie rozciąga (Par. 4 lit. e. rozporządzenia wykonawczego, dotyczącego nowego urządzenia wymiaru sprawiedliwości w Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim).

Pozatem Prezydenci Policji i Naczelnicy powiatów są władni do wydawania policyjnych nakazów karnych tylko za wykroczenia.

2. Policyjne nakazy karne są dopuszczalne także w stosunku do oskarżonych w wieku od lat 10 do 17. Jeżeli wymierzona jest kara pieniężna, to należy jednocześnie określić, z zastosowaniem art. 59 ros. Kod. Kar. z roku 1903, karę pozbawienia wolności, która w wypadku niezapłacenia karę pieniężną zastąpi.

3. Prezydenci Policji i Naczelnicy Powiatów są władni przedsiębrać wszystkie potrzebne dla ustalenia stanu rzeczy wyjaśnienia, w szczególności badania pod przysięgą świadków i biegłych, i wydawać nakazy aresztowania. Od nakazu aresztowania służy odwołanie do Sądu Najwyższego Administracji.

4. Przed wydaniem policyjnego nakazu karnego może być zarządzona publiczna lub niepubliczna rozprawa ustna.

5. Wykonanie policyjnych nakazów karnych należy do tego Prezydenta Policji, albo Naczelnika powiatu, który je wydał.

§ 2.

Nakaz karny musi zawierać w sobie określenie kary, wskazanie przestępstwa, czasu i miejsca, w jakich ono zostało dokonane, zastosowanych przepisów karnych i dowodów, a także w wypadkach odpowiednich kasy, do której kara pieniężna ma być wpłacona.

§ 3.

Policyjny nakaz karny winien być doręczony oskarżonemu z zastosowaniem przepisów ogólnych, obowiązujących w sprawach karnych.

§ 4.

Gdy prawomocny wyrok sądowy został wyrzeczony przed doręczeniem oskarżonemu policyjnego nakazu karnego, wydanego z powodu tegoż samego przestępstwa, nakaz karny uważany będzie za nieważny. Gdy natomiast doręczenie policyjnego nakazu karnego nastąpiło przed uprawomocnieniem się wyroku, ten ostatni uważany będzie za nieważny.

Gdy podczas postępowania karnego sądowego okaże się, że czyn, będący jego przedmiotem, jest zbrodnią, to policyjny nakaz karny, bez względu na chwilę jego doręczenia, traci moc w chwili zapadnięcia prawomocnego wyroku w sprawie o daną zbrodnię. W tym wypadku wykonanie nakazu karnego podczas postępowania sądowego winno być wstrzymane.

Od policyjnych nakazów karnych służy odwołanie się do Sądu Najwyższego administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie. * Środek ten przysługuje jedynie tym osobom, przeciwko którym policyjny nakaz karny jest bezpośrednio skierowany. Skargę należy składać tym urzędom, przez które policyjny nakaz karny został wydany, piśmiennie albo protokularnie. Skarga może być złożona na piśmie także w Sądzie Najwyższym. Skarga winna być wniesiona w terminie dwutygodniowym, który płynie od chwili doręczenia nakazu.

Erachtet die Stelle, deren Entscheidung angefochten wird, die Beschwerde für begründet, so hat sie ihr abzuhelfen. Anderenfalls ist die Beschwerde sofort, spätestens vor Ablauf von einer Woche dem Obergericht der Verwaltung vorzulegen.

Durch Einlegung der Beschwerde wird der Vollzug der angefochtenen Entscheidung nicht gehemmt, jedoch kann sowohl die Stelle, deren Entscheidung angefochten wird, als auch das Obergericht anordnen, daß der Vollzug der angefochtenen Entscheidung auszusetzen sei.

Das Beschwerdegericht kann öffentliche mündliche Verhandlung anordnen.

Die Entscheidung des Obergerichts kann auf Verwerfung der Beschwerde oder auf Herabsetzung der Strafe, Aenderung der Strafart oder auf Aufhebung der polizeilichen Strafverfügung lauten. Die Entscheidungen des Obergerichts sind endgültig. Eine Anfechtung findet nicht statt. Sie sind schriftlich abzusetzen; von einer schriftlichen Begründung kann, wenn die Entscheidung ohne mündliche Verhandlung ergeht, abgesehen werden.

§ 6.

Die Verordnung betreffend den Erlaß polizeilicher Strafverfügungen vom 4. April 1915 (abgeändert durch Verfügung vom 27. Mai 1917) wird aufgehoben.

Warschau, den 11. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

Gdy urząd, którego decyzja została zaskarżona, uzna skargę za uzasadnioną, winien ją uwzględnić. W przeciwnym razie skarga winna być natychmiast, najpóźniej przed upływem tygodnia, przedłożona Sądowi Najwyższemu Administracji.

Przez założenie skargi wykonanie zaskarżonej decyzji nie zostaje wstrzymane, jednakże zarówno urząd, którego decyzja została zaskarżona, jak i Sąd Najwyższy, mogą zarządzić, by wykonanie zaskarżonej decyzji zostało wstrzymane.

Sąd odwoławczy może zarządzić publiczną rozprawę ustną.

Decyzją swą Sąd Najwyższy może odrzucić skargę albo zmniejszyć karę, zmienić rodzaj kary albo też uchylić policyjny nakaz karny.

Decyzje Sądu Najwyższego są ostateczne. Zaskarżenie nie ma miejsca. Decyzje winny być sporządzone na piśmie. Umotywowanie piśmienne, jeżeli decyzja zapada bez rozprawy ustnej, może być zaniechane.

§ 6.

Rozporządzenie, dotyczące wydawania policyjnych nakazów karnych z dnia 4 kwietnia 1916 r. (zmienione rozporządzeniem z dnia 27 maja 1916 r.), zostaje zniesione.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1917 r.

Jeneral-Gubernator
von Beseler.

1314/17]

85.

Verordnung

betreffend das Gebühren- und Kostenwesen für die zur Rechtspflege berufenen deutschen Behörden.

§ 1.

Diese Verordnung umfaßt das gesamte Gebühren- und Kostenwesen bei den Gerichten der Verwaltung im Generalgouvernement Warschau. Sie erstreckt sich namentlich auch auf die Gebühren der Gerichtsvollzieher und der Zeugen und Sachverständigen.

Soweit das Gebühren- und Kostenwesen in Frage kommt, gilt das Verfahren vor den Kreischefs (Polizeipräsidenten), insbesondere das Verfahren betreffend die polizeilichen Strafverfügungen der Kreischefs (Polizeipräsidenten) als ein Verfahren vor den Gerichten der Verwaltung. Für die Entscheidungen über Beschwerden gegen polizeiliche Strafverfügungen werden fünf Zehnteile, im Falle einer mündlichen Verhandlung die vollen Sätze des § 62 des deutschen Gerichtskostengesetzes erhoben.

§ 2.

Sämtliche Gebühren fließen in die Hauptkasse des Generalgouvernements Warschau, gegebenenfalls werden sie aus dieser Kasse gezahlt.

§ 3.

Die Erledigung des Gebühren- und Kostenwesens erfolgt unter sinngemäßer Anwendung und möglichster Anlehnung an die folgenden Vorschriften:

a) deutsches Gerichtskostengesetz,
b) preußisches Gerichtskostengesetz,
c) deutsche Gebührenordnung für Gerichtsvollzieher,
d) deutsche Gebührenordnung für Zeugen und Sachverständige,
e) die preußische Verordnung betreffend das Verwaltungszwangsverfahren.

Insoweit Aenderungen dieser Vorschriften stattgefunden haben, ist die neueste Fassung maßgebend.

85.

Rozporządzenie

dotyczące opłat i kosztów w urzędach niemieckich, powołanych do wymiaru sprawiedliwości.

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze obejmuje całokształt opłat i kosztów w sądach Administracji przy Jeneral-Gubernatorstwie Warszawskim. Obejmuje ono również opłaty, pobierane przez komorników sądowych, i wynagrodzenie świadków i biegłych.

W stosunku do opłat i kosztów za postępowanie w Sądach Administracji uważa się postępowanie u naczelników powiatów (prezydentów policji), w szczególności zaś postępowanie, dotyczące policyjnych nakazów karnych naczelników powiatów (prezydentów policji). Za rozstrzygnięcie skarg na policyjne nakazy karne pobierane będzie pięć dziesiątych, w razie zaś rozprawy ustnej — całkowita opłata, określona w § 62 niemieckiej Ustawy o kosztach sądowych.

§ 2.

Wszelkie opłaty wpływają do kasy głównej Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego, względnie będą z tej kasy wypłacane.

§ 3.

Przy załatwianiu czynności, dotyczących opłat i kosztów, znajdują odpowiednie zastosowanie następujące przepisy:

a) niemiecka Ustawa o kosztach sądowych,
b) pruska Ustawa o kosztach sądowych,
c) niemiecka Ustawa o opłatach, pobieranych przez komorników,
d) niemiecka Ustawa o wynagrodzeniu dla świadków i biegłych,
e) pruskie rozporządzenie, dotyczące przymusowego postępowania administracyjnego.

O ile w przepisach tych dokonane zostały zmiany, obowiązuje najnowsza redakcja.

§ 4.

In Zivilsachen hat die Vornahme einer jeden gebührenpflichtigen Handlung regelmäßig solange zu unterbleiben, bis durch die vorschußpflichtigen Beteiligten ein Gebührenvorschuß eingezahlt ist, welcher der ganzen für die Handlung zu entrichtenden Gebühr einschließlich Pauschsatz gleichkommt. Ausnahmen sind nur unter besonderen Umständen zulässig, namentlich dann, wenn im Falle der Unterlassung der Handlung für die Beteiligten ein nicht zu ersetzender Nachteil zu besorgen oder wenn sonst Gefahr im Verzuge ist.

Das Gleiche gilt hinsichtlich der Vorauszahlung der mit der Vornahme einer Handlung verbundenen baren Auslagen.

In Zivilprozeßsachen ist in erster Instanz regelmäßig die Anberaumung des ersten Verhandlungstermines davon abhängig zu machen, daß der Kläger einen Vorschuß in Höhe von zwei Gebühren (Verhandlungs- und Entscheidungsgebühr) nebst Pauschsätzen einzahlt. Die Erhebung einer vom Gericht beschlossenen Beweisaufnahme ist regelmäßig davon abhängig zu machen, daß die beweispflichtige Partei einen Vorschuß in Höhe der Beweisgebühr nebst Pauschsatz und der zu erwartenden Auslagen einzahlt. Bei Einlegung der Berufung hat der Berufungskläger binnen einer vom Vorsitzenden zu bestimmenden Frist den Nachweis zu erbringen, daß er den von ihm zu entrichtenden Gebührenvorschuß (Verhandlungs- und Entscheidungsgebühr nebst Pauschsatz) gezahlt hat. Wird der Nachweis nicht vor Ablauf der Frist gebracht, so gilt die Berufung als nicht rechtzeitig eingelegt. Bezüglich des vor der Beweisaufnahme zu leistenden Vorschusses gilt das Gleiche, wie in erster Instanz.

Warschau, den 11. August 1917.

Der Generalgouverneur.
von Beseler.

§ 4.

W sprawach cywilnych nie należy dokonywać czynności, podlegającej opłacie, dopóty, dopóki nie zostanie wpłacona przez stronę, obowiązaną do uiszczenia, zaliczka, równająca się całkowitej opłacie, należącej się za daną czynność wraz z dopłatą ryczałtową. Wyjątki są dopuszczalne tylko w razie okoliczności szczególnych, zwłaszcza, gdy w wypadku niedokonania czynności wynikłaby dla strony strata nie do powetowania, lub gdy wogóle zwłoka jest niebezpieczna.

To samo tyczy się uprzedniego wpłacenia wydatków, związanych z wykonaniem danej czynności.

W sprawach cywilnych w pierwszej instancji wyznaczenie pierwszego terminu rozpraw należy z reguły stawiać w zależności od tego, czy powód wpłacił zaliczkę w wysokości dwóch opłat (opłaty za rozprawę i opłaty za decyzję) wraz z dopłatami ryczałtowemi. Dokonanie zadecydowanego przez Sąd sprawdzenia dowodów należy z reguły stawiać w zależności od tego, czy strona, na której leży obowiązek dowodzenia, wpłaci zaliczkę w wysokości opłaty, należnej za przeprowadzenie dowodu, wraz z opłatą ryczałtową i przewidzianymi wydatkami. Przy założeniu apelacji składająca ją strona winna udowodnić w wyznaczonym przez przewodniczącego terminie, że wpłaciła należną od niej zaliczkę na koszta (opłatę za rozprawę i opłatę za decyzję wraz z opłatami ryczałtowymi). Jeżeli dowód nie zostanie okazany przed upływem terminu, apelacja uważana będzie za złożoną nie w terminie. W przedmiocie zaliczki na koszty za sprawdzenie dowodów znajdują zastosowanie przepisy, dotyczące I-ej instancji.

Warszawa, dnia 11 sierpnia 1917 r.

Jeneral-Gubernator
von Beseler.

1315/17]

Deutsche Staatsdruckerei Warschau.

Niemiecka drukarnia rządowa w Warszawie.